

శ్రీ:

మహాకవి శ్రీ కాళిదాస ప్రణీతః

పుష్పబాణవిలాసః

(అలంకారశాస్త్రగ్రంథః)



శృంగారచంద్రికాఖ్యా-పుష్పబాణవిలాసవ్యాఖ్యా

శ్రీ వేంకటపణ్డితరాయ సార్వభౌమేన విరచితా

ప్రకాశికా

రావి కృష్ణకుమారి

4-103, ఐ.ఎల్.టి.డి. కాలనీ ఎక్స్‌టెన్షన్,

కొత్తపేట-చీరాల-523 157

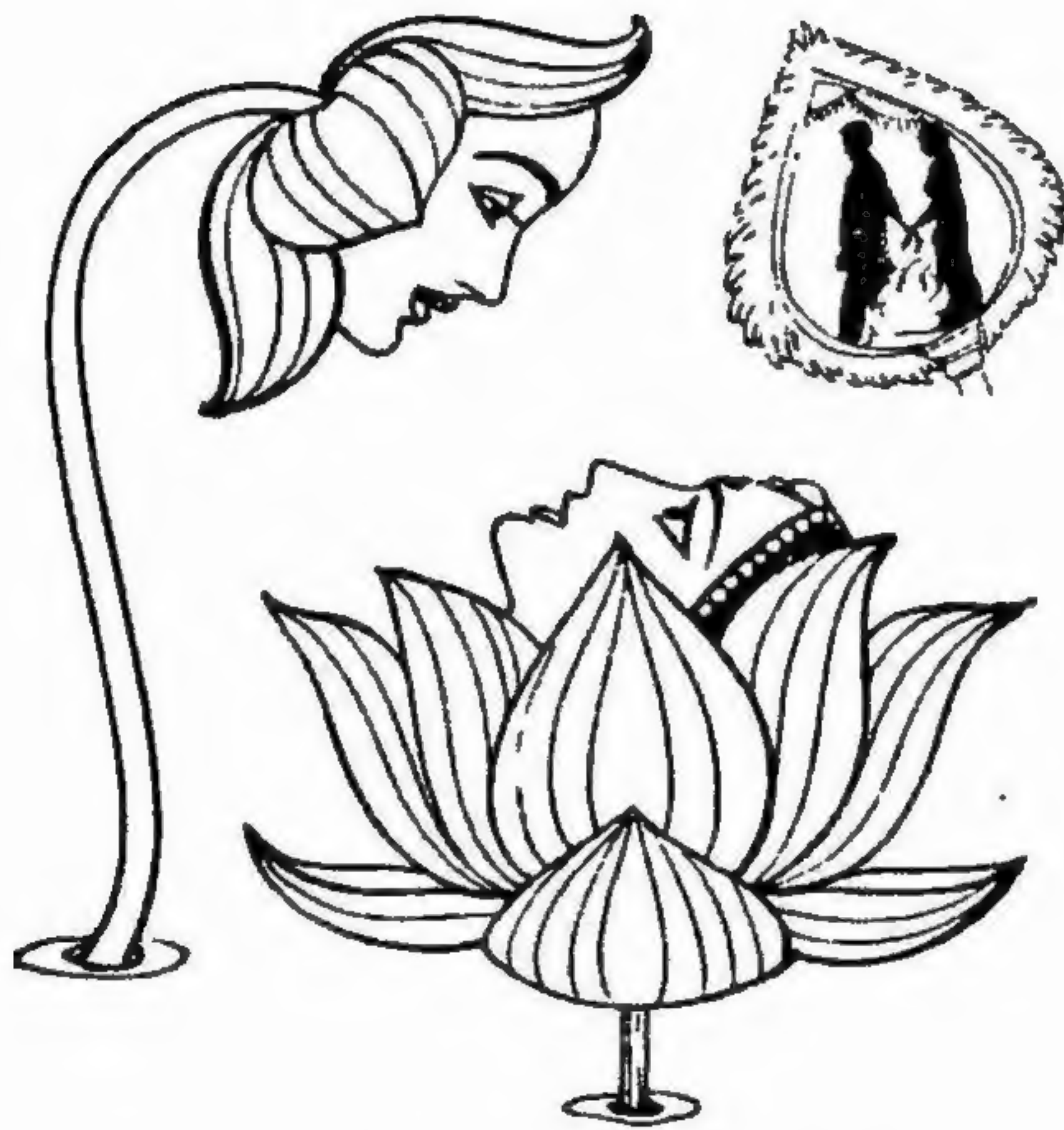
5

శ్రీ:

మహాకవి శ్రీకాళిదాస ప్రణీతః

పుష్పబాణవిలాసః

(అలఙ్కారశాస్త్రగ్రంథః)



శృంగారచంద్రికాఖ్యా-పుష్పబాణవిలాసవ్యాఖ్యా
శ్రీ వేంకటపణ్డితరాయ సార్వభౌమేన విరచితా
ప్రకాశికా

రావి కృష్ణకుమారి

4-103, ఐ.ఎల్.టి.డి. కాలనీ ఎక్స్‌టెన్షన్,
కొత్తపేట-చీరాల-523 157

శ్రీ:

మహాకవి శ్రీ కాళిదాస ప్రణీతః

పుష్పబాణవిలాసః

(అలంకారశాస్త్రగ్రంథః)

శృంగారచంద్రికాఖ్యా-పుష్పబాణవిలాసవ్యాఖ్యా

శ్రీ వేంకటపణ్డితరాయ సార్వభౌమేన విరచితా

పుష్ప సజ్ఞా : 72

మూల్యమ్ : రూ.30/-

ప్రథమముద్రణమ్ : (వేదంవారు)

ద్వితీయముద్రణమ్ : పార్థివ మహాశివరాత్రి (26-02-2006)

© R. Mohana Rao, M.A., M.Sc.,
4-103, I.L.T.D. Colony Extn.,
Kothapet, Chirala-523 157
Cell : 9440115411

FREE TO REPRINT AFTER : 15-06-2016

Designed by :

విక్రమ్ గ్రాఫిక్స్ - చీరాల

Printed at :

సౌమ్య ఆఫ్సెట్ - చీరాల

ప్రకాశికా

రావి కృష్ణకుమారి

4-103, ఐ.ఎల్.టి.డి. కాలనీ ఎక్స్టెన్షన్,
కొత్తపేట-చీరాల-523 157

శ్రీః కళావికాసః

శ్లో॥ పురా కవీనాం గణనాప్రసజ్ఞే - కనిష్ఠికాధిష్ఠితకాళిదాసాః
అద్యాపి తత్తుల్యకవే రభావా - దనామికా సార్థవతీ బభూవ॥

అధేదానీమ్ పుష్పబాణవిలాసం నామ శృఙ్గారకావ్యముపాయనీ క్రియతే సాహితీరసికేభ్యః
। అస్య కావ్యస్య కర్తా మహాకవిః కాళిదాస ఇతి ప్రసిద్ధిః॥

సంస్కృతసాహిత్యచరిత్రే వాల్మీకివ్యాసయోరనంతరం కాళిదాస ఏక ఏవ కవితాసువర్ణ
సింహాసనమారుహ్య సాహిత్యసామ్రాజ్యం శశాస॥ రఘువంశ-కుమారసమ్భవ-మేఘసందేశాఖ్యాని
త్రీణి కావ్యాని, అభిజ్ఞాన శాకుంతల-విక్రమోర్వశీయ-మాళవికాగ్నిమిత్రాఖ్యాని త్రీణి నాటకాని
చాద్య కాళిదాసవిరచితానీతి సర్వేఽపి పణ్డితా అక్షీకుర్వన్తి । సంస్కృతవ్యాకరణశాస్త్రేతిహాసే
వైయాకరణావతంసకాః శ్రీయుధిష్ఠిరమిమాంసకాస్తు రఘు-కుమార-మేఘ కావ్య కర్తా కాళిదాసః
, శాకుంతల-విక్రమోర్వశీయ-మాళవికానాటకకర్తా కాళిదాసశ్చ భిన్నా విత్యభిప్రయన్తి॥ తత్తదాస్తామ్
ఆద్యకాళిదాసస్య దేశ-కాల-గ్రన్థ రచనాదివిషయే బహుధా విప్రతిపద్యన్తే విమర్శకాః॥ కాళిదాసః
కాశ్మీరదేశీయ ఇతి బహవః । ఉజ్జయినీవాసీతి కేచిత్.

అస్య మహాకవేః కాలవిషయే త్వేతిహాసికా బహుధా వివదన్తే । కాళిదాసస్య కాలః క్రీస్తోః
ప్రాక్ తృతీయశతాబ్దమారభ్య క్రీస్తో రనంతర మేకాదశశతాబ్దపర్యంతమ్ (300 బి.సి. 1100
ఎ.డి.) మధ్యే డోలాయతే । శ్రీశంకరభగవత్పాదాచార్య కాలవత్ । పాశ్చాత్యసంస్కృతసాహిత్య
చరిత్రకారాః కాళిదాసశ్చతుర్థశతాబ్దే (400 ఎ.డి.) బభూవేతి ప్రతిపాదయన్తి॥ క్రీస్తోః ప్రాక్
ప్రథమశతాబ్దే విక్రమశకస్యారబ్దతాద్ విక్రమార్కసమకాలికస్య కాళిదాసస్య కాలోఽపి క్రీస్తోః ప్రాక్
ప్రథమశతాబ్దః (57 బి.సి.) ఏవేతి సామ్రుదాయికా నిశ్చిన్వతే.

సంస్కృతసాహిత్యే కాళిదాసనామ్నా పఞ్చాశ దధికా (50) గ్రన్థా ఉపలభ్యన్తే । భ్రమరాప్టక
-చాతకాప్టక-గంగాప్టకాద్యప్టకాని, శ్యామలాదణ్డక-చణ్డికాదణ్డక-నవరత్నమాలాదిస్తోత్రాణి, శృఙ్గార
తిలక-పుష్పబాణవిలాసాది లఘుముక్తక కావ్యాని, ఋతుసంహారాది లఘుకావ్యాని, నలోదయాది
యమక కావ్యాని, కవికణ్ఠపాశాది ప్రవహ్నికా చిత్రకావ్యాని, లమ్బోదరాది ప్రహసనాని, శ్రుతబోధ-
వృత్తరత్నావళ్యాది చృన్దశ్శాస్త్రాణి, జాతకచన్ద్రికా-జ్యోతిర్విదాభరణోత్తరకాలామృతాది జ్యోతిషగ్రన్థాః
శుద్ధి చన్ద్రికాది ధర్మశాస్త్రగ్రన్థా వైద్యమనోరమాది వైద్యగ్రన్థాశ్చిద్ధగనచన్ద్రికాది మన్తశాస్త్రగ్రన్థా
నానార్థశబ్దరత్నాది నిఘణ్టుగ్రన్థాశ్చ కాళిదాస కర్తృకతయా లోకే ప్రథన్తే । ఇమే గ్రన్థా
స్సర్వేఽప్యాద్యకాళిదాస విరచితా ఇతి నిశ్చేతుం నైవ శక్యతే । బాధక ప్రమాణానామ్ బహునా
ముపలభ్యమానత్వాత్॥ అపి చ సంస్కృతసాహిత్యేనకే కాళిదాసా బభూవుః.

శ్లో॥ ఏకో న జీయతే హస్త కాళిదాసో న కేనచిత్-శృఙ్గరే లలితోద్గరే కాళిదాసత్రయీ కిము?॥

ఇతి జల్పణేన సూక్తిముక్తావల్యా ముదాహృతం రాజశేఖర ప్రోక్తమ్ పద్యమ్ ప్రాచీనకాలే త్రయః
కాళిదాసా ఆసన్నితి స్పష్టం నిరూపయతి । నవకాళిదా సాభినవకాళిదాస బిరుదాఞ్చితా అనేకే

కవయః ప్రాచీనకాలే బభూవుః । అతో గజనిమాలికాం విహాయ భల్లూకదృష్టి మాశ్రిత్య సర్వాన్ గ్రన్థాన్ పరిశీల్య 'ఇమే గ్రన్థా ఆదికాళిదాసవిరచితా ఏతే గ్రన్థా అన్య కాళిదాస ప్రణీతా ఇతి దృఢప్రమాణై ర్నిరూపణం కష్టసాధ్య మేవ । తదేతత్సర్వమ్ మేఘసన్దేశ పీఠికాయాం విస్తరేణ వివేచియిష్యామః । అత్ర ప్రకృతోపయోగిత్వాత్ పుష్పబాణవిలాస మధికృత్య కిఞ్చిత్ ప్రస్తూయతే ।

పుష్పబాణవిలాసః

పాఠకానాం కరతలకమలమలజ్ఘృతేఽస్మిన్ పుష్పబాణవిలాసకావ్యే 26 శ్లోకా స్సన్తి । ఇదం కావ్యమాద్యకాళిదాసవిరచితమితి బహువః పణ్డితా అఙ్గీకుర్వన్తి ।

యద్యపి శృఙ్గారచంద్రికావ్యాఖ్యాతా “అథ కవిః గోపికావల్లభచరిత్రప్రతిపాదనపవిత్రమ్ పుష్పబాణవిలాసాఖ్యం శృఙ్గారకావ్యం చికిర్షుః” ఇతి కవే ర్నామ న నిర్దిశతి తథాపి ప్రకాశవ్యాఖ్యాతారస్సోమనాథశాస్త్రిపణ్డితాః - “అథ కాళిదాస నామా కవిః పుష్పబాణవిలాసాభిధానం శృఙ్గారైకనిధానం కావ్యం చికిర్షుః” ఇతి కాళిదాసకర్తృకత్వం స్పష్టముల్లిఖన్తి । ‘ఇతి మహాకవి శ్రీకాళిదాసకృతమ్ పుష్పబాణవిలాసకావ్యం సమాప్త’ మితి గ్రన్థాంతగద్యం దృశ్యతే । ప్రాచీన తాళపత్రపుస్తకేషు - ‘ఇతి కాళిదాస కృతమ్ పుష్పబాణవిలాసం సమూర్ణమ్’, ఇతి శ్రీకవికులతిలక పూజ్యపాద శ్రీమత్కాళిదావిరచితమ్ పుష్పబాణవిలాసకావ్యమ్ సమాప్తమ్ । ‘ఇతి శ్రీ కాళిదాసకృతః పుష్పబాణవిలాసః సమాప్తః’ ।

ఇతి గ్రన్థాంతపుష్పికాః సంతీతి శ్రీసురేశచంద్రబనెర్జీమహాశయోఽపి సప్రమాణం వదతి । ముద్రిత పుస్తకేష్వపి కాళిదాస గద్య మేవ విద్యతే । *Kalidasa Apocrypha - P.74*

శ్లో॥ దూతీదం నయనోత్పలద్వయమహో తాన్తం నితాన్తం తవ
స్వేదామ్భుఃకణికా లలాటఫలకే ముక్తాశ్రియమ్ బిభ్రతి ।
నిశ్వాసాః ప్రచురీభవన్తి నితరాం హా హన్త చన్ద్రాతపే
యాతాయాతవశా ద్వృథా మమ కృతే శ్రాన్తాసి కాన్తాకృతే॥ (11)

ఇతి పుష్పబాణవిలాసపద్యమ్ మనసి నిధాయైవామరుకకవిః ।

శ్లో॥ నిశ్శేషచ్యుతచన్దనం స్తనతటం నిర్మృష్టరాగోఽధరో
నేత్రే దూరమనన్జనే పులకితా తస్వీ తవేయం తనుః ।
మిథ్యావాదిని! దూతి! బాన్ధవజనస్యాజ్ఞాతపీడాగమే
వాపీం స్నాతు మితో గతాసి న పునస్తస్యాధమ స్యానికమ్॥ (అమరు-61)

ఇతి ప్రౌఢతరమ్ పద్యం నిర్మమే మహతాదరణ । ‘నిశ్శేషచ్యుతచన్దనం స్తనతట’ మితి శ్లోకస్త్వాల్పజ్ఞారికగోప్యో ముత్తమధ్వనికావ్యనిరూపణావసరే నికషోపలోఽభవదితి కావ్యప్రకాశ-చిత్రమిమాంసా-రసగఙ్గాధర-ధ్వనివాదాది గ్రన్థరసికానాం స్పష్టమేవ । ప్రకాశవ్యాఖ్యాతారః శ్రీసోమనాథశాస్త్రిణః, ఆన్ద్రతాత్పర్యకర్తారః శ్రీవేదం వేంకటరాయశాస్త్రిణశ్చ ‘దూతీదం నయనోత్పలద్వయమహో’ ఇతి పద్యస్యానుకరణమేవ ‘నిశ్శేషచ్యుత చన్దన’ మితి పద్యమితి నిశ్చిక్యః । అపి చ పుష్పబాణవిలాసస్థమ్ -

శ్లో॥ దూతి! త్వయా కృతమహో నిఖిలమ్ మదుక్తం-న త్వాదృశీ పరహితప్రవణాన్తి లోకే ।
శ్రాన్తాసి హన్త మృదులాఙ్గి! గతా మదర్థం-సిద్ధ్యన్తి కుత్ర సుకృతాని వినా శ్రమేణ॥ (పుష్ప-17)

ఇతి పద్యమ్ మనసికృత్యైవ -

శ్లో॥ సాధు దూతి! పునస్సాధు కర్తవ్యం కిమతః పరమ్।

యన్మదర్థే విలూనాసి దన్తైరపి నఖైరపి॥ (కువలయానందః-70)

ఇత్యాదీన్ శ్లోకాన్ రచయామాసు రనంతరకాలికాః కవయః। అతః పుష్పబాణవిలాసకావ్య మతి ప్రాచీన మిత్యత్ర నాస్తి సంశయలేశోఽపి । అతఏవ ప్రకాశవ్యాఖ్యాకారైః శ్రీసోమనాథశాస్త్రిభిః పుష్పబాణవిలాసస్య కాళిదాసకర్తృకత్వ మాశంక్య సమాహితం “కావ్యమిదం శ్రీకాళిదాసవిరచిత మితి యద్యపి ప్రసిద్ధం కిన్తు ఇదానీన్తనై రితివృత్తతత్త్వవిద్భి స్తథా నోరరీక్రియతే, కాళిదాస సులభప్రౌఢే స్తత్రాదర్శనాత్। కిన్తు వయ మస్య కాళిదాస కృతిత్వసంభవనాం న సర్వథా తిరస్కరణీయామ్ మన్యామహే। వస్తుతన్తు ఇయమ్మహాకవేః ప్రథమే వయసి స్థితస్య కృతిఃస్యాదేవ” ఇతి। అతో వయమపి పుష్పబాణ విలాసః కాళిదాసస్య బాల్యకృతిరితి నిశ్చినుమః।

పుష్పబాణవిలాసమిదమ్ ముక్తకకావ్యమ్ పరస్పరనిరపేక్షేణాత్ర పద్యానాం స్వతంత్రత్వాత్। ముక్తకలక్షణముక్తం శ్రీమదభినవగుప్తపాదాచార్యైః ధ్వన్యాలోకలోచనే “పూర్వాపరనిరపేక్షణాపి యేన రసచర్వణా క్రియతే తదేవ ముక్తకమ్” ఇతి. సాహిత్యదర్పణే విశ్వనాథకవిరాజన్తు-

‘కోశః శ్లోక సమూహస్తు స్యాదన్యోన్యానపేక్షకః’ (సా.ద-6-329) ఇతి లక్షణ మాహ। ఏ తల్లక్షణానుసారేణ ప్రాకృతభాషాయాం ‘గాధాసప్తశతీ’ ప్రభృతీని, సంస్కృతభాషాయా ‘మార్యాసప్తశత్యాదీని కోశకావ్యాని భవన్తి। ఏవమ్ పుష్పబాణవిలాసమపి కోశకావ్యమ్ భవతి.

పుష్పబాణవిలాసే ప్రథమశ్లోకే శ్రీకృష్ణస్తుతిః, ద్వితీయశ్లోకే శారదాస్తుతిశ్చ స్తః। తృతీయశ్లోక మారభ్య నాయికా నాయకయోః శృంగారో బహుధా వర్ణితః। వృత్త్యనుప్రాసాదయః శబ్దాలంకారాః స్వభావోక్త్యాదయోఽర్థాలంకారాశ్చ యథా స్థానం నిబద్ధాః।

శబ్దాలంకారాః

1) వృత్త్యనుప్రాసః-

శ్లో॥ పరిష్వజ్జేషు తుజ్గస్తన..... కశ్చిజ్జాగరజాతరాగనయనద్వన్ద్యః(1)

శ్లో॥ మాం దూరాదరవిన్దసుందరదరస్మేరాననా సప్రమృతి
ద్రాగుత్తుజ్గఘనస్తనాజ్గణగళచ్చారూత్తరీయాజ్చలా(4)

శ్లో॥ కోకిలకలాలాపో విలాపోదయమ్(8)

శ్లో॥ తాన్తం నితాన్తం తవ, శ్రాన్తాసి కాన్తాకృతే (11)

శ్లో॥ యస్మాత్ కైరవసారసౌరభముషా సాకం సరోవాయునా... స్వచ్ఛా మయూఖచ్ఛటా (23)
ఇత్యాది శ్లోకేషు వృత్త్యనుప్రాసః స్ఫుటఏవ.

2) ఛేకానుప్రాసః

శ్లో॥ సుందరదరస్మేరాననా సంప్రతి (4)

శ్లో॥ నితరా మారామ మన్దానిలాః(8)

శ్లో॥ మానమ్లానమనా మనాగపి (25)

అత్ర దరదరేతి-రామారామేతి-మనా మనేతి వ్యంజనద్వయస్యార్థభేదే నా వృత్తత్వా ఛేకానుప్రాసః

3) అన్యానుప్రాసః

శ్లో॥ భువనవిదితమాసీ ద్యచ్ఛరిత్రం విచిత్రం (2)

శ్లో॥ అధివసతి కోమలాశ్లే॥ (12)

అత్ర ప్రతిపాదం ఖణ్డద్వయాన్తేషు సమానాక్షరాణా మావృతత్వా దన్యానుప్రాసః। ఆన్ద్రకవయః
సర్వేఽపి ప్రబంధాశ్వాసాన్తేషు ప్రాయశో మాలినీ వృత్తేష్వీదృశ మన్యానుప్రాసమ్ ప్రయుజ్జతే।

4) పాదాంతయమకమ్:-

శ్లో॥ నాతీతో దయితోపమానసమయో మా స్మాన్యథా మన్యథాః (14)

శ్లో॥ వివరీవరీతి న చ విప్రియమ్ ప్రియా(18) । అత్ర పాదాన్తే 'మాన్యథా మన్యథా' ఇతి,
'ప్రియమ్ ప్రియే'తి సమాన వ్యజ్ఞనానా మావృతత్వాత్ పాదాంతయమకమ్

అర్థాలజ్కారాః

అస్మిన్ లఘుకావ్యే ప్రతిపద్యం స్వభావోక్తృతిశయోక్యాదయోఽర్థాలజ్కారా నిబద్ధాః ఏకస్మిన్వేద పద్యే
ద్వితాధికా అలజ్కారాః సన్తి। శృజ్గరచన్ద్రికావ్యాఖ్యానానుసారేణ తేషా మలజ్కారాణామ్ పట్టికా ప్రదర్శితే।

శ్లో॥ శ్రీమద్గోపవధూ...(1) విశేషః-స్వభావోక్తిః-పర్యాయోక్తిః-రసవదలజ్కారః ప్రేయోలజ్కారశ్చ।

శ్లో॥ కాన్తే దృష్టిపథం గతే....(3) స్వభావోక్తిః

శ్లో॥ మాం దూరాదరవిన్దసున్దరదరస్మేరాననా(4) యుక్తిః-స్వభావోక్తిశ్చ.

శ్లో॥ నీరస్ర మేత దవలోకయ మాధవీనామ్ (5) సామాన్యాలజ్కారః- భ్రాన్తిమదలజ్కారధ్వనిః

శ్లో॥ దప్తమ్ బిమ్బుధి యాధరాగ్ర మరుణమ్ (6) భ్రాన్తిమదలజ్కారః- విషమ-వ్యాజోక్తిధ్వనిశ్చ

శ్లో॥ బిభ్రాణా కరపల్లవేన.....(7) ఉపమా-ఉత్ప్రేక్షా-స్వభావోక్తిశ్చ

శ్లో॥ కాన్తో యాస్యతి దూరదేశమితి మే....(8) చపలాతిశయోక్తిః

శ్లో॥ నవకిసలయ .. (9) సమ్మన్ధాతిశయోక్తిః-రూపకమ్-కావ్యలింగమ్-విషమాలజ్కారధ్వనిశ్చ

శ్లో॥ శేతే శీతకరోఽమ్బుజే....(10) అతిశయోక్తిః-విరోధః-విభావనా చ

శ్లో॥ దూతీదం నయనోత్పల(11) రూపకమ్-విరోధః నిదర్శనా-విషమాలజ్కారశ్చ

శ్లో॥ అధివసతి వసన్తే (12) ఉపమా-పరికరః-కావ్యలింగమ్-రసవదలజ్కారశ్చ

శ్లో॥ నైష్ఠుర్యం కలకణ్ఠకోమలగిరామ్ (13) పర్యాయోక్తిః-విరోధః-పరికరాజ్కారశ్చ

శ్లో॥ సాస్రే మా కురు లోచనే.....(14) అర్థాన్తరన్యాసః-కావ్యలింగం వా

శ్లో॥ కాచిత్ సర్వజనీన విభ్రమ.... (15) మీలనధ్వనిః-సూక్ష్మాలజ్కారశ్చ

శ్లో॥ జిప్రుత్యాననమిన్దుకాన్తి రధరమ్....(16) నిదర్శనా-సమాసోక్తిః-అతిశయోక్తిశ్చ

శ్లో॥ దూతి! త్వయా కృత మహో.....(17) వ్యాజస్తుతిః-పరికరః-అర్థాన్తరన్యాసశ్చ.

శ్లో॥ నబరీభరీతి కబరీ భరే స్రజో....(18) కారకదీపకాలజ్కారః

శ్లో॥ గూఢాలింగన...(19) అప్రస్తుతప్రశంసా-అతిశయోక్త్యనుప్రాణితా-విశేషోక్తిః- విభావనాచ

శ్లో॥ యా చన్ద్రస్య ...(20) వ్యతిరేకః-ఉపమా-అభేదాతిశయోక్తిః-ఉత్ప్రేక్షాధ్వనిశ్చ

శ్లో॥ తస్వీ సా యది గాయతి.....(21) అప్రస్తుతప్రశంసా-అతిశయోక్త్యనుప్రాణితా

శ్లో॥ సత్యం తద్యదవోచథా (22) కావ్యలింగమ్-శబ్దశ్లేషమూలాతిశయోక్తిః- వ్యాజస్తుతిశ్చ

శ్లో॥ ఏతస్మిన్ సహసా వసన్త సమయే.....(23) ఆక్షేపధ్వనిః-విశేషోక్తిః-కావ్యలింగశ్చ.

శ్లో॥ చక్షుర్వాద్య మపైతు మానిని!(24) కావ్యలింగమ్-నిదర్శనా-పరికరశ్చ

శ్లో॥ మానమ్లానమనా మనాగపి (25) స్వభావోక్తిః-కారకదీపకశ్చ

శ్లో॥ కర్ణారున్తుద మేవ(26) అప్రస్తుతప్రశంసా-వ్యతిరేకశ్చ-అతిశయోక్త్యనుగృహీతా.

ఫ న్దాం సి

అస్మిన్ కావ్యే (1) శార్దూల విక్రీడిత (2) మాలినీ (3) వసంతతిలకా (4) మజ్జభాషిణీ వృత్తాని ప్రయుక్తాని. శార్దూలవిక్రీడితమ్:- శ్లో॥ శ్రీమద్గోపవధూస్వయంగ్రహపరిష్వజ్జేషు తుజ్జస్తన(వ్యా) (1)

అత్ర ప్రతిపాదమ్ 'మసజసతత' గణా గురుశ్చ భవన్తి అస్మిన్ కావ్యే 20 పద్యాని శార్దూల విక్రీడితాని సన్తి. మాలినీ :- శ్లో॥ భువనవిదితమాసీద్యచ్ఛరిత్రం విచిత్రం (2) (9) (12).

అత్ర ప్రతిపాదం 'న న మ య య' గణా భవన్తి ।

వసంతతిలకా :- శ్లో॥ నీరస్త్ర మేత దవలోకయ మాధవీనామ్ (5) (17)

అత్ర ప్రతిపాదం 'త భ జ జ' గణా ద్వౌ గురూ చ భవన్తి ।

మజ్జభాషిణీ :- శ్లో॥ న బరీభరీతి కబరీభరే స్రజో (18)

అత్ర ప్రతిపాదం 'స జ స జ' గణా ఏకో గురుశ్చ భవన్తి । అస్మిన్ కావ్యే సంస్కృత సాహిత్యక్షుణ్ణ మనుష్టుప్చన్దో న ప్రయుక్త మితి వేదితవ్యమ్.

వ్యాకరణ రహస్య ప్రయోగాః

శ్లో॥ కాచిత్ సర్వజనీన విభ్రమపరా మధ్యే సఖీమణ్డలం
లోలాక్షిభ్రువసంజ్జయా విదధతీ దూత్యా సహాభాషణమ్।
అక్షో రజ్జన మజ్జసా శశిముఖీ విన్యస్య వక్షోజయోః
స్థూలమ్భావుకయోః స్థితమ్ మణిసరం చేలాఞ్చలేన వ్యధాత్॥ (15)

అస్మిన్ శ్లోకే 'మధ్యే సఖీమణ్డలమ్' 'అక్షి భ్రువసంజ్జయా' 'స్థూలమ్భావుకయోః' ఇతి ప్రయోగా వైయాకరణా నానన్దయన్తి । ఏతే సుబన్త విచిత్రప్రయోగాః। తిజన్తవిచిత్రప్రయోగాన్ పశ్యత -

శ్లో॥ న బరీభరీతి కబరీభరే స్రజో-న చరీకరీతి మృగనాభి చిత్రకమ్।
విజరీహరీతి న పురేవ మత్పురో-వివరీవరీతి న చ విప్రియమ్ ప్రియా॥ (18)

బరీభరీతి=పునఃపునర్విభర్తి, చరీకరీతి=పునఃపునఃకరోతి, విజరీహరీతి-పునఃపునర్విహరతి (క్రీడతి) వివరీవరీతి=పునఃపునర్వివృణోతి.

ఇమాని చత్వారి పదాని 'భృజ్-భరణే', 'కృజ్-కరణే', 'హృజ్-హరణే', 'వృజ్-వరణే' ఇతి చతుర్థాం ధాతూనాం యజ్లుగన్తరూపాణి వ్యాకరణశాస్త్రైకవేద్యాని । అత ఏవాత్ర చంద్రికాయాం- "సంస్కార విశేషశాలిశబ్దప్రయోగసద్భావాత్ సౌశబ్దాభ్యోగుణః । తదుక్తమ్ -

శ్లో॥ శబ్దశాస్త్రేణవిజ్ఞేయా శ్లాఘ్యసంస్కారశాలితా
శబ్దానాం విద్యతే యత్ర సౌశబ్దం తత్ర కథ్యతే॥ ఇతి వ్యాఖ్యాతా వివృణోతి స్మ.

అస్మిన్ పుష్పబాణవిలాసే "తు-హి-చ-స్మ-హ-వై-ఖలు-కిలాది" పాదపూరణశబ్దాః కుత్రాపి న ప్రయుక్తాః । అత ఏవ సుబన్ధమహాకవి ర్వాసవదత్తాయాం వసన్తవర్ణనావసరే - 'సత్కవికావ్య బన్ధ ఇవానవబద్ధ తుహినపాత' ఇతి ప్రాహ । అత్ర - 'అనవబద్ధ-తుహిన-పాతః =హిమపాతరహిత' ఇతి వసన్త పక్షేర్థః । 'అనవబద్ధ-తు-హి-న-పాతః=పాదపూరణార్థక-తు-హి-న-వర్ణప్రయోగ రహిత' ఇతి సత్కవికావ్యబన్ధపక్షేర్థః । 'తు హి చ స్మ హ వై పాదపూరణే' ఇత్యమరః।

రసః

ఇదమ్ పుష్పబాణవిలాసకావ్యం శృంగారైకరసప్రధానమిత్యవోచామ । కాళిదాస మహాకవి రస్మిన్ కావ్యే నాయకభేదాన్ నాయికా భేదాన్ బహుధా వర్ణయామ్నుభూవ । పుష్పలతయా శృంగారరసమ్ । తథా హి - శృంగారనాయక శృతుర్విధః. 1) దక్షిణః, 2) అనుకూలః, 3) ధృష్టః, 4) శరశ్చేతి । నాయికా త్రివిధా 1) స్వీయ 2) పరకీయా, 3) సామాన్యా చేతి । స్వీయాపి త్రివిధా (1) ముగ్ధా, (2) మధ్యా, (3) ప్రౌఢా చేతి । ప్రౌఢైవ ప్రగల్భే త్యుచ్యతే । మధ్యా ప్రౌఢా చ ప్రత్యేకమ్ మానావస్థాయాం త్రివిధే । (1) ధీరా, (2) అధీరా, (3) ధీరాధీరా చేతి. ఏతా నాయికాః పున రష్టభి రవస్థాభిః ప్రత్యేక మష్టవిధాః । (1) స్వాధీనపతికా (2) వాసకసజ్జికా (3) విరహోత్కణ్ఠితా, (4) విప్రలబ్ధా, (5) ఖణ్ఠితా, (6) కలహాంతరితా, (7) ప్రోషితభర్తృకా, (8) అభిసారికా చేతి । కామశాస్త్రే తు - (1) పద్మినీ, (2) చిత్రినీ (3) శక్తినీ, (4) హస్తినీతి స్త్రీణాం జాతివిశేషా అప్యుక్తాః । శృంగారో ద్వివిధః । (1) సంయోగః, (2) విప్రలబ్ధశ్చేతి ।

శృంగారస్య స్థాయిభావో రతిః ।

‘విభావానుభావవ్యభిచారిసంయోగాద్రసనిష్పత్తి’ రితి భగవాన్ భరతః ।

‘స్త్రీపుంసయో రన్యోన్యాలమ్బునః ప్రేమాఖ్యశ్చిత్తవృత్తివిశేషో రతిః స్థాయిభావః । తత్ర శృంగారస్య స్త్రీపుంసావాలమ్బునే । చన్ద్రికా-వసంత-వివిధోపవన-రహః స్థానాదయ ఉద్దీపన విభావాః తన్ముఖావలోకన - తద్గుణ శ్రవణ - కీర్తనాదయోన్యే సాత్త్వికభావాశ్చానుభావాః । స్మృతి చింతాదయో వ్యభిచారిణ’ ఇతి రసగణాధరః ।

అస్మిన్ కావ్యే నిబద్ధానాం నాయికా - నాయక - రసాదీనా మనుక్రమణికాత్ర దీయతే సుఖావబోధాయ ।

శ్లో॥ కాన్తే దృష్టిపథం గతే (3) ఇతి శ్లోకే సమ్మోగశృంగారో రసః ।

శ్లో॥ మాం దూరాత్ (4) ఇతి శ్లోకే నాయికాప్రౌఢా ।

శ్లో॥ కాన్తో యాస్యతి (8) ఇతి శ్లోకే నాయికా ప్రోషితభర్తృకా । విప్రలబ్ధశృంగారో రసః ।

శ్లో॥ శేతే శీతకరోమ్ముజే (10) ఇతి శ్లోకే నాయకోన్యనుకూలః । నాయికా స్వాధీనపతికా । ప్రవాసవిప్రలబ్ధశృంగారో రసః ।

శ్లో॥ అధివసతి వసన్తే (12) ఇతి శ్లోకే నాయికా ప్రోషితభర్తృకా । పద్మినీ జాతిశ్చ ।

శ్లో॥ నైఋర్యమ్ (13) ఇతి శ్లోకే నాయికా విరహోత్కణ్ఠితా । విప్రలబ్ధశృంగారో రసః ।

శ్లో॥ సాస్రే మా కురు (14) ఇతి శ్లోకే నాయికా ప్రౌఢా । ఆదౌ వాసకసజ్జికా భూత్వా పశ్చాద్విరహోత్కణ్ఠితా జాతా । విరహవిప్రలబ్ధశృంగారో రసః ।

శ్లో॥ కాచిత్ సర్వజనీన (15) ఇతి శ్లోకే నాయికా పరకీయా, అభిసారికా చ ।

శ్లో॥ జిప్రుత్యాననమ్ (16) ఇతి శ్లోకే నాయికా పరకీయా ముగ్ధా చ । అయోగవిప్రలబ్ధ శృంగారో రసః ।

- శ్లో॥ దూతి త్వయా (17) ఇతి శ్లోకే నాయికా స్వీయా ప్రగల్భా చ । నాయకః శరః । దూతీ త్వభిసారికా ।
- శ్లో॥ న బరీభరీతి (18) ఇతి శ్లోకే నాయికా ఖణ్డితా మధ్యా ధీరా చ । నాయకస్తు ధృష్టోఽనుకూలో వా ।
- శ్లో॥ గూఢాలిజ్ఞన (19) ఇతి శ్లోకే నాయికా పరకీయా । విరహవిప్రలమ్భశృంగారో రసః ।
- శ్లో॥ యా చస్త్రస్య (20) ఇతి శ్లోకే నాయికా స్వీయా మధ్యా విరహోత్కణ్డితా చ । విరహవిప్రలమ్భ శృంగారధ్వనిః ।
- శ్లో॥ తస్వీ సా యది (21) ఇతి శ్లోకే నాయికా పరకీయా । అయోగవిప్రలమ్భశృంగారో రసః
- శ్లో॥ సత్యం తద్యదవోచథాః (22) ఇతి శ్లోకే నాయికా ఖణ్డితా । మధ్యా । ధీరాధీరా చ । నాయకస్తు ధృష్టః । ఈర్ష్యామానవిప్రలమ్భశృంగారో రసః ।
- శ్లో॥ ఏతస్మిన్ సహసా (23) ఇతి శ్లోకే నాయికా ప్రవత్స్యద్భర్తృకా । భావిప్రవాసవిప్రలమ్భ శృంగారో రసః ।
- శ్లో॥ చక్షుర్జ్ఞాద్య మపైతు (24) ఇతి శ్లోకే నాయికా ఖణ్డితా । నాయకస్తు ధృష్టోఽనుకూలో వా । మానవిప్రలమ్భశృంగారో రసః ।
- శ్లో॥ మానమ్లానమనాః (25) ఇతి శ్లోకే నాయికా మధ్యా ధీరా కలహాంతః తా చ నాయకో ధృష్టః । మానవిప్రలమ్భశృంగారో రసః ।
- శ్లో॥ కర్ణారున్తుదమేవ (26) ఇతి శ్లోకే నాయికా పరకీయా । అయోగవిప్రలమ్భశృంగారో రసః
- కాళిదాసస్య కవితాకళా శాకున్తలే రఘువంశే చ పరాం కోటి మాటికతే । ఏతత్కళావికాసస్య బీజాఙ్మూలాః పుష్పబాణవిలాస - ఋతుసంహార - శ్యామలాదణ్డకాదిష్వపి విలోక్యన్తే ।

శృంగారచంద్రికా

ఏతాదృశగుణోపేతస్య పుష్పబాణవిలాస కావ్యస్య ద్వే వ్యాఖ్యే విద్యేతే । ప్రథమా శృంగార చంద్రికావ్యాఖ్యా । ద్వితీయా ప్రకాశ వ్యాఖ్యా చ । శృంగారచంద్రికాతివిస్తృతా ప్రౌఢా చ । ప్రకాశ వ్యాఖ్యాతు సంక్షిప్తా సరళా చ । ప్రకాశకర్తారః శ్రీ సోమనాథశాస్త్రిణః । శృంగారచంద్రికామ్ పురో నిధాయ తత్సారం సంగృహ్య పుష్పబాణవిలాసం వ్యాచఖ్యః । ఏక ముదాహరణమ్ పశ్యత-

శ్లో॥ శివ శివ పరితాపం కో వదేత్ కోమలాఙ్గాః (9)

అత్ర శృంగారచంద్రికాకర్తా - “శివశివేత్సుక్తిః భేదాతిశయాత్ । కుర్వన్తి హి శివనామకీర్తనమ్ । భయశోకాదిషు । తథా పాద్యే వచనమ్ -

శ్లో॥ ఆశ్చర్యేఽపి భయే శోకే క్షుధితే నామ వా మమ ।

వ్యాజేన వా స్మరేద్యస్తు మమ సాయుజ్య మాప్నుయాత్ ॥

ఇతి పద్మపురాణవచనమ్ ప్రమాణయతి ।

ప్రకాశకారా అపి చంద్రికావాక్యాని యథాతథం లిఖన్తి । అలఙ్కారనిరూపణే నాయికా

నాయక నిర్దేశే చన్ద్రికామేవానుసరన్తి । యథా చన్ద్రికావ్యాఖ్యా పణ్డితాన్ రజ్జయతి తథా ప్రకాశ వ్యాఖ్యా బాలా నానన్దయతి.

అస్మిన్ సంస్కరణే పుష్పబాణవిలాసేన సహ శృఙ్గారచన్ద్రికావ్యాఖ్యా సమాయోజితా । వావిశ్య రామస్వామిశాస్త్రిభిః ప్రకటితే పుస్తకే వ్యాఖ్యాతు ర్నామ కుత్రాపి నాస్తి । శ్రీ వేదం వేఙ్కట రాయశాస్త్రిభిః సంస్కృతే పుస్తకే తు - “ఇతి శ్రీ వేఙ్కట పణ్డిత సార్వభౌమేన విరచితా శృఙ్గార చన్ద్రికాఖ్యా పుష్పబాణవిలాసవ్యాఖ్యా” ఇతి గ్రన్థాంతవాక్య మస్తి ।

శృఙ్గారచన్ద్రికా సర్వాత్మనా వ్యాఖ్యాతృచక్రవర్తిన్ మల్లినాథ మహాపాధ్యాయస్య మాఘ సర్వజ్ఞషా మనుకరోతి.

శ్లో॥ పదచ్ఛేదః పదార్థోక్తి ర్విగ్రహం వాక్యయోజనా
ఆక్షేపశ్చ సమాధానం వ్యాఖ్యానం షడ్విధమ్మతమ్॥

ఇతి వ్యాఖ్యానలక్షణం చన్ద్రికావిషయేనన్వర్థమ్ భవతి । ఉద్దణ్డపణ్డిత శృన్ద్రికాకర్తా ప్రథమం దణ్డాన్వయముఖేన శ్లోకం వ్యాకరోతి । శబ్దార్థనిరూపణావసరే ప్రాచీననిఘణ్టానుదాహరతి । విశేషశబ్దానామ్ ప్రక్రియామ్ పాణినిసూత్రానుసారేణ ప్రకృతిప్రత్యయనిర్దేశపూర్వకమ్ పరిష్కరోతి । తతోనలజ్కారాన్ ధ్వనివిశేషాంశ్చ యథాలక్షణం వివృణోతి । మూలశ్లోకగతాన్ క్లిష్టవిషయా నాక్షిప్య సమాధత్తే । క్వచిత్ క్వచి న్యూలకోశగతశబ్దసాధుత్వనిరూపణాయ కవిప్రయోగాన్ ప్రదర్శయతి । నాయికా-నాయకభేదాన్ ప్రాచీనాలజ్కారశాస్త్రప్రమాణవచనై ర్వివేచయతి । రసచర్చాం విస్తరేణ కరోతి । అన్తే వృత్తరత్నాకరలక్షణా న్యూదావృత్త్య చ్చందోనామాని వక్తి । ఏవ మిదం సర్వాజ్ఞపరిపూర్ణం వ్యాఖ్యానమ్ భవతి । స్థావరపురాకన్యాయేన కానిచిత్ స్థలా న్యూదాహ్రియన్తే-
శ్లో॥ శివ శివ పరితాపం కో వదేత్ కోమలాజ్ఞాః (9)

తథా ప్రయుజ్జతే కవయః - ‘శిలా కమ్పం ధత్తే శివ శివ వియుజ్జే కఠినతా మహా నారీచ్ఛాయా మవతి వనితారూప మయతే’ ఇత్యాశ్చర్యే ప్రయోగః । ‘గణయతి కరుణాపరాజ్ముఖోనసౌ శివ శివ తాన్యపి వాసరాణి వేధాః’ ఇతి భేదే ప్రయోగః” ఇతి ।

శ్లో॥ విజరీహరీతి న పురేవ మత్పురో (18)

“పురేవ ప్రాగివ । మత్పురో మమాగ్రతః. ‘పూరణ గుణేతి’ సూత్రే పూర్వోత్తర సాహచర్యేణ కృదవ్యయస్యైవ గ్రహణమిత్యభ్యుపగమా దిహ న షష్ఠీసమాసప్రతిషేధః । తథా చ ప్రయోగః - వాపీ కాపి స్ఫురతి గగనే తత్పురం సూక్ష్మపద్యా’ ఇతి” ।

శ్లో॥ గూఢాలిజ్గన గణ్డచుమ్బన కుచస్పర్శాది లీలాయితం (19)

“లీలాయితం విలాసః-తద్రూపం చేష్టిత మిత్యర్థః । ‘లీలా-విలాసే’ ఇతి ధాతోః కణ్డాదిత్యా ద్యకి భావే క్తః । కణ్డాదిరాకృతిగణః । తథా చ దృశ్యతే ప్రయోగః - ‘యద్విద్వద్భవనేషు భోజనృపతే స్తత్త్వాగలీలాయితమ్’ ఇతి । ‘యస్సోద్యద్భుజదణ్డచణ్డిమచలత్కోదణ్డలీలాయితమ్’ ఇతి” ।

శ్లో॥ చాన్ద్రీ దిక్షు విజృమ్భతే రజనిషు (23)

“అ త్రాజ్యన్తత్వా ద్భుస్వాన్తత్వమ్ । తథా భోజప్రయోగః-‘రజని చరమభాగే వారసీమన్తినీనామ్’ ఇతి” ।

శ్లో॥ కాన్తో యాస్యతి దూరదేశ మితి మే (8)

అలజ్కారశాస్త్రేషు స్వాధీనపతికాద్యా అష్టవిధనాయికా ఏవ ప్రసిద్ధాః । అత్ర వ్యాఖ్యానే రసమజ్ఞర్యనుసారేణ 'ప్రవత్స్యత్పతికా' నామ నవమీ నాయికా ప్రోక్తా ।

శ్లో॥ సాన్త్రే మా కురు లోచనే (14)

అత్ర చంద్రికాయాం “నాయికాత్ర ప్రౌఢా । వాసకసజ్జికా భూత్వా పశ్చాద్విరహోత్కణ్ఠితా జాతా” ఇతి ప్రథమ ముక్త్యా వాసకసజ్జికైవ విరహోత్కణ్ఠితా కథమ్ ? భవతీ త్యాశజ్ఞు సాహిత్య చింతామణిలక్షణశ్లోకా నుదాహృత్య” తథాపి - స్వాధీనపతికైవ ఋతుకాలాదివాసకే ప్రాప్తే వాసక సజ్జికా భవతి, సైవ కాలాక్షమత్వేన స్వయ మేవాభిసారికా భవతిప్రోషితభర్తృకా ప్రియే ప్రత్యాగతే వాసకసజ్జికా భవతి । తస్మాత్ ప్రకృతే ఏకస్యా ఏవ నాయికాయా అవస్థాభేద మాశ్రిత్య ద్వైవిధ్యోక్తిరవిరుద్ధేతి సర్వ మవదాతమ్” ఇతి సునిపుణం సమాధత్తే । విద్యద్విసోదాయ పఞ్చషాఢీ స్థలాని ప్రదర్శితాని । అన్యే విశేషా వ్యాఖ్యానా మే వానుసన్ధేయాః.

శృంగారచంద్రికాయామ్ బహవో గ్రన్థకారా గ్రన్థా శ్చేదాహృతాః । చంద్రికాయా ముద్భుతాగ్రన్థకారాః అమరః (3) అలజ్కారికాః (8), కోశకారః (1) ప్రతాపమూర్తాఞ్ఞః (22) భరతః(6), విద్యానాథః(9)

చంద్రికాయా ముదాహృతా గ్రన్థాః

అమరశేషః (22), కామశాస్త్రమ్ (5), కావ్యప్రకాశః(1), చమత్కారచంద్రికా(1), నానార్థరత్న మాలా(1), పాద్యమ్(9), భరతశాస్త్రమ్(11), భావప్రకాశః(9), రతిరహస్యమ్(12), రత్నశాస్త్రమ్ (10), రసమజ్జరీ(8), విశ్వః(1), వృత్తరత్నాకరః(1), శృంగార తిలకమ్(16), సాహిత్య చింతామణిః (10), పూర్వోక్తేషు గ్రన్థేషు సాహిత్యచింతామణి రనేకస్థలేష్వసకృదుదాహృతః వృత్తరత్నాకర లక్షణాని నామగ్రహణం వినై వోదాహృతాని అత్ర చమత్కారచంద్రికాకర్తా విశ్వేశ్వర కవిచంద్రః, నానార్థరత్న మాలా కర్తా- ఇరుగప భాస్కరదణ్డనాథః, ప్రతాపరుద్రీయకర్తా విద్యానాథః, సాహిత్యచింతామణి కర్తా పెదకోమటి వేమారెడ్డి శాన్తా ఏవ । అతో వ్యాఖ్యాతా చంద్రికాకర్తాపి మల్లినాథవదాన్తో భవే ది త్యనుమినుమః

అస్య గ్రన్థస్య త్రీణి సంస్కరణాని మమ సకాశే వర్తన్తే.

1) శ్రీ వేదం వేంకటరాయశాస్త్రిభిః జ్యోతిష్మతీ ముద్రాక్షరశాలాయామ్ ముద్రితం-శృంగారచంద్రికా సంస్కృతవ్యాఖ్యా-ఆన్ద్రటికా తాత్పర్యోపేతమ్-1909.

2) శ్రీ వావిళ్ళ రామశాస్త్రిభిః ప్రకటితం-శృంగారచంద్రికా సంస్కృతవ్యాఖ్యా-ఆన్ద్రటికా తాత్పర్య సహితమ్-1954.

3) చౌఖమ్బాసంస్కృతసేరీజ్ఆఫీస్ ప్రచురితమ్-ప్రకాశసంస్కృత హిందీ వ్యాఖ్యాన్యయేపేతమ్-1969. నిర్ణయసాగర పుస్తకం త్వస్మాభిర్నోపలబ్ధమ్.

ఆన్ద్రాక్షరేర్ముద్రితాన్యాన్ద్రటికాతాత్పర్యోపేతాని పుష్పబాణా విలాస పుస్తకా నీదానీం దుర్లభాన్యేవ । ఏతత్సంకలనపరిస్థితిమాలోచ్య శ్రీవేదం వేంకటరాయశాస్త్రిభి ర్ముద్రితమ్ పుష్పబాణవిలాసమ్ నామ కావ్యం యథాతథమ్ ముద్రాపయిత్వా లోకోపకారం కుర్వన్తః

శ్రీ రావి మోహనరాయాః

అతీవ ధన్యవాదార్హః । మిత్రవర్త్యైః శ్రీ మోహనరాయమహాశయై రనేకే సంస్కృతాస్త్రగ్రన్థాః ప్రకటితాః
ప్రకటిక్రియంతే చాద్యాపి విద్యజ్ఞనోపకారాయ. సమ్పూర్ణాయురారోగ్య భాగ్యప్రదానేన సర్వదా
రక్షతు శ్రీ మోహనరాయమ్ భగవతీతి పునః పునః ప్రార్థయామః శ్రీ సరస్వతీ మాతర మితి
శమ్.

శ్లో॥ అనీ భూయ గుణాగుణేషు తరవో వాతావధూతా ఇవ
శ్లాఘంతే యది సాహితీం రసవతీ మజ్జా స్తతః కిం సుఖమ్?
జానన్ వ్యజ్ఞచమత్కృతీః పదగతీ రర్థాచితీ శ్చావశా
దంతశ్చర్మ యదశ్చుతే రసయితా సా జీవనాడీ కవేః॥

శ్రీమత్పరమేశ్వరార్పణమస్తు

విజయవాటికా,

పార్థివమాఘశుక్లతృతీయా.

బుధవాసరః, 1-2-2006.

ఇతి

సకలసుకవిబుధజనవిధేయః,

గరిమెళ్ళ సోమయాజులు శర్మా



శ్రీ:

మహాకవి శ్రీ కాళిదాస ప్రణీత:

పుష్పబాణవిలాసః

శ్లో॥ శ్రీమద్గోపవధూస్వయంగ్రహపరిష్వజ్జేషు తుజ్గస్తన
వ్యామర్దాద్గళితేఽపి చన్దనరజస్యజ్జే వహన్ సౌరభమ్
కశ్చిజ్జాగరజాతరాగనయనద్వన్త్వః ప్రభాతే శ్రియం
బిభ్రత్కామపి వేణునాదరసికో జారాగ్రణీః పాతు వః॥ 1

శ్రీమ...షు-శ్రీమత్=శోభగలవారైన-గోపవధూ=గొల్ల వెలందుల యొక్క-స్వయం
గ్రహ=తాముగానే పైకొనుట ముఖ్యముగాఁగల- పరిష్వజ్జేషు=కౌఁగిలింతలందు,
తుజ్గ...ర్దాత్-తుజ్గ=ఉన్నతమైన- స్తన= చన్నులయొక్క-వ్యామర్దాత్=ఒత్తడిచేత, చన్దన
రజసి=గందపుం బొడి, గళితేఽపి=రాలిపోయినను, అజ్జే=ఒడలియందు, సౌరభమ్ =
(చందన)పరిమళమును, వహన్=తాల్చినవాఁడును, జాగ...న్త్వః-జాగర=మేలుకొని
యుండుట(నిద్రపోమి)చేత-జాత=కలిగిన-రాగ=ఎఱుపు గలదైన-నయన=కన్నులయొక్క
-ద్వన్త్వః=కవగలిగినవాఁడును, (అయి), ప్రభాతే=ప్రాతఃకాలమందు, కామపి=అనిర్వచనీయ
మైన, శ్రియమ్=సొంపును, బిభ్రత్= వహించుచున్న, జారాగ్రణీః=జారశ్రేష్ఠుఁడు(అనఁగా
శ్రీకృష్ణుడు), వః=మిమ్ము, పాతు=కాపాడును గాక. విశేషము, స్వభావోక్తి, పర్యాయోక్తము,
రసవంతము, ప్రేయము-అనునర్థాలంకారములు. వృత్త్యనుప్రాస మను శబ్దాలంకారము.
శార్దూలవిక్రీడితవృత్తము.

శృఙ్గారచన్ద్రికా

అజ్గప్రభాభీ రమ్యాభిః స్త్రీణాం ముదముదఙ్చయన్
శ్రేయసే భూయసే భూయాత్కేఽపి గోపాలబాలకః॥
పుష్పబాణవిలాసస్య కావ్యస్య రసశాలినః
శృఙ్గారచన్ద్రికాభిఖ్యాం వ్యాఖ్యాం విరచయామ్యహమ్॥

అథ కవిః గోపికావల్లభచరిత్రప్రతిపాదనపవిత్రం పుష్పబాణవిలాసాఖ్యం శృఙ్గారకావ్యం
చిక్రీర్షుః ఆదౌ మజ్గళత్వాదాశిషం ప్రయుజ్యే శ్రీమదితి.-అత్ర ప్రథమం భూదేవతాకస్య
మగణస్య ప్రయోగాత్ కర్తృధ్యేత్మాణాం శుభం భవతి, తదుక్తమ్.

‘మో భూమి స్త్రిగురుః శ్రియం వితనుతే, నః స్వ స్త్రిలో జీవితం
యో వా ర్యాదిలఘుగ్భృతిం చ, పవనో దేశభ్రమం సోఽన్త్యగః।
రోఽగ్నిర్మధ్యలఘుర్మృతిం, దినమణిర్మధ్యే గురుర్జ్ఞో రుజం,
తో ద్యౌరన్త్యలఘుః శ్రియం, ముఖగురు ర్భ స్తారకేశో యశః॥ ఇతి

మగణసన్నిధానసమనంతరః సగణోఽపి శుభప్రద ఏవ. తదుక్తం చమత్కార
చంద్రికాయామ్:

‘మ య ర స త జ భ న సంజ్ఞా గణాః ప్రసూతాః పరస్తు పూర్వస్మాత్ జన్యోఽత్ర
జనకనికటే సుతవద్వితనోతి నాశుభం కర్మ సర్వ మూలం తు మగణం ప్రాప్య సర్వే గణాః
శుభాః॥’ ఇతి.

ప్రథమవర్ణోఽప్యత్ర శుభ ఏవ. యద్యపి క్రూరేణ రేఫేణ యుక్తత్వా త్సౌమ్యస్యాపి
ఆద్యవర్ణస్య త్యాజ్యతా ప్రసజ్యతే-

‘క్షం వినా క్రూరసంయుక్తః సౌమ్య స్త్యాజ్యో విషాన్నవత్।
శ్లేషస్తు కషయోః శ్రేయాన్ శుచిశ్రావణయోరివ॥’ ఇతి.

తథాపి ప్రశస్తార్థపరస్య శ్రీశబ్దస్య ప్రయోగాన్న దూష్యతా. తథా చోక్తమ్।

‘దేవతావాచకాః శబ్దా యే చ భద్రాదివాచకాః।
తే సర్వే నైవ నిన్ద్వాః స్ఫుర్తిపితో గణతోఽపి వా’॥ ఇతి.

స్పష్టీకృతమేతచ్చమత్కారచంద్రికాయామ్:

‘మజ్గళార్థాభిధానో వా దేవనామాజ్ఞనోఽపి వా।
గణో న దూష్యో వర్ణశ్చ దేవతాధిష్ఠితాశ్మవత్॥
చతుర్ముఖముఖేత్యాదౌ చవర్ణో జగణోఽపి చ।
బ్రహ్మనామాజ్ఞితత్వేన కావ్యాదావపి శోభనా॥
శృంగారవీరసౌహార్ద మిత్యత్ర తు కృతేర్ముఖే।
ఋవర్ణగః శవర్ణోఽపి మజ్గళార్థో విశిష్యతే॥
ప్రసక్తః పాత్రమిత్యాదౌ ప్రకర్ష స్వాభిధానతః।
పకారో రేఫయుక్తోఽపి స్ఫుటం కావ్యముఖే శుభః॥’

సౌమ్యసౌమ్యవివేచనమప్యత్ర కృతమ్:

‘శస్తాః కావ్యముఖే వర్ణా స్తత్త్వద్ దైవతమూర్తయః।
కర్తుః కారయితః శ్రోతుః, కల్పయన్తి శుభాశుభే॥
అకారః ప్రీతిదాయీ స్యా,న్నిషేధే తు విపర్యయః।
అకారో హర్షదః, సోఽపి వ్యధార్త్యాదిషు నోచితః॥

ఇకారాదిచతుష్కం తు కుర్యాత్ తుష్టిమనోరథౌ।
 ఋకారాద్యాశ్చ చత్వారః సంతతిస్తమ్భహేతవః॥
 ఏకారాద్యాశ్చ చత్వారః కామవాఙ్మోక్షభూతిదాః।
 లక్ష్మీకరః కవర్గః స్యాచ్ఛకారః కీర్తినాశనః॥
 చజకారౌ రోగహరౌ, ఝజౌతు మరణప్రదౌ।
 టరకారౌ భేదకరౌ, డః శుభో, ధస్త్యకాన్తికృత్॥
 వస్తులోభకరో ణ స్తు తకారో విఘ్ననాశనః।
 థకారో యుద్ధకారీ స్యా, ధ్ధకారౌ ధృతిప్రదౌ।
 నకార స్తాపకృత్కశ్చిదనిషేధే శుభః స్మృతః।
 రక్షాదాయీ పకారః స్యాత్, ఫకారః సాధ్వసప్రదః॥
 ఆరోగ్యకృద్భకారః స్యాద్భకార స్త్వతిభాగ్యకృత్।
 మకారః క్షోదకృ ద్యస్తు శ్రీదో, రేఫస్తు దాహకృత్॥
 లో జాడ్యకృ ద్వకారః స్యాద్వాగారోగ్యత్విషాం ఖనిః।
 ఊష్మాణ స్సుఖ భేద శ్రీ నిర్వాణ నిధయః క్రమాత్॥' (శషసహ శృత్వార ఊష్మాణః)
 అథ శ్లోకార్థః॥ శ్రీః శోభా-

'శ్రీ ర్వేష రచనా శోభా సంపత్సరళశాఖిషు।
 వాణీ లక్ష్మీ లవణేషు విషే బిల్వేష్యథ త్రిషు॥' ఇతి నా. -

శ్రీమత్యః శోభావత్యః-యాః గోపవధ్యః తాసాం యే స్వయంగ్రహపరిష్వజ్ఞాః-స్వయం
 గ్రహః స్వయ మేవ గ్రహణం-తత్ప్రధానాః-పరిష్వజ్ఞా ఆలింగనాని మధ్యమపదలోపిసమాసః
 -స్వయంగ్రహేణ పరిష్వజ్ఞా ఇతి తృతీయాసమాసో వా-తేషు, గోపవధూనాం శోభాశాలి
 త్వోద్భూతనపూర్వకం స్వయంగ్రహాలింగనానాం ప్రతిపాదనాద్భగవతః శ్రీకృష్ణస్య లోకోత్తర
 సౌందర్యం తత్ప్రయుక్త స్తాసాం తస్మిన్ననురాగాతిశయశ్చ వ్యజ్యేతే, తుజ్జస్తనానాం యో వ్యామర్దః
 పరిపీడనం తస్మాత్ కర్మణి షష్ఠ్యః సమాసః-యద్వా తుజ్జస్తనై ర్వామర్దః పరిపీడనమితి
 కరణే తృతీయా 'కర్తుకరణే కృతా బహుళమి'తి సమాసః, చన్దన రజసి మలయజ పరాగే,
 గళితేఽపి-సర్వాజ్గతే చన్దనే గోపాజ్గనా కరినకుచ మథితత్వేన చూర్ణతాం ప్రాప్య పరిభ్రష్టే
 సత్యపి, అజ్ఞేశరీరే 'అజ్గం ప్రతీకోఽవయవ' ఇతి కోశకారేణ అజ్గశబ్దస్యావయవ పర్యాయేషు
 పరిగణితత్వాత్ కథం తస్య శరీరపరత్వమితి న శబ్దనీయమ్-

'అజ్గం గాత్రాన్తి కోపాయ ప్రతీకేష్యప్రధానకే'

ఇతి నానార్థరత్నమాలాయాం శరీరపరత్వస్యాపి ప్రదర్శితత్వాత్, సౌరభం చన్దనస్యైవ
 పరిమళం, వహన్ దధానః, జాగరేణ నిరన్తరక్రీడాలమ్పటత్వేన నిర్దిద్రత్వేన-జాతరాగమ్
 ఉత్పన్నరక్తిమగుణం-నయనద్వన్ద్వం యస్య స తథోక్తః-

‘రాగోఽనురాగే మాత్యర్యే లాక్షాదౌ రక్తిమ త్విషోః’ ఇతి విశ్వః,

తథా ప్రభాతే ప్రాతఃకాలే, కామప్యనిర్వాచ్యాం, శ్రియం సంభోగచిహ్నా జనితాం లక్ష్మీం, బిభ్రత్ ధారయన్ ‘నాభ్యస్తాచ్చతు రి’తి నుమభావః, వేణునాదే-రసిక్ రాగవాన్ -రసోఽస్య స్తీతి రసికః ‘అత ఇనిరనా వి’తి రస్రస్యయః-

‘శృఙ్గారాదౌ జలే వీర్యే గుణే రాగే ద్రవే రసః’ ఇత్యమరః

కశ్చిజ్జరాగ్రణీః కోఽపి గోపికాజారనాయకః-భగవాన్ వాసుదేవ ఇతి యావత్-తస్య స్వవాచకపదేన అనుపాత్త త్వేఽపి విశేషణైః స్ఫుటీకృతత్వాత్, వో యుష్మాన్, పాతు.

అత్రాధారస్య చన్దనస్యాపగమేఽపి ఆధేయస్య సౌరభగుణస్య స్థితే ర్వర్ణనాత్ విశేషాలంకారః, తదుక్తం- ‘విశేషః ఖ్యాతమాధారం వినాప్యాధేయవర్ణనమ్॥’ ఇతి, తథా కృతవధూపభోగస్యాకృతేర్యథావద్వస్తువర్ణనేన స్వభావోక్తిశ్చ,

‘స్వభావోక్తి రసౌ చారు యథావద్వస్తువర్ణనమ్॥’ ఇతి,

అస్యాః పూర్వోక్తవిశేషాజ్ఞాత్యమిత్యనయోః సంకరః, తథాస్య సాధారణ రూపేణ వక్తవ్యస్య శ్రీకృష్ణస్య జారాగ్రణీత్వరూపేణానువర్ణనమితి భజ్యంతరాశ్రయణరూపః పర్యాయోక్త్యలంకారః, ‘పర్యాయోక్తం తు గమ్యస్య వచో భజ్యేంతరాశ్రయమ్॥’ ఇతి లక్షణాత్.

తథా సంభోగశృఙ్గారస్య కవీష్టదేవతావిషయరతిభావం ప్రత్యజ్ఞత్వాత్ రసవదలంకారః లక్షణమ్- ‘అజ్ఞభావం రసో యత్ర భావం ప్రత్యథ వా రసం

భజేత్ స తత్ర రసవదలంకార ఉదీరితః॥’ ఇతి,

తథా దేవవిషయరతిభావస్యాపి కవీష్టస్యైవ అనుగ్రాహ్యజనవిషయరతి-భావం ప్రత్యజ్ఞత్వాత్ ప్రేయోఽలంకారః-

‘ప్రేయోఽలంకృతి రజ్గం చేద్భావో భావాంతరం ప్రతి’ ఇతి లక్షణాత్

భావలక్షణం తు కావ్యప్రకాశే-

‘రతి ర్దేవాదివిషయా వ్యభిచారి తథాఞ్జితః

భావః ప్రోక్త స్తదాభాసా అనౌచిత్యప్రవర్తితాః’॥ ఇతి. (అఞ్జితో వ్యఞ్జిత ఏవ.)

ఏతే పఞ్చ అర్థాలంకారాః. -శబ్దాలంకార స్తు ‘స్వయంగ్రహపరిష్కర్షేషు తుజ్జస్తనేత్యాదౌ వృత్త్యనుప్రాసః స్ఫుట ఏవ తల్లక్షణం తు-

‘ఏకద్విప్రభృతీనాం తు వ్యజ్ఞనానాం యదా భవేత్

పునరుక్తి రసౌ నామ వృత్త్యనుప్రాస ఇష్యతే॥’ ఇతి.

పర్యాయోక్తాదీనాం చతుర్థాం ప్రాగుక్తయో ర్ద్వయోశ్చ అన్యోన్యనైరపేక్ష్యాత్, సంస్కృష్టిః శార్దూల విక్రీడితం వృత్తమ్-‘సూర్యాశ్చై ర్మసజస్తతాః సగురవః శార్దూలవిక్రీడితమ్॥’ ఇతి లక్షణాత్.



శ్లో॥ భువనవిదితమాసీద్యచ్ఛరిత్రం విచిత్రం
సహ యువతీసహస్రైః క్రీడతో నన్దనూనోః
తదభిలమవలమ్బ్య స్వాదు శృంగారకావ్యం
రచయితుమనసో మే శారదాస్తు ప్రసన్నా॥

2

యువతీసహస్రైః-యువతీ=గుబ్బెతలయొక్క-సహస్రైః=వేలతో, క్రీడతః=క్రీడించు చున్న, నన్దనూనోః=శ్రీకృష్ణునియొక్క విచిత్రమ్= ఆశ్చర్యకరమైన, యత్ చరిత్రమ్=ఏ చర్య, భువనవిదితమ్-భువన= లోకులచేత-విదితమ్=ఎఱుంగబడినది, ఆసీత్=ఆయెనో, అభిలమ్= సమస్తమయిన, తత్=ఆచరిత్రమును, అవలమ్బ్య= అశ్రయించి, స్వాదు=మధుర మయిన, శృంగారకావ్యమ్=శృంగారరసప్రధానమయిన కావ్యమును, రచయితు మనసః =రచింపఁగోర్కి గలవాఁడనయిన, మే=నాకు, శారదా=సరస్వతి, ప్రసన్నా=కరుణగలది, అస్తు=అగుఁగాక. మాలినీవృత్తము.

సంప్రతి కవిః స్వచిక్రీడితం ప్రతిజానన్ తన్నిర్వాహాయ సరస్వతీప్రసాదమాశాస్తే -భువనేతి. -యువతీసహస్రైః సహ క్రీడతో, నన్దనూనోః శ్రీకృష్ణస్య సంబంధి, విచిత్రమద్భుతం, యచ్ఛరిత్రం గోపకన్యాప్రలోభనాదిరూపం, భువనవిదితం లోకై ర్విజ్ఞాతమ్, ఆసీత్, అభిలం, తచ్ఛరిత్రమ్, అవలమ్బ్య ప్రతిపాద్యత్వేనాశ్రిత్య, స్వాదు మధురం-శ్రావ్యమితి యావత్-

‘మధురో నా రసే తద్వత్ సుందర స్వాదుషు త్రిషు॥’ ఇతి నా.,

శృంగారకావ్యం శృంగారరసప్రధానం కావ్యం, రచయితుం కర్తుం-మనో యస్య తస్య ‘తుం కామమనసో రపీ’తి మకారలోపః॥ మే మమ, శారదా సరస్వతీ, ప్రసన్నా అస్తు సరసకావ్యరచనానుకూలవాగ్విజృమ్భణం ఘటయత్విత్యాశయః॥ మాలినీవృత్తమ్-లక్షణం తు- ‘సనమయయయతేయం మాలినీ భోగిలోకైః ఇతి॥



శ్లో॥ కాన్తే దృష్టిపథం గతే, నయనయోరాసీద్వికాసో మహాన్
ప్రాప్తే నిర్జనమాలయం, పులకితా జాతా తనుః సుభ్రువః॥
వక్షోజగ్రహణోత్సకే, సమభవత్ సర్వాజ్ఞకమ్పాదయః,
కణ్ఠాలింగనతత్పరే, విగళితా నీవీ ధృఢాపి స్వయమ్॥

3

కాన్తే=ప్రియుఁడు, దృష్టిపథమ్=చూపు యొక్క మార్గమును, గతే సతి=పొందిన వాఁడు కాఁగా (అనఁగా కాంతుఁడు కంటి కగపడఁగానే), సుభ్రువః=సుందరియొక్క (అందమయినకనుబొమలుగలదానికి అని అవయవార్థము), నయనయోః=కన్నులకు, మహాన్=గొప్ప, వికాసః=విరివి, ఆసీత్=కలిగెను, నిర్జనమ్=జనులు లేని(ఏకాంతమైన), ఆలయమ్=ఇంటిని (గదిలో), ప్రాప్తే సతి=(కాంతుఁడు) చేరఁగా, తనుః=ఆసుందరియొక్క దేహము, పులకితా=గగుర్కొన్నది, జాతా=ఆయెను, వక్షో...కే-వక్షోజ= కుచములయొక్క

(కుచములను)-గ్రహణ= పట్టుకొనుటయందు-ఉత్సుకే సతి= అభిలాషగలవాఁడు కాఁగా, సర్వా...యః-(సుందరికి) సర్వ=సమస్తమయిన-అజ్ఞ= అవయములయందు- కమ్ప= వణకకుయొక్క-ఉదయః=ప్రాదుర్భావము, సమభవత్=కలిగెను, కణ్ఠా...రే-కణ్ఠ=మెడయందు-ఆలిజ్జన=కౌఁగిలింతయందు (మెడను కౌఁగిలించుటయందు)-తత్పరే సతి=ఆసక్తిగలవాఁడు కాఁగా, (సుందరికి), దృఢాఽపి=బిగుతైన దైనను, నీవీ=పోకముడి, స్వయమ్=తనంతట తానే, విగళితా=సడలిపోయెను.

ఇట, తొలిపాదమున చక్షుఃప్రీతి యనెడు మన్మథావస్థయు, ద్వితీయ తృతీయ పాదములందు పులకలు వేపథువు(=కంపము) అనెడుసాత్త్విక భావములును, నాల్గవ పాదమున కామేంగితంబును వర్ణింపఁబడినవి. సంభోగశృంగారము. ప్వభావోక్తి.

పరస్పరరూపరేఖావిలాసాదిభి ర్జాతానురాగయో రయోగవశా దుత్కణ్ఠితయోః క్వచి ద్రహసి దైవవశా న్మిళితయోః కామినోశ్చేష్టాం కవిరాహ..-

కాంత ఇతి. -‘కాంతే’ ‘సుభ్రువ’ ఇతి పదద్వయం ప్రతివాక్యం సంబధ్యతే. కాంతే వల్లభే, దృష్ట్వోః నయనయోః పన్థాః దృష్టిపథః, ‘ఋక్పూరి’ త్యాదినా సమాసాంతః, దృష్టి ర్థి దర్శనాక్షిప్తి’తి నానార్థరత్నమాలాయాం-తం గతే ప్రాప్తే-దృగ్గోచరే సతీత్యర్థః, సుభ్రువః సుందర్యాః, నయనయో ర్మహా న్వికాస ఆసీత్-సాభిలాషతయా నేత్రే విస్తార్య నిర్నిమేషమద్రాక్షీదిత్యర్థః తతః కామినీనయనవిభ్రమాకృష్టే తస్మిన్ కాంతే, నిర్జనం దైవవశాత్ తత్కాలే జనవర్జిత మాలయం గృహం, ప్రాప్తే సతి, సుభ్రువ స్తనుః, పులకితా సజ్జాతపులకా, ‘తదస్య సజ్జాతం తారకాదిభ్య ఇత జి’ తీతచ్ ప్రత్యయః, జాతా అభూత్-

‘ఉత్పన్నభూతయోర్జాతో బృన్దజాత్యోస్తు న ద్వయోః’ ఇతి నా.-

ఏకాంతసమాగమేన మనోవికాసస్యోపచయే సతి రోమోద్గమః ప్రాదురభూదిత్యర్థః, తతో విజనగృహోవస్థితకామినీసమీపవర్తనసముల్లసితచాపలే తస్మిన్ కాంతే, వక్షోజయోః స్తనయోః-గ్రహణే ఉత్సుకే సతి-గ్రహణ మనాఖ్యాయ ఔత్సుక్యమాత్రోక్త్యా తస్య కాంతస్య సభయప్రవృత్తిః సూచ్యతే, సుభ్రువః సర్వాజ్ఞకమ్పాదయః, సమభవత్ సంభవతి స్మ-రాగాన్మహావేపథురుత్పన్న ఇత్యర్థః-తథా చలక్షణం-

‘రాగద్వేషభయాదిభ్యో వేపథు ర్గాత్రవేపనమ్॥’ ఇతి,

తత స్తస్యాం కుచగ్రహణమజ్ఞీకుర్వాణాయాం నివర్తమానసాధ్వసే తస్మిన్ కాంతే, కణ్ఠాలిజ్జనతత్పరే సతి, దృఢా, నీవీ జఘనవస్త్రగ్రన్థిః-

‘నీవీ పరిపణే గ్రన్థా స్త్రీణాం జఘనవాససః’ ఇత్యమరః స్వయమేవ, విగళితా విస్రస్తా. అత్ర ప్రథమే వాక్యే-

‘అదరాద్దర్శనం చక్షుఃప్రీతిరిత్యభిధీయత॥’- ఇత్యుక్తలక్షణా ప్రథమాఽఽ నజ్గదశా దర్శితా, ద్వితీయతృతీయయోః సాత్త్విక ప్రాదుర్భావో వర్ణితః, తురీయే తు కామేజ్ఞితం కథితమ్, తల్లక్షణం తు రతిరహస్యే-

‘ఓష్ఠః ప్రస్ఫుర, తీక్షణే విచలతః కూపోదకే మత్స్యవ
 ధృమ్మిల్లః కుసుమాఞ్చితో విగళతి ప్రాప్తోఽపి బన్ధం ఘనః
 ప్రచ్ఛన్నై ప్రజతః స్తనౌ ప్రకటతాం, శ్రోణీతటం దృశ్యతే
 నీవీ చ స్థలతి స్థితాఽపి సుదృఢం, కామేఙ్గితం యోషితామ్॥ ఇతి.

దర్శనస్పర్శనాదికామోపచారవర్ణనాత్. సంభోగశృంగారః. లక్షణం తు-

‘అనుకూలౌ నిషేవేతే యత్రాన్యోన్యం విలాసినౌ,
 దర్శనస్పర్శనాదీని సంభోగోఽయ ముదాహృతః॥’ ఇతి స్వభావోక్తిరలంకారః.



శ్లో॥ మాం దూరాదరవిన్దసున్దరదరస్మేరాననా సప్రమృతి
 ద్రాగుత్తుజ్గఘనస్తనాజ్గణగళచ్ఛాయాత్తరీయాఞ్చలా
 ప్రత్యాసన్నజనప్రతారణపరా పాణిం ప్రసార్యాన్తికే
 నేత్రాన్తస్య చిరం కురజ్గనయనా సాకూతమాలోకతే॥

4

సంప్రతి=ఇప్పుడు, అర...నా-అరవిన్ద=తామరవలె-సున్దర=అందమయి-దరస్మేర=చిటునగవు గలదైన-అననా=మొగము గలదియు, ద్రాక్=శీఘ్రముగా, ఉత్తు...లా-ఉత్తుజ్గ=ఉదుటులయి-ఘన=గొప్పలయిన-స్తన=కుచములయొక్క-అజ్గణ=ప్రదేశములనుండి-గళత్=జాటుచున్న చారు=సొగసయిన-ఉత్తరీయ=పయ్యెదయొక్క-అఞ్చలా=అంచు గలదియు ప్రత్యా...రా-ప్రత్యాసన్న=చెంత నున్న-జన=జనులయొక్క (జనులను)-ప్రతారణ=వంచించుటయందు-పరా=ఆసక్తురాలును, (అయి), నేత్రాన్తస్య=కంటికొనయొక్క అన్తికే=ప్రక్కను, పాణిమ్=చేతిని, ప్రసార్య=చాచి (అనఁగా-తనచూపులను ఇతరులు కనిపట్టకుండు నట్లు తనకంటిప్రక్కను చేయి చాటుంచుకొని), కురజ్గనయనా=లేడికన్నులవంటి కన్నులు గలదైన చెలువ, చిరమ్=చాలసేపు, మామ్=నన్ను, దూరాత్=దూరము నుండి, సాకూతమ్=సాభిప్రాయముగా, ఆలోకతే=చూచుచున్నది. పయ్యెద జాటుట లుబుకుటయు ననెడు కామేంగితముచేత నాయక శ్రౌఢ. యుక్తి, స్వభావోక్తి, వృత్త్యనుప్రాసము, ఛేకానుప్రాసంబును అలంకారములు.

కస్యాశ్చి ద్వీలాసిన్యా శ్చేష్టాం పశ్యన్కామీ నర్మసచివం బ్రూతే.-మా మితి.- సంప్రత్యధునా, అరవిన్దమివ సున్దరం-దరస్మేరం మన్దం యథా తథా స్మయమాన-మాననం ముఖం యస్యాః సా తథోక్తా త్రిపదోఽయం బహువ్రీహిః-దరస్మేరేత్యత్ర ‘సుప్పుపే’తి సమాసః-స్మయతేః ‘నమిక మ్పి’ త్యాదినా రప్రత్యయః-

‘దరోఽస్త్రీ శఙ్ఖభయయో ర్గర్తేఽపి చ గుహా దరీ
 దరం త్వవ్యయమల్పార్థే గుగ్గులౌ తు పురః పుమాన్॥’ ఇతి నా.

ద్రాక్ శీఘ్రమ్. ‘ద్రాజ్మజ్ఞు సపది ద్రుతమి’ త్యమరః, ఉత్తుజ్గౌ సమున్నతౌ-ఘనౌ

పుథులౌ కరినౌ వా-యౌ స్తనౌ తయౌ-రజ్జణాత్ ప్రాంతాత్-గళత్ చారూత్తరీయస్య -అఞ్చుల
మన్తో-యస్యాః సా తథోక్తా-ఇతి కామేఙ్గితస్యోక్తిః

‘కఠినాధికసాన్ద్రేషు వాద్యమధ్యమవృత్తయోః|

ముస్తా ముద్గర మేఘేషు త్రిషు క్షీబే పుమాన్ ఘన||” ఇతి నా. -

‘అఞ్చులం త్వంశుకాన్తే స్యా ది’ త్యమరః|

కురజ్జనయనా మృగాక్షీ, ప్రత్యాసన్నాః సమీపస్థాః-యే జనాః తేషాం-ప్రతారణం
వఞ్చనం-పరం ప్రధానం యస్యాః సా తథోక్తా-పరేఙ్గితగ్రాహిణః పార్శ్వవర్తినో ధూర్తా
నాత్మీయ నయనదర్శనవిభ్రమదర్శన పరిహారేణ వఞ్చయితుకామా సతీత్యర్థః,
నేత్రాంతస్యాపాఙ్గస్య, అన్తికే సమీపే, పాణిం ప్రసార్య-అఙ్గుష్ఠ స్యాధోభాగవర్తిత్వం సంశ్లిష్టానా
మితరాఙ్గుళీనా మూర్ధ్వాగ్రత్వేన శ్రోత్రనేత్రమధ్యవర్తిత్వం యథా స్వాత్తథా కపోలే హస్తం
సన్నివేశ్యేత్యర్థః, మాం దూరా, దాకూతేన భావేన సహితం యథా తథా సాకూతం-చిరం
భావగ్రహణ పర్యంతం, ఆలోకతే పశ్యతి-దృగ్విలాసై రాశయం ప్రకటయన్తీ వర్తత ఇత్యర్థః

అత్ర నిజమర్మగుప్తయే నేత్రాన్తికపాణిప్రసారణక్రియయా ద్రష్టుజనవఞ్చనస్యోక్తేః,
యుక్త్యలంకారః- ‘యుక్తిః పరాతిసంధానం క్రియయా మర్మగుప్తయే.’ ఇతి లక్షణాత్||

స్వభావోక్త్యనుప్రాసౌ స్ఫుటౌ. బన్ధస్యాత్యుజ్జ్వలతయా| కాన్తిర్నామ గుణః-
‘అత్యుజ్జ్వలత్వం బన్ధస్య కావ్యే కాన్తిరితీర్యతే.’ ఇతి లక్షణాత్.

నాయికా పౌధ్రా- ‘స్మరమన్దీకృతప్రీడా ప్రౌఢా సంపూర్ణయౌవనా.’ ఇతి లక్షణాత్.



అవతారిక - ముందు చేసికొన్న సంకేతము ప్రకారము పువ్వులు కోయుట యనుమిష
చేత ఉద్యానవనమునకు వచ్చి కనుపెట్టుకొనియున్న కామినికి కామవిహారయోగ్యమయిన
గూఢప్రదేశమును చూపువాడై కాముకుడు చెప్పుచున్నాడు. -

శ్లో|| నీరస్త్రమేతదవలోకయ మాధవీనాం
మధ్యే నికుఞ్జసదనం చ్యుతపుష్పకీర్ణమ్|
కుర్యు ర్యదీహ మణితాని విలాసవత్సో
బోద్ధం న శక్యమబలే నినదైః పికానామ్||

5

అబలే=ఓకోమలీ, మాధవీనామ్=బండిగురివెందతీగలయొక్క, మధ్యే=నడుమ,
నీరస్త్రమ్=సంధులు లేనిదియు (ఇందుచేత లోపలిసురతక్రీడ బయటివారి కగపడదని
హెచ్చరిక), చ్యుతపుష్పకీర్ణమ్=రాలినపువ్వులచేత పలుపఁబడినదియు (-పూఁబాన్పు
తనంతట సిద్ధముగా నున్న దనుట), (అయిన), నికుఞ్జసదనమ్=పొదరింటిని, అవలోకయ
=చూడుము, మనలను చూడకపోయినను మణితములను విని యేని మనలను కనిపట్టరా
యనుశంకకు సమాధానముగా చెప్పుచున్నాడు:-విలాసవత్సః=వోయలుకత్తియలు,

ఇహ=ఈపొదరింట, మణితాని=రతికూజితములను, కుర్యుయది=చేయుదు రేని, పికానామ్ =కోయిలలయొక్క, నినదైః=కూఁతలచేత, బోద్ధుమ్=(బయటివారికి) తెలిసికొనుటకు, న శక్యమ్=సాధ్యము గాదు, మణితము కోయిలకూఁతవలె నుండును గాన అందలి కోయిలల కూఁతలలో దానిని బయటివారు తెలిసికొనలేరనుట, సామాన్యాలంకారము, భ్రాంతి మదలంకారధ్వనియు. వసంతతిలకావృత్తము.

కామీ సంకేతవశా త్కుసుమాపచయాదివ్యాజేనోపవనం ప్రవిష్టాం కామినీం ప్రతి గూఢవిహారయోగ్యస్థానం ప్రదర్శయన్నాహ.-నీరస్త్రమితి.- హే అబలే, మాధవీనాం వాసంతీనాం, 'వాసంతీ మాధవీలతే' త్యమరః, మధ్యే నీరస్త్రం బహిః సర్వత్రలతాదివ్యాప్త్యా చిద్రరహితమ్-పరై రనాలక్ష్మ్యత్వేన వస్తుయోగ్యమితిభావః, చ్యుతైః పుష్పైః-కీర్ణం సంఘన్నమ్-అయత్నపుష్పశయ్యాన్వితమితి భావః, ఏతత్ పురోవర్తి, నికుఞ్చం కుఞ్చ మేవ సదనం గృహమ్- 'నికుఞ్చకుఞ్చా వా క్షీబే లతాదిపిహితోదరే' ఇత్యమరః

అవలోకయ పశ్య, న కేవలమత్ర కామినీజనో నిశ్శబ్దమవస్థిత ఏవ జ్ఞాతుమశక్యః కిన్తు శబ్దాయమానోఽపీ త్యాశయే నాహః-ఇహాస్మిన్ నికుఞ్చసదనే, విలాసవత్యః విలాసిన్యః , మణితాని రతికూజితాని 'మణితం రతికూజిత మి' త్యమరః, కుర్యుర్యది, పికానాం కోకిలానాం నినదైః కూజితైః హేతుభిః, బోద్ధుం జ్ఞాతుం, న శక్యం-వనమధ్యే కోకిలకూజితైః సహ శ్రూయమాణాన్ తదనుకారిణో మణితవిశేషాన్ వివిచ్య గ్రహీతుం న కేనాపి శక్యత ఇత్యర్థః, మణితవిశేషాణాం కోకిలకూజితానుకారిత్వం కామశాస్త్రే ప్రతిపాదితమ్:

'హుంకృతిస్తనితసీత్కృతోత్కృతం పూత్కృతశ్వసిత రోదనాదికం
ముఞ్చ పీదయ గృహాణ జీవయ త్రాహి హా ధి గితి సీత్కృతం విదుః
త చ్చ లాసక కపోత కోకిలా హంస కోక సదృశైరుతక్రమైః
మిశ్రితం ప్రహరణే ప్రయుజ్యతే చాన్యథాపి రుతమిష్యతే బుధైః'॥ ఇతి.

అత్ర మణితానాం కోకిలకూజితానాం చ సామ్యేన భేదానుపలబ్ధిప్రతిపాదనాత్ సామాన్యాలంకారః- 'సామాన్యం గుణసామ్యేన యత్ర వస్తున్నరైకతా' ఇతి లక్షణాత్

తేన కోకిలాలాపముఖరితేఽస్మి న్వనప్రదేశే సామ్యబలాన్మణితేషు కోకిలకూజిత భ్రమస్యావశ్యముత్పద్యమానతయా మణితాన్యకర్ణాపి కామినోః క్రీడాం కోఽపి జ్ఞాతుం న శక్నుయాదితి భ్రాంతిమదలంకారోఽపి ప్రతీయత ఇత్యలంకారేణాలంకారధ్వనిః. తథా ఇదమేవావయో ర్విహారయోగ్యం గూఢస్థానం ఇహైవ రన్తుం ప్రసీదేత్యపి వ్యజ్యత ఇతి వస్తుధ్వనిశ్చ వసంతతిలకావృత్తమ్- 'ఉక్తా వసంతతిలకా తభజా జగౌ గః.' ఇతి.



అవ.- ఒకతె పొదరింట జారునితో కామకేళిం దేలుచుండఁగా దాని యాఁడుబిడ్డ యటకే విహారవశమున వచ్చెను. అంతట బయట కాపున్నదూతి వదినకు హెచ్చరికగాను, ఆఁడుబిడ్డకు నిజమును తెలియనీక కమ్ముటగాను, పలుకుచున్నది:-

శ్లో॥ దష్టం బిమ్బధియాధరాగ్రమరుణం, పర్యాకులో ధావనా

ధమ్మిల్ల, స్తిలకం శ్రమామ్బుగళితం, చిన్నా తనుః కణ్ణకైః॥

ఆః కర్ణ జ్వరకారికజ్ఞుణఝణత్కారం కరో ధూన్వతీ

కిం భ్రామ్యస్యటవీశుకాయ? కుసుమా న్యేషా ననాన్దాగ్రహీత్॥

6

అరుణమ్=ఎఱ్ఱనిదైన, అధరాగ్రమ్=మోవికొన, బిమ్బధియా బిమ్బ= దొండపండనెడు -ధియా=భ్రాంతిచేత, (చిలుకచేత) దష్టమ్=కొఱుకఁబడినది, ధమ్మిల్లః=కొప్పు, ధావనాత్=(చిలుకవెంబడి) పరువుచేత, పర్యాకులః=వీడిపోయినది, తిలకమ్=బొట్టు, శ్రమామ్బు=చెమటచేత (శ్రమ=ఆయాసము యొక్క-అమ్బు=నీరు-ఆయాసముచే దేహమందు జనించిన నీరు-చెమట)-గళితమ్=కరఁగిపోయినది, తనుః=దేహము, కణ్ణకైః=ముండ్లచేత, చిన్నా=గాయపడినది, ఆః=ఇసీ!, కర్ణ...కారమ్-కర్ణ= చెవులకు-జ్వర= పీడను-కారి=చేయునదైన-కజ్ఞుణ= గాజులయొక్క- ఝణత్కారమ్=ఝణఝణశబ్దము కలుగునట్లుగా, కరో=చేతులను, ధూన్వతీ= విసరుచు, అటవీ శుకాయ=అడవి చిలుకకై, కిం భ్రామ్యసి=ఏల గ్రుమ్మరెదవు, ఏషా=ఇదిగో, ననాన్దా=(నీ) యాఁడు బిడ్డ, కుసుమాని=(నీవు కోసికొననుద్దేశించి యున్న) పువ్వులను, అగ్రహీత్=కైకొన్నది(కోసికొన్నది). వరుసగా ఇందు సురతచిహ్నములైన-దంతక్షతములు, కొప్పు వీడిపోవుట, చెమట, నఖక్షతములు, చే విదుర్చుట, గాజులమ్రోత-అనునవి చిలుకను బట్టుయత్నమునఁగలిగినవిగా బొంకఁ బడినవి.

అరుణమ్-ఎఱ్ఱపు దొండపండనుభ్రాంతికి హేతువు. ఆః-కోపము వాస్తవముగానే నాయికమీఁద, తన హెచ్చరికను సరకుసేయక సురతాదంబరమున మునిగినదై ననాందకు తానున్నచోటు తెలియునట్లుగా గాజులచప్పుడు చేయుచున్నందులకు వ్యర్థప్రయత్నము చేసి శ్రమ పడుచున్నందులకై నాయికమీఁద దూతికి ఈకోపమని ననాంద తలంచును. అటవీశుకాయ-చిలుక యనక అడవిచిలుక యనుట దొరకదని సూచించుటకు. కుసు...హీత్-ఈమాట ననాంద వచ్చియున్న దని నాయికకు తెలియుటకును, వదిన కోయనుంచుకొని యున్న పూవులను హరించి యటనుండి వదిన రాక ముందే పోవలయునని ననాందకు బుద్ధి పుట్టించుటకును. ఇంక నిటంగలయభిప్రాయవిశేషములను బుద్ధిమంతులు సులువుగా ఊహించుకొనవచ్చును. భ్రాంతిమదలంకారము, విషమధ్వని, వ్యాజోక్తిధ్వనియు.

సహచరీభిః సాకం కుసుమాపచయాయ వనం ప్రాప్తాం పుష్పితలతాపాదపాన్వేషణ- వ్యాజేనాఖిలాః స్త్రియః ప్రతార్య కఞ్చి ద్విజనం గూఢప్రదేశం నీత్వా జారేణ సజ్గమితాం కాఞ్చిత్కామినీం తత్పరిత్రాణాయ బహిరవస్థితా దూతికా దైవవశాత్తమేవ ప్రదేశం కుసుమలిప్సయా ప్రాప్తాయాః తత్పతిస్వసురాగమనం సూచయంతి శజ్కాదర్శనాత్ ప్రాగేవ హేత్వంతరోపన్యాసేన సంభోగలిజ్గాని చ్ఛాదయంతి ప్రాహః-

దష్టమితి.-అరుణం స్వభావేన రక్తమ్-ఇతి బిమ్బభ్రాన్తిహేతూక్తిః, అధరాగ్రం, బిమ్బధియా బిమ్బఫలమితి బుద్ధ్యా, దష్టం శుకేన చజ్ఞాపుటేన విద్ధమ్. ఇతి దస్తక్షతాపలాసః , ధమ్మిల్లః బద్ధకచసమూహః। 'ధమ్మిల్లః సంయతాః కచాః' ఇత్యమరః, ధావనాత్ శీఘ్రగమనాత్, పర్యాకులః విశిష్య వ్యాకులః-జాత ఇతి శేషః, తిలకం, శ్రమామ్ము గళితం స్వేదజలేన చ్యుతం-జాత మితి శేషః, తనుః శరీరం, కణ్ఠకైః, చిన్నా శుకలోభా ద్దుష్ప్రవేశకణ్ఠకిత-లతామధ్యప్రదేశేషు ప్రవేశేన స్తనాదిస్థానేషు కృతవ్రణా జాతేతి నఖక్షతాపలాపః కృతః, ఆః ఇతి కోపే, 'ఆ స్తు స్యాత్ కోపపీడయో రి' త్యమరః-అత్ర కోపః పరవ్రతారణాయాభినీయమానత్వాన్మృషాభూతః, కర్ణజ్వరకారిణః అతిమాత్రతయా శ్రోత్రపీడాకరాః-కజ్జణఝణితార్కారాః యస్మిన్ కర్మణి తద్యథా భవతి తథా, కరౌ, ధూన్వతీ కమ్పయన్తీ-పశ్చాత్పురశ్చ వ్యాపారయన్తీ సతీత్యర్థః, అటవీశుకా యారణ్యకీరాయ-అట -వీగ్రహణం దుర్గ్రహత్వబోధనార్థం, కిం భ్రామ్యసి కిం నిమిత్తమితస్తతో ధావసి-తద్రహణస్య దుష్కరత్వాద్విఫల స్తే ప్రయాస ఇతి భావః, న కేవల మేతత్ప్రయాసవైఫల్యమాత్రం కిం తు ప్రాగేవ త్వయా అగత్య మదీయాన్యేతాని నాన్వైరపచేయానీతి స్వాధీనతాం నీతాన్యపి పుష్పాణి వ్యపగతానీత్యాహ-ఏషేతి ఏషా పురోవర్తినీ- అతిసమీపవర్తిత్వసూచనార్థమేతచ్ఛబ్ద ప్రయోగః , ననాన్డా తవ పత్యుః స్వసా। 'ననాన్డా తు స్వసా పత్యు రి' త్యమరః, కుసుమాన్యగ్రహీత్, కర్తవ్యం పుష్పాపచయ మపహాయ మోహోద్వన్యశుకగ్రహణాయ వనే ధావన్త్యా స్తవ న కేవలం శుకాలాభః కిం త్వధరవ్రణాదిరూపానర్థప్రతిలాభోఽపి జాత ఇతి ప్రకరణానభిజ్ఞత ధృర్భుభగినీగ్రాహ్యో బాహ్యభిప్రాయః, ననాన్డా సమీపం ప్రాప్తా, త్వదీయకజ్జణధ్వనిశ్చ సర్వత్ర శ్రూయతే, కిమేతదితి జిజ్ఞాసమానా సమాగత్య పశ్యతి, తతః శీఘ్రం జారం హిత్వా శుకపలాయనం కథయన్తీ లతాగృహమధ్యాన్నిర్యాహీతి ప్రకృతస్వైరిణీమాత్రగ్రాహ్యో గూఢాభిప్రాయః అత్రాధరే బిమ్బభ్రాన్తివర్ణనాత్, భ్రాన్తిమదలంకారః ।

'కవిసమ్మతసాదృశ్యా ద్విషయే పిహితాత్మని

ఆరోప్యమాణానుభవో యత్ర స భ్రాన్తిమాన్మతః॥' ఇతి।

ఇష్టానవాప్తిపూర్వకానిష్టప్రాప్తివర్ణనాత్ విషమాలంకారః-

'విరుద్ధకార్యస్యోత్పత్తిర్యత్రానర్థస్య వా భవేత్

విరూపఘటనా చాసౌ విషమాలంకృతి స్త్రిధా॥' ఇతి।

అన్యహేతుక్త్యా ఆకారగోపనాత్ వ్యాజోక్తిరలంకారః-

'వ్యాజోక్తి రన్యహేతుక్త్యా యదాకారస్య గోపనమ్' ఇతి,

ద్వా వేతౌ ప్రతీయమానతయా ధ్వనిరూపావితి సంక్షేపః। దూతికాత్ర యథోక్తలక్షణ లక్షతా, యథాహ భరతః- 'ప్రోత్సాహనేషు కుశలా మధురకథాదక్షిణా చ కాలజ్ఞా

లటభా సంవృతమన్త్రా దూతీ త్వేతై ర్గుణైర్యుక్తా॥' ఇతి. (లటభా చతుర.)



అవ. -ప్రియునితో కామకేళిం దేలి తన్మందిరమునుండి వెలువడుచున్న కామినిని వర్ణించుట. -

శ్లో॥ బిభ్రాణా కరపల్లవేన కబరీమేకేన పర్యాకులా
మన్యేన స్తనమణ్డలే నిదధతీ స్రస్తం దుకూలాఞ్చలమ్
ఏషా చన్దనలేశలాఞ్చితతనుస్తామ్బులరక్తాధరా
నిర్యాతి ప్రియమన్దిరాద్రతిపతేః సాక్షాజ్జయశ్రీరివ॥

7

పర్యాకులామ్=వీడిన, కబరీమ్=తురుమును, ఏకేన=ఒక, కరపల్లవేన=చిగురుగేల (చిగురువంటిచేతితో), బిభ్రాణా=(అంతయు వీడకుండుటకై) పట్టుకొన్నదియు, స్రస్తమ్=జాతినట్టి, దు...లమ్-దుకూల= వలిపముయొక్క-అఞ్చలమ్=అంచును-(అనఁగా పైటచెఱఁగును), స్తనమణ్డలే=వట్టువయైన కుచముమీఁద, నిదధతీ= పెట్టుచున్నదియు (కుచముమీఁదికి పైటను సవరించుకొనుచున్నదియు), చన్ద...నుః-చన్దన=గంధముయొక్క-లేశ= అణువులచేత-లాఞ్చిత= చిహ్నితమైన- తనుః=దేహము గలదియు (కౌఁగిలింతల ధాటికి కడమచందన మెల్ల ఎగిరియో కరఁగియో పోయెనని భా.), తా...రా-తామ్బుల= తమ్ములముచేత-రక్త=ఎఱ్ఱనైన-అధరా=మోవి కలదియు, (అయి), ఏషా= ఈకొమ్మ, ప్రియ...రాత్-ప్రియ=వల్లభునియొక్క-మన్దిరాత్=గృహము నుండి, సాక్షాత్=ప్రత్యక్షభూతయైన, రతిపతేః=మన్మథునియొక్క జయశ్రీః ఇవ=జయలక్ష్మి యో యనునట్లు, నిర్యాతి= వెలువడుచున్నది. మదన జయలక్ష్మిగా నుత్పేక్షించుటచేత సాంగోపాంగముగా రత్యుత్సవమునం దోలలాడిన దనియు, ఈ సకల వర్ణనచేతను అత్యంతమదనవిభ్రమకారిణిగా నున్నదనియు భావము. ఉపమోత్పేక్షా స్వభావోక్తులలంకారములు.

ప్రియేన సాకం విహృత్య కేళీగృహ నిర్గచ్ఛంతీం విలాసినీం ప్రదర్శయన్ షిద్ధః కశ్చిత్కశ్చిదాహ. - బిభ్రాణేతి:-పర్యాకులాం రతిక్రీడోపమర్దనశిథిలబన్ధనత్వాద్విస్రంసమానాం, కబరీం కేశపాశమ్, ఏకేన, కరపల్లవేన-కరః పల్లవ ఇవేతి, ఉపమితసమాసః-తేన, బిభ్రాణా నిశ్శేషచ్యుతిపరిహారాయ దృఢమవలమ్బు మానా, తథా స్రస్తమ్ ఉత్థానసమయే స్తనతటా ద్గతం, దుకూలం క్షౌమామ్బురం-సూక్ష్మాంశుకం వా-తస్యాఞ్చలమ్ అస్తమ్ 'దుకూలం తు క్షౌమే సూక్ష్మాంశుకే తథే'తి నా., అన్యేన కరపల్లవేన, స్తనమణ్డలే స్తనబిమ్బే- వర్తులస్తనప్రదేశ ఇతి యావత్, నిదధతీ ప్రసారయింతీ, చన్దనస్య చ్యుతశేషస్య మలయజపజ్కస్య -లేశైః లాఞ్చితా-తనుః శరీరం యస్యాః సా తథోక్తా- ఆలింగనాదిభిరుపక్షీణ సర్వాజ్గరాగేత్యర్థః, తామ్బులరక్తాధరా వీటికారుణోష్ఠీ, ఏషా పురోవర్తినీ నాయికా, ప్రియమన్దిరా ద్వల్లభగృహాత్, సాక్షాత్ ప్రత్యక్షభూతా 'తుల్యప్రత్యక్షయోః సాక్షా ది'తి నా., రతిపతేర్మన్మథస్య, జయశ్రీ ర్జయలక్ష్మీ, రివ, నిర్యాతి నిర్గచ్ఛతి, నాయికాయాః మన్మథ జయలక్ష్మీతోత్పేక్షణేన మన్మథస్య కృతకృత్యత్వం, తేన రతోత్సవస్య సకలకామోపచార సంపన్నత్వం చ వ్యజ్యతే.

ఆ త్రోపమోత్పేక్షా స్వభావోక్తిశ్చేతి త్రయోఽ లంకారాః-కరపల్లవేనేత్యత్ర-ఉపమా-సా
చ ధర్మవాచకయో రనుపాదానాల్లుప్తా-

‘వర్జ్యోపమానధర్మాణా ముపమావాచకస్య చ।

ఏక ద్విత్వనుపాదానాద్భిన్నా లుప్తోపమాప్తధా॥’ ఇతి లక్షణాత్।

నాయికాయాం ప్రత్యక్ష మన్మథజయలక్ష్మీత్వ సంభావనాయాః క్రియమాణత్వాత్।
ఉత్పేక్షా- ‘సంభావనా స్యా దుత్పేక్షా వస్తుహేతుఫలాత్మనా.’ ఇతి లక్షణాత్।

స్వభావోక్తిః స్ఫుటైవ, సా చోత్పేక్షానిమిత్తభూతసంభోగభిజ్ఞజనితశోభాతిశయశాలిత్వ
ప్రఖ్యాపనాత్మకత్వా దుత్పేక్షాలంకారస్యాజ్ఞమితి ద్వయోః-సంకరః, ఉపమాయా స్తయో
శ్చ నైరపేక్ష్యాత్ సన్సృష్టిః।



అవ.-కాంతుఁడు దేశాంతరమునకు పయనముకట్టఁగా ఇంట నిలువవలసిన
దైయున్న కాంత తద్వియోగకాతరయై సఖితో చెప్పుకొనుట-

శ్లో॥ కాన్తో యాస్యతి దూరదేశమితి మే చిన్తా పరం జాయతే,

లోకానన్తకరో హి చన్ద్రవదనే వైరాయతే చన్ద్రమాః।

కిం చాయం వితనోతి కోకిలకలాలాపో విలాపోదయం,

ప్రాణానేవ హరన్తి హన్త నితరామారామమన్దానిలాః॥

8

కాన్తః=ప్రియుఁడు, దూరదేశమ్=దూరదేశమునకు, యాస్యతి ఇతి=పోవును అని,
మే=నాకు, చిన్తా=విచారము, పరమ్=మిక్కిలి, జాయతే=కలుగుచున్నది, (హే) చన్ద్రవదనే=ఓ
యిందుముఖీ, చన్ద్రమాః=చంద్రుఁడు, లోకా...రః-లోక=జనులకు-ఆనన్తకరః=సంతోషము
చేయువాఁడు, అపి=అయినను, వైరాయతే=(నాతో) కలహించును, కిం చ=ఇది గాక,
అయమ్=ఈ(వినఁబడుచున్న), కోకి...పః-కోకిల=కోయిలలయొక్క-కల=అవ్వక మధురమైన
-ఆలాపః=కూత, వి...యమ్-విలాప=విలపించుటయొక్క-ఉదయమ్=పుట్టువును, వితనోతి
=చేయుచున్నది(విలపింపఁజేయుచున్నది), (కోకిలకూత వినఁబడఁగా నాకు ఏడ్చు కలుగు
చున్నది), ఆ...లాః-ఆరామ=తోటయందలి-మన్త=మెల్లని-అనిలాః=తెమ్మెరలు, హన్త=
అయ్యో! నితరామ్= అత్యంతము, ప్రాణాన్ ఏవ=ప్రాణములనే, హరన్తి=హరించుచున్నవి.

ఇందు ఈచంద్రాదులు ఒకదానికన్న నొకటి యెక్కువ చే టొదవించునట్లు చెప్పఁ
బడినవి. వల్లభుఁడు తరల సమకట్టఁగానే తనకు (నాయికకు) ఇంత యాయెఁ గావున
తరలెనేని మరణము తప్పదని సూచన. రసము విప్రలంభశృంగారము, నాయిక
ప్రవత్యుత్పతిక. చపలాతిశయోక్తి అలంకారము.

పత్యే దేశాన్తరప్రయాణాయ సన్నద్ధే సతి భేదాకులా నాయికా సఖీ మాహః-కాన్త
ఇతి కాన్తః ప్రియః, దూరదేశం యాస్యతి గమిష్యతీతి హేతోః-

‘ఇతి హేతు ప్రకరణ ప్రకాశాది సమాప్తిష్వి’ త్యమరః,

మే మమ, చింతా విచారః, పరమతిశయితం యథా తథా, జాయతే-మహాన్ విచారోభవతీత్యర్థః, హే చన్ద్రవదనే, చన్ద్రమాః, లోకస్య జగతః-జగద్వర్తిప్రాణిజాతస్యేతి యావత్-యద్వా లోకాః జనాః తేషా-మానన్దకరోఽపి ‘లోకస్తు భువనే జనే’ ఇత్యమరః, వైరాయతే వైరం కరోతి- ఆనన్దకరత్వం విహాయ దుఃఖకరో భవతీత్యర్థః ‘శబ్ద వైర కలహాభ్ర కణ్వ మేఘభ్యః కరణే’ ఇతి వైరశబ్దాత్ కృజి తజ్, కిం చ-అయం శ్రూయమాణః, కోకిలానాం-కలాలాపః అవ్యక్తమధురకూజితం

‘కల మవ్యక్తమధురధ్వనౌ స్యా ద్వాచ్యలిజ్జకమ్.’ ఇతి నా.,

విలాపః దుఃఖేన ప్రయుక్తో వివిధోక్తిః ‘విలాపః పరిదేవన మి’ త్యమరః-తస్యోదయం- వితనోతి-కోకిల కలాలాపశ్రవణేన మమ విలాపః ప్రాదుర్భవతీత్యర్థః, ఆరామమన్దానిలా ఉపవనమన్దమారుతాః, నితరాం భృశం, ప్రాణానేవ హరన్తి-న కేవలం చన్ద్రాదివదార్తిమాత్రం కుర్వన్తీత్యేవకారార్థః, హన్తేతి విషాదే-

‘హన్త హర్షే విషాదే న వాక్యారమ్భానుకమ్పయోః’ ఇతి నా. -

అత్ర ప్రియప్రవాసరూప హేతుప్రసక్తిమాత్రేణ చింతాదికార్యోదయవర్జనాత్ అతిశయోక్తిభేదః- ‘చపలాతిశయోక్తిః స్యాత్ కార్యే హేతుప్రసక్తిజే.’ ఇతి లక్షణాత్

లోకానన్దకరోఽపి వైరం కరో తీతి ద్రవ్యక్రియయో ర్విరోధస్య అపరిహరప్రదర్శనాత్ విరోధాలంకారః.

అత్ర చింతాది ప్రతిపాదనాత్ విప్రలమ్భశృజ్గారః-తదుక్తం శృజ్గారతిలకే-

‘సంభోగో విప్రలమ్భశ్చ ద్విధా శృజ్గార ఇష్యతే

సంయుక్తయోస్తు సంభోగః విప్రలమ్భో వియుక్తయోః॥’ ఇతి.

తత్ర విప్రలమ్భః పఞ్చవిధః, తథా చాహుః-

‘అయోగో విరహో మానః ప్రవాసః శాప ఇత్యపి

విప్రలమ్భస్య తస్యైతే హేతవః పరికీర్తితాః॥’ ఇతి.

అయం తు ప్రవాసవిప్రలమ్భశృజ్గారః-

‘దేశాన్తరే స్థితి ర్యాతు ప్రవాసః స ప్రకీర్తితః

కార్మ్య పాణ్డీమ నిశ్వాస చింతా దైన్యాశ్రు గద్గదాః

లమ్బాలకత్వమిత్యాద్యా అనుభావాః ప్రకీర్తితాః॥’ ఇతి.

ప్రవాసశ్చ త్రివిధః-భావీ భవన్ భూతశ్చ, ప్రవాసోఽత్ర భావీ, ప్రవాసస్య నిశ్చితత్వేన భర్తుః ప్రోషితకల్పత్వాదియమష్టవిధనాయికానాం మధ్యే పరిగణితా ప్రోషితభర్తృకా నామ నాయికాః

‘దేశాంతరగతే కాంతే దేహసంస్కారవర్జితా

చింతా దైన్యాశ్రుకార్యాద్యై ర్యుక్తా ప్రోషితభర్తృకా॥’ ఇతి.

శృంగారనాయికానా మష్టవిధత్వమ్ ఆలంకారికైః ప్రతిపాదితమ్:

‘ఏతాః పునరవస్థాభిరష్టథా స్యుర్యథోచితం

స్వాధీనపతికా చాపి, తథా వాసకసజ్జికా

విరహోత్కణ్ఠితా, విప్రలభ్యా, ప్రోషితభర్తృకా,

కలహాంతరితా, చాభిసారికా చైవ, ఖణ్డితా॥’ ఇతి.

మతాంతరే త్వేషా భర్తుః ప్రవాసనిశ్చయమాత్రేణ భేదాకులత్వాత్ ప్రవత్యుత్పతికా నామ నవమీ నాయికా, తథా చోక్తం రసమజ్ఞార్యామ్:-

“యస్యాఃపతి రగ్రిమక్షణే దేశాంతరం యాస్యత్యేవ సా ప్రవత్యుత్పతికా-అస్యా శ్చేష్టాః కాకువచ నకాతరప్రేక్షణగమనవిఘ్నోపదర్శననిర్వేదసంతాపసమ్మోహానిఃశ్వాస బాష్పాదయః” ఇతి.

అస్యాః స్వాధీనపతికాది షష్ట స్వంతర్భావ స్తత్రైవ పరాస్తః:-

అగ్రిమక్షణే నిశ్చితదేశాంతరగమనే ప్రేయసి ప్రవత్యుత్పతికాపి నవమీ నాయికా భవితు మర్హతి, అస్యాః ప్రోషితభర్తృకాయాం విప్రలభ్యాయాం చ నాంతర్భావః భర్తృసన్నికృష్టత్వాత్, న చ క లహాంతరితాయా మంతర్భావః, కలహాభావాత్, అనవమానితపతిత్వాచ్చ, నాపి ఖణ్డితాయా మంతర్భావః, ప్రియస్యాన్యోపభోగచిహ్నితస్యానాగమనాత్, ప్రియాయాః కోపదర్శనా భావాచ్చ, నాపి విరహోత్కణ్ఠితాయా మంతర్భావః, భర్తృసన్నిధివర్తిత్వాచ్చ, నాపి వాసకసజ్జికాయా మంతర్భావః, వాసకనియమాభావాత్॥

సజ్జీకరణాభావాచ్చ, నిర్వేదదర్శనాచ్చ, నాపి స్వాధీనపతికాయా మంతర్భావః, అగ్రిమక్షణే సజ్గవిచ్ఛేదదర్శనాచ్చ, వ్రజన్నపి పతిః స్వాధీనపతికయా నిరుధ్యతే, అన్యథా భర్తృస్వాధీనత్వ మేవ భజ్యతే, నాప్యభిసారికాయా మంతర్భావః, అభిసరణోత్సవాభావాత్, సంతాపదర్శనాచ్చేతి యుక్త ముత్పశ్యామః.” ఇతి.



అవ. -విరహిణీయొక్క దుర్దశను చెలి తెలుపుచున్నది. -

శ్లో॥ నవకిసలయతల్పం కల్పితం తాపశాన్త్యై

కరసరసిజసజ్గాత్ కేవలం మ్లాపయన్త్యాః

కుసుమశరకృశానుప్రాపితాశ్శంగారతాయాః

శివ శివ! పరితాపం కో వదేత్ కోమలాజ్ఞాః॥

9

కుసు...తాయాః-కుసుమశర=పూవిలుకాఁడనెడు-కృశాను= నిప్పుచేత- ప్రాపిత= పొందింపఁబడిన-అశ్శంగారతాయాః=నిప్పుకతనము గలదియు (నిప్పంటుకొన్న కట్టియయు

న్నిప్పుగును గదా., అట్లే అని తా.), (అహేతువుచేతనే), తాపశాన్త్యై=(దేహమందలి) వే-
డియొక్క శమనమునకై (వేడి యడంగుటకై), కల్పితమ్=రచింపబడినట్టి, నవ కిసలయ
తల్పమ్=లేఁజివురు పొన్నును, కర...గాత్-కర సరసిజ=(సరసిజ)= తామరవంటి
(కర=)చేతియొక్క-సజ్గాత్=తాఁకుడువలన, కేవలమ్=మాత్రమే (చేతఁ దాఁకినమాత్రనే),
మౌనపయన్త్యాః=వాడునట్లు చేయుచున్నదియు, (అయిన), కోమలాజ్ఞాః=(ఆ) యబలయొక్క-
(అబలయనుటచే- త్వరగా కాంతునిఁ గవయనిచో ప్రాణాపాయము పొందునని-ధ్వని),
పరితాపమ్= (కామ)జ్వరమును, శివ శివ=అయ్యయో(వక్త్రయొక్క దుఃఖమును తెలుపును),
కో వదేత్=ఎవఁడు వర్ణింపఁగలఁడు? (ఎవఁడును వర్ణింపలేఁడు, అనిర్వచనీయము అని
భా.) ఇందు సాహిత్యచింతామణీమతంబున తాప మనియెడు నాటవమదనావస్థ వర్ణితము.
అయోగ విప్రలంభము. రూపకము, కావ్యలింగద్వయము, పరికరాలంకారంబును,
విషమాలంకార ధ్వనియు.

విరహిణీదుర్దశాదర్శనజనితభేదతః సఖీ కాచి దాహ.-న వేతి.- తాపశాన్త్యై
దేహతాపనివృత్త్యై, కల్పితం రచితం, నవ కిసలయానాం బాల పల్లవానాం, తల్పం తన్మయీం
శయ్యామ్, 'తల్పం శయ్యాట్టదారేష్వి' త్యమరః, కర సరసిజ సజ్గాత్ కేవలం పాణి పద్మయోగా
దేవ, మౌనపయన్త్యాః మౌనం కుర్వత్యాః, కుసుమశరో మన్మథః-స ఏవ కృశాను రగ్నిః
-తేన- ప్రాపితా అజ్ఞారతా యస్యాః సా-స్మరజ్వరతప్తాయా ఇత్యర్థః, కోమలాజ్ఞాః పరితాపం
కో వదేత్ కో నామ జనో వక్తుం శక్నుయాత్ న కోఽపీత్యర్థః, 'శకీ' తి శక్యర్థే లిజ్, శివ
శివేత్యుక్తిః భేదాతిశయాత్-(కుర్వన్తి హి శివనామకీర్తనం భయశోకాదిషు-తథా పాద్యే
వచనమ్-

'ఆశ్చర్యేఽపి భయే శోకే క్షుధితే నామ వా మమ।

వ్యాజేన వా స్మరేద్యస్తు మమ సాయుజ్యమాఘ్నయాత్॥' ఇతి.

తథా ప్రయుజ్జతే కవయః।

'శిలా కమ్పం ధత్తే శివ శివ వియుజ్జే కఠినతా।

మహో నారీచ్ఛాయా మవతి వనితారూప మయతే॥'

ఇత్యాశ్చర్యే ప్రయోగః-

'గణయతి కరుణాపరాజ్ఞుభోఽసౌ శివ శివ తాన్యపి వాసరాణి వేధాః'

ఇతి భేదే ప్రయోగః

అత్ర హస్తస్పర్శమాత్రేణ కిసలయతల్పస్య మౌనత్వాసంబంధేఽపి తత్సంబంధాభిధానాత్
అతిశయోక్తిభేదః- 'సంబంధాతిశయోక్తిః స్యా దయోగే యోగకల్పనమ్.' ఇతి లక్షణాత్।

తథా మన్మథే నాయికాయాం చ అగ్నిత్వస్యాజ్ఞారత్వస్య చ ఆరోపాత్ రూపకాలంకారః
-తదుక్తమ్-

‘ఆరోపవిషయస్య స్యా దతిరోహితరూపిణః।

ఉపరజ్ఞకమారోప్యమాణం తద్రూపకం మతమ్॥’ ఇతి.

తథా మ్లాపయన్త్యా ఇతి ప్రథమవిశేషణస్యార్థం ప్రత్యుత్తరవిశేషణ స్యార్థోహేతుత్వేనోపాత్త ఇతి ఏకమ్ పదార్థహేతుకం కావ్యలిజ్జమలంకారః-విశేషణద్వయార్థస్యాపి పరితాప కథనస్యాశక్యతాం ప్రతి హేతుత్వాత్ అనేక పదార్థహేతుకమపరం కావ్యలిజ్జమ్-

‘హేతో ర్వాక్యపదార్థత్వే కావ్యలిజ్జ ముదాహృతమ్.’ ఇతి,

ప్రథమకావ్యలిజ్జస్యాతిశయోక్తి రూపకసాపేక్షత్వాత్ విజాతీయసంకరః, ద్వితీయ కావ్యలిజ్జస్య తృతీయసాపేక్షత్వాత్ సజాతీయసంకరః, కోమలాజ్ఞా ఇతి విశేషణస్య తీవ్రతాపాసహత్వాభిప్రాయగర్భత్వాత్ పరికరాలంకారః-

“అలజ్కారః పరికరః సాభిప్రాయే విశేషణే” ఇతి లక్షణాత్

తేన చ సుకుమారాజ్ఞశాలిత్వే నాతితీవ్రత్వేన ఘటనానర్హయో ర్నాయికా సంతాపయో ర్ఘటనా జాతేతి విరూపఘటనాత్మకో విషమాలంకారః ప్రతీయత ఇత్యలంకారేణాలంకారధ్వనిః , కరసరసిజసజ్గా దితు్యపమాయాః పరికరస్యాతిశయోక్త్యాదిచతుష్టయస్య చ పరస్పర నైరపేక్ష్యాత్ సంసృష్టిః.

అత్ర తాపో నామ షష్ఠీ మన్మథావస్థా-తథా చోక్తం సాహిత్యచింతామణౌ-

‘చక్షుఃప్రీతి శ్చింతా సజ్కల్పో గుణమతిః క్రియాద్వేషః।

తాపో లజ్జాత్యాగోన్మాదో మూర్ఛా మృతిర్దశావస్థాః॥’ ఇతి. తాపలక్షణం చ త త్రైవః

‘తత్రాప్తే ర్విప్రకర్షేణ తాపః స్యాత్ కామజో జ్వరః॥’ ఇతి-

నైవర్ణ్యమశ్రు నైస్వర్యం శయనే పరిలుణ్ఠనమ్।

నిశ్వాసముఖశోషాద్యా అనుభావా స్తదుద్భవాః॥’ ఇతి,

ద్వాదశావస్థాపక్షే తు సంజ్వరో నామ నవమీ మన్మథావస్థా-యథాహ విద్యానాథః

‘చక్షుఃప్రీతి ర్మనస్సజ్గో సజ్కల్పోఽథ ప్రలాపితా

జాగరః కార్మ మరతి ర్గజ్జాత్యాగోఽథ సంజ్వరః।

ఉన్మాదో మూర్ఛనం చైవ చరమం మరణం విదుః

అవస్థా ద్వాదశ మతాః కామశాస్త్రానుసారతః॥ ఇతి.

సంజ్వరలక్షణ మపి తేనైవోక్తమ్, ‘తాపాధిక్యం జ్వరో మతః’ ఇతి-పక్షద్వయ మిదం భావప్రకాశే వ్యక్తమ్:

‘దశధా మన్మథావస్థా భవేద్ద్వాదశధా పునః’ ఇతి.

అత్రావస్థాప్రతిపాదనాత్ అయోగవిప్రలమ్భశృంగారః-తథా చాపలుః-

‘సంప్రాప్తః ప్రాగభావో యస్తమయోగం ప్రచక్షతే।

క్రమేణ ధర్తత స్తత్ర తన్మతే రతి రీరితా॥’

రతిలక్షణం తు భావప్రకాశే-

‘సంపన్నైశ్వర్యసుఖయో రశేషగుణయుక్తయోః
నవయౌవనయోః శ్లాఘ్యప్రకృత్యోః శ్లాఘ్యరూపయోః
నారీపురుషయో స్తుల్యా పరస్పరవిభావితా
స్సహృద్యాయా చిత్తవృత్తి రతిరిత్యభిధీయతే॥’ ఇతి.

అవస్థాభి స్తద్వృద్ధిక్రమ స్తేవ మిభిగంతవ్యః-రమ్యాలమ్బనదర్శనేన అభిలాషతః
ప్రథమం చక్షుఃప్రీతిః ప్రజాయతే, తతో మనస్సజ్గః, తతః సంకల్పః సంకల్పితే వస్తు
న్యాదరాతిశయేన గుణనుతిః, తత్రైవానురక్తచిత్తతయా అన్యత్ర క్రియాద్వేషః, తస్యాతిశయేన
తాపః, తత్రకర్షాసహిష్టుత్వేన లజ్జాత్యాగః, తేన బుద్ధిశైథిల్యే సత్యన్మాదః, తేన బలక్షయే
సతి మూర్ఛా, తదుద్రేకేణ మరణం, సంభవతి. ఇమా అవస్థాః అయోగవిప్రలమ్బే ప్రాయేణ
భవన్తి, క్వచిత్ప్రవాసవిప్రలమ్బాదావపి.



అవ.-నాయకుడు పయనము మాని మిత్రునితో అందులకు కారణము నిట్లు
చెప్పుచున్నాడు. -

శ్లో॥ శేతే శీతకరోఽమ్బుజే, కువలయద్వన్ద్వా ద్వినిర్గచ్ఛతి
స్వచ్ఛా మౌక్తికసంహతి, ధవళిమా హైమిం లతా మజ్జతి
స్పర్శాత్ పఙ్కజకోశయో రభినవా యాన్తి స్రజః క్లాంతతా
మేషోత్పాతపరమ్పరా మమ సఖే, యాత్రాస్పృహం కృంతతి॥

10

శీతకరః=చంద్రుడు (శీత=చల్లని-కరః=కిరణములు గలవాడు-అని అవయవార్థము),
అమ్బుజే=తామరయందు, శేతే=పరున్నాడు, (ఇది యొకయుత్పాతము), స్వచ్ఛా=విమల
మైన, మౌక్తిక సంహతిః=ముత్యముల మొత్తము, కువలయ ద్వన్ద్వాత్= కలువల జంటనుండి,
వినిర్గచ్ఛతి=వెడలుచున్నది, (ఇది యింకొకయుత్పాతము), ధవళిమా=తెల్లదనము,
హైమిమ్=బంగారపు, లతామ్=తీగను, అజ్జతి=పొందుచున్నది, (బంగారుదీగ తెల్ల
బడినది అన్నమాట), (ఇది యింకొకయుత్పాతము), అభినవాః=క్రొత్తవైన, స్రజః=పూదండలు,
పఙ్కజకోశయోః=తామర మొగ్గలయొక్క స్పర్శాత్=తాకుడుచేత, క్లాంతతామ్ =వాడుదలను,
యాన్తి=పొందుచున్నవి, (ఇది మఱియొకయుత్పాతము), సఖే=మిత్రుడా, ఏషా=ఈ,
ఉత్పాతపరమ్పరా-ఉత్పాత=(రాగలయనర్థములను సూచించు) దుర్నిమిత్తములయొక్క-
పరమ్పరా=వరుస, మమ=నాయొక్క యాత్రా స్పృహమ్= పయనంపుంగోరికను, కృంతతి=
కోసివేయుచున్నది. (ఉత్పాతములగపడినప్పుడు పయనము సేయరాదని శాస్త్రము.)

ఇందు శీతకరామ్బుజ కువలయ మౌక్తిక హైమలతా పఙ్కజకోశ శబ్దములు
సాధ్యవసానలక్షణచేత వరుసగా ముఖహస్త నేత్ర బాష్ప మూర్తి స్తనములం దెలుపుచున్నవి.

అట్లేర్పడినయర్థము:-నాప్రయాణోద్యమముచే నాకాంతకుఁగలిగిన దుర్దశను వినుము. ముఖము అరచేత నెలకొన్నది, (ఇది చింతను తెలుపుచున్నది), కనుఁగవనుండి కన్నీటి బొట్టులు (తొలుదొల్తనే కాటుక నెల్లకడిగివైచినవి గావున) నిర్మలమైనవి వెలువడుచున్నవి, దేహము పాలిపోవుచున్నది, చనుఁగవకు తగిలి క్రొత్త పూదండలు వాడిపోవుచున్నవి. మిత్రమా యీయపశకునములచేత (నేను పోయినయెడల కాంతకు ప్రాణపాయము గలుగునని వెఱచి) ప్రయాణము మానుకొంటిని. -అనుట.

చపలాతిశయోక్తి, రూపకాతిశయోక్తి, విరోధము, విభావన- అలంకారములు.

నాయకుఁడనుకూలుఁడు. నాయక స్వాధీనపతిక. విప్రలంభ శృంగారము.

‘పూర్వః కృతయాత్రాత్రానిశ్చయః సంప్రతి కుత స్తత్సన్నాహో ద్విరమ్య స్థితోఽసీతి సుహృదా పృష్టో నాయకః సకౌశల మాహ. -

శేత ఇతి.-శీతాః-కరాః కిరణా- యస్య సః శీతకర శ్చంద్రః, అమ్ముజే, శేతే నిశ్చలత్వేనావతిష్ఠతే, చంద్రస్యాకాశాద్భాగతే పద్మే నిపతనమిత్యేకో మహానభూతపూర్వ ఉత్పాతః తథా, స్వచ్ఛా విమలా, మౌక్తికానాం- సంహతిః సమూహః, కువలయద్వన్ద్వా దుత్పలద్వయాత్, వినిర్గచ్ఛతి విశేషేణ బహి ర్నిర్యాతి,

‘కరీంద్ర జీమూత వరాహ శఙ్ఖమత్సాహి శుక్తుద్భవ వేణుజాని

ముక్తాఫలాని ప్రథితాని లోకే తేషాం తు శుక్తుద్భవ మేవ భూరి॥’

ఇతి రత్నశాస్త్రే ప్రసిద్ధా దుత్పత్తిస్థానా దన్యత్ర మౌక్తికోత్పత్తి రన్య ఉత్పాతః, ధవళిమా ధావళ్యం, హైమిం కనకమయీం, లతామ్, అఞ్చతి ప్రాప్నోతి, నిసర్గేణ పిశజ్ఞాః కనక లతాయాః అకస్మికవర్ణాంతరప్రాప్తి రపర ఉత్పాతః, అభినవాః, స్రజఃపుష్పమాలికాః, పఙ్కజ కోశయోః పద్మకుట్మలయోః-

‘కోశోఽస్త్రీ కుట్మలేఽర్థాఘే గుహ్యేఽజ్ఞే శాస్త్రదివ్యయోః

గృహే దేహే పుస్తకాఘే పేశ్యా మసిపిధానకే॥’ ఇతి నా.,

స్పర్శాత్, క్లాంతతాం మ్లానతాం, యాన్తి ప్రాప్నువన్తి, అభినవత్వేన పూర్వ మమ్లనానా మేవ స్రజా మగ్ని వస్తుస్పర్శా దివ పఙ్కిలస్థలవర్తిత్వేన శిశిరయోరపి పద్మకుట్మలయోః స్పర్శాత్ సద్య ఏవ పరిమ్లానత్వం జాయత ఇత్యుత్పాతాంతరమ్, హే సఖే, ఏషా చంద్రపాతాదిరూపా, ఉత్పాత పరమ్పరా-భావ్యనర్థసూచకాని విపరీతాని నిమిత్తాని ఉత్పాతాః -తేషాం పరమ్పరా, మమ, యాత్రాస్పృహం కృంతతి ప్రయాణేచ్ఛాం చింతి కృతీ చేదన ఇతి ధాతో స్తోదాదికాల్లాట్ ‘శే ముచాదీనామి’తి నుమాగమః, ఏతా నుత్పాతా నీవక్ష్య నివృత్తప్రయాణస్పృహోఽస్మి-ఉత్పాతదర్శనే ప్రయాణనిషేధా దితిభావః-మత్ప్రయాణాత్ ప్రాగేవ జాతైః ప్రయాణోత్తరభావినీం కాంతాయాః చరమదశాం సూచయద్భిః చింతాజ్ఞవైవర్ణ్య సంతాపైర్నివర్తితయాత్రాస్పృహోఽస్మీతి వివక్షితార్థః॥

అత్ర శీతకరామ్బుజ కువలయ మౌక్తిక హేమలతా వజ్రజకోశ శబ్దాః
సాధ్యవసానలక్షణయా క్రమేణ ముఖ హస్త నయన బాష్పబిన్దు మూర్తి స్తన పరాః, అమ్బుజే
శీతకరః శేత ఇత్యనేన ముఖస్య హస్తార్పితత్వం ప్రతిపాద్యతే, తేన చింతా వ్యజ్యతే,
మౌక్తికసంహతిః కువలయద్వస్త్వా ద్వినిర్గచ్ఛ తీత్యనేన గళద్బాష్పబిన్దుపూర్ణ నేత్రత్వం
ప్రతిపాద్యతే, స్వచ్ఛేతి విశేషణేన బాష్పసంహతేర్నిశ్చేషనివర్తితాఞ్జనత్వం గమ్యతే, తేన
బాష్పవృద్ధే రసల్పత్వం ప్రతీయతే, తేన దుఃఖస్యోత్కటత్వం వ్యజ్యతే, ధవళిమా హైమిం
లతా మిత్యనేన తాపకృతం వైవర్ణ్యం ప్రతిపాద్యతే-తల్లక్షణం తు సాహిత్య చింతామణౌ-

‘వైవర్ణ్యం వర్ణభేదః స్యాత్ తాపశోకభయాదిభిః’ ఇతి,

స్పర్శాత్ పజ్జజకోశయో రిత్యాదినా స్తనయుగళసజ్జమాత్రేణ స్రజః పరిమల్లానత్వం
ప్రతిపాద్యతే, తేన విరహతాపప్రకర్షః ప్రతీయతే.

అత్ర ప్రియప్రవాసరూపహేతుప్రసక్తిమాత్రేణ చింతాదిరూపకార్యస్య వర్ణనాత్
చపలాతిశయోక్తిరలంకారః, తథా ముఖాదీనాం విషయాణాం స్వవాచక శబ్దా నగృహీత్వా
చన్ద్రాదివిషయవాచకశబ్దైరేవ ప్రతిపాదనాత్ భేదేఽప్యభేద కల్పనరూపా అతిశయోక్తిః-

‘విషయస్యానుపాదానాద్విషయ్యుపనిబధ్యతే।

యత్ర సాఽతిశయోక్తిః స్యాత్ కవిప్రాధోక్తిజీవితా॥’ ఇతి లక్షణాత్।

తథా చన్ద్రస్యామ్బుజోపరిశయనవర్ణ నాద్ధ్రవ్యక్రియయో ర్విరోధ ఇతి విరోధాలంకారః
హేమలతాయా ధావళ్యప్రతిపాదనా జ్ఞాతిగుణయోశ్చ విరోధ ఇతి విరోధాలంకారః,
కువలయా న్ముక్తాఫలోత్పత్తేః పజ్జజకుట్మలస్పర్శాత్ పుష్పమాలానాం మ్లానత్వసంభవస్య
చ ప్రతిపాదనాత్ అకారణాత్ కార్యోత్పత్తిరూపా విభావనా-

‘అకారణాత్ కార్యజన్మ చతుర్థి స్యాద్విభావనా’ ఇతి,

విరోధభేదయోర్విభావనాయాశ్చ అభేదాతిశయోక్తిసాపేక్షత్వాత్ తయా సహజ్ఞాజ్ఞి
భావేన సంకరః, విరోధభేదయో ర్విభావనాయాశ్చ పరస్పర నైరపేక్ష్యాత్ సంసృష్టిః,
అతిశయోక్త్యో రపి తదైవ, సంసృష్టిః, నాయకః అనుకూలః-

‘ఏకాయత్తోఽనుకూలః స్యాత్, తుల్యోఽనేకత్ర దక్షిణః।

వ్యక్తాగా నిర్భయో ధృష్టో, గూఢవిప్రియకృ చ్చరః॥’ ఇతి లక్షణాత్।

నాయికా స్వాధీనపతికా- ‘స్వాధీనపతికా సా స్యా ద్యాం న ముఞ్చతి వల్లభః’
ఇతి, ప్రవాసప్రసక్తి హేతుకస్య చింతాదేర్వర్ణనాత్ ప్రవాసవిప్రలమ్బ శృఙ్గారః॥



అవః-నాయకునిం దోడితేఽబోయి వానిని తేక వానితోఁగ్రిడించి వచ్చిన దూతిని
సంభోగవిహ్నములచే నెఱింగి నాయక నిందించుట. -

శ్లో॥ దూతీదం నయనోత్పలద్వయమహా! తాంతం నితాంతం తవ
 స్వేదామ్భుఃకణికా లలాటఫలకే ముక్తాశ్రియం బిభ్రతి
 నిశ్వాసాః ప్రచురీభవంతి నితరాం, హా!హంత!చంద్రాతపే
 యాతాయాతవశా ద్ద్వధా మమ కృతే శ్రాంతాసి కాంతాకృతే॥

11

కాంతాకృతే-కాంత=సుందరమైన-ఆకృతే=మూర్తిగలదానా (కాంతాకృతి యని సంబోధించుట యందు అత్యంతకోమలాంగివి గాన వెన్నెలకే బడలితివి అని యభిప్రాయము), (హే)దూతి=(ఓసి) దూతీ, వృధా=వ్యర్థముగా, మమ కృతే=నా కొఱకు, చంద్రాతపే=(పండు) వెన్నెలయందు, (ఆతపమనఁగా ఎండ-చంద్రాతపమనఁగా చంద్రుని యెండ అని యవయవార్థము-ఆతపశబ్దముచే కోమలాంగికి నీకు వెన్నెలసయితము ఎండవలె దుస్సహము గాదా యని ధ్వనితము), యాతా...శాత్-యాత= (నాయకుని కడకు) పోవుట-ఆయాత=వచ్చుట-వశాత్=(వీని) మూలముగా, శ్రాంతా=బడలినదానవు, అసి=అయితివి, హా హంత=అయ్యో పాపము! (బడలుట యెట్లు తెలియనాయె ననఁగా చెప్పుచున్నది) తవ=నీదైన, ఇదమ్=ఈ, నయన ఉత్పల ద్వయమ్=కన్నులనెడు కలువల యొక్క జంట, నితాంతమ్=మిక్కిలి, తాంతమ్=వాడియున్నది, (పండువెన్నెల కలువలకును (కనులకును) మిక్కిలిహితముగాన, ఎంతయు శ్రమపడక దానియందు అవి వాడవుగాన, అట్టివెన్నెలలోనే కలువలు (కన్నులు) మిక్కిలి వాడునట్లు శ్రమపడితివి అనుటచే మిక్కిలి శ్రమపడితివి-అని తాత్పర్యము), స్వేద అమ్భుః కణికాః=చెమట నీటిబొట్లు, లలాట ఫలకే=పలకవంటి లలాటమందు, ముక్తాశ్రియమ్=ముత్తెముల సొంపును, బిభ్రతి=వహించు చున్నవి, (ముత్తెపుసిరికిఁబోల్చుటచే చెమట యధికముగా నున్నదని యభిప్రాయము), నిశ్వాసాః=ఊర్పులు, ప్రచురీభవంతి=బహుళములగుచున్నవి. ఇది బయటికి స్ఫురించు నర్థము. దీనిగూఢార్థము:-దూతీ నీవు సుందరాంగివి గావున నిన్నే మన్నాయకుఁడు గూడెను, నీకన్నులు వాడుట, మొగమున చెమరుబొట్లు, నిట్టూర్పుల బాహుళ్యము అనునివి సంభోగ చిహ్నములు. ఇప్పటికిని నీయందగపడు చున్నవి, నీపోక నానిమిత్తము వ్యర్థమే గాని నీనిమిత్తము సఫలమే అయినది,-అనుట. గూఢార్థానుగుణ పదప్రయోజన వివరణమెట్లన - నాయిక దూతియొక్క కన్నులకు కలువలసాటిని, చెమటబొట్టులకు ముత్తెముల సొంపును చెప్పుట దూతి సుందరాంగి యగుటచేతను (సుందరాంగి యయినందున ఇట్టి చెట్ట తనకుఁబాటిల్లెనను కడుపు మంట చేతను) చెమటిబొట్టులకు ముత్తెముల సాటిని చెప్పక, వాని(శ్రియమ్=) సిరిని (సొంపును) చెప్పిన తాత్పర్య మే మనఁగా-ఈబడలికవలన నీకు సొంపు హెచ్చినదేగాని తగ్గలేదు, ఇప్పటియీ యొప్పును గాంచిన ఆనాయకుఁడు కామోద్రేక పరవశుఁడై వెండియు నిన్నుఁ గవయును జుమా యని యెత్తిపొడుచుట. 'నితాంతమ్' నితరామ్' అనుట 'నీబడలిక రాకపోకలవలనఁగలిగిన దైన ఇంత యధికముగా నుండదు, సంభోగమువలనఁగలిగిన దైనందున ఇంత యధికముగా నున్నది, అని దూతికి

దానిగుట్టును నాయక తాను కనిపట్టినట్లు సూచించుటకు. 'హా హస్త' - ఈవిషాదము దానిని దూతినిగా పంపి తాను చెడినందులకును, ఈగూఢనిందను'నదురు బెదరు లేక సరకుసేయక వినుచున్న దూతియొక్క దిట్టతనమునకును. 'ఆతపే' అనుటచే - వెన్నెల (యెండవలె) చిక్కగా కాయుచున్నది, ఇట్టి తఱపివెన్నెలలో రాకపోకలచే బడలిక తీటునుగాని కలుగదు, కావున నీబడలిక రాకపోకలచేగలిగినది గాదు, సంభోగముచేతగలిగినదే, అనియు, వెన్నెలకును గరంగునట్టి కోమలాంగివి గావున నిన్ను ఆతడు వలచె ననియు, భా. 'కాంతాకృతే' అనుటచే 'నీవు అందగత్తియవు, నిన్ను వానికడకుఁ బంపిన నిట్టి చెట్ట గలుగునని ముందు ఆలోచించుకొనక నీవలనఁజెడితిననియు, నీవు కరము ద్రోహిణివియు ననియు, భావములు.

ఇందు ఆకారగోపనరూపమైనది అవహిత యనుసంచారిభావము. రూపక విరోధ నిదర్శనా విషమాలంకారములు గలవు. ఏతత్సమవిషయక మైన యీ యమరుశ్లోకముం గనఁదగును:-

'నిశ్చేషచ్యుతచందనం స్తనతటం, నిర్మృష్టరాగోఽధరో
నేత్రే దూర మనఞ్జనే, పులకితా తస్వీ తవేయం తనుః॥
మిథ్యావాదిని, దూతి, బాన్ధవజన స్యాజ్ఞాతపీడాగమే
వాపీం స్నాతు మితో గతాసి న పునస్తస్యాధమస్యానికమ్॥'

నాయక మానేతుం గత్వా స్వయమేవ తేన సాకం విహృత్యాగతాం తదనాగమననిమిత్త మన్య దేవ కిచ్చీత్ ప్రకటయంతీం ఆస్యస్వేదజలకణై శ్చిప్నీతాం దూతికాం విటోపభోగదర్శనేన జాతేర్ష్యా నాయకా చాతుర్యేణ మర్మోద్ఘాటనం కుర్వతీ ప్రాహ. - దూతీతి. - హే దూతి, తవ, ఇదం, నయనే ఏవ ఉత్పలే ఇతి. రూపకసమాసః - తయో ర్ద్వయం, నితాంతమ్ అత్యంతం, తాంతం మ్లానమ్, అహో ఉత్పలస్య చన్ద్రికాయాం మ్లానత్వ మసంభావితం తదవ్యధిక మిత్యాశ్చర్యమ్, తథా, స్వేదామ్భుకణికాః లలాటఫలకే, ముక్తాశ్రియం బిభ్రతి మౌక్తికశోభాం వహంతి, స్వేదోఽప్యనల్ప ఏ వేతి భావః:-

'పరిత్యక్తేఽపి ముక్తః స్యాన్ముక్తా ముక్తాఫలే స్త్రియామ్।' ఇతి నా.

నిశ్వాసాః, నితరాం, ప్రచురీభవంతి బహుళాయంతే-

'ప్రభూతం ప్రచురం ప్రాజ్య మదభ్రం బహుళం బ హ్వి' త్యమరః॥

హే కాంతాకృతే రమణీయాకారే, మమ కృతే మదర్థమ్ కృత ఇతి తాదర్థ్యేఽవ్యయమ్. 'అర్థే కృతే చ తాదర్థ్యే ద్వయమప్యవ్యయమి' త్యభిధానాత్, వృథా వ్యర్థం, చన్ద్రికాయామ్, 'ప్రకాశో ద్యోత ఆతపః' ఇత్యమరః, 'సుకుమారాఙ్గా స్తవ చన్ద్రికాఽప్యోతపకల్పా జాతేత్యాశయేన ఆతపశబ్దః, యాతాయాతవశాత్ మద్వల్లభగృహవర్తుని గతాగతవశాత్, శ్రాంతాసి, హా హస్తేతి పదద్వయోక్తి ర్విషాదాతిశయాత్ - విషాదోఽత్ర

దూతికాశ్రమదర్శన జనితః-స చ మృషాభూతిః-కైతవే నాభినీయమానత్వాత్, 'వృథా మమ కృతే శ్రాంతా సీ' త్యత్ర మత్కార్యం ప్రత్యేవ తవ శ్రమో విఫలః స్వకార్యం ప్రతి తు సఫల ఏవేత్యర్థః, మద్వల్లభ మానేతుం గతాయా స్తవ న కేవల మీప్సితాలాభః యాతాయాతజనిత శ్రమాధిక్యేన రమణీయాయాస్తవ ఆకృతివైకృతమపి జాతమితి వాచ్యార్థః, అద్భుతోఽయం శ్రమః తవ న నాయకగృహవర్తూని యాతాయాతాభ్యా ముత్పన్నః-చంద్రికాయాం స్వగృహాత్ గృహాంతరం ప్రతి సంచారమాత్రేణ తవైతాదృశశ్రమజనకత్వా యోగాత్- మద్వల్లభోపభోగ సమ్మర్దజ ఏ వేతి వ్యజ్ఞార్థః 'కాంతాకృతే' ఇతి సౌందర్యోద్ఘాటనేన నాయం తవాపరాధః కిం తు సౌందర్యశాలిత్యేన దౌత్యానర్హాం త్వాం చపలచిత్తనాయకం ప్రతి దౌత్యే నియుక్తవత్వా మమైవాపరాధ ఇత్యాత్మోపాలమ్బో ద్యోత్యతే, దౌత్యానర్హాః భరతశాస్త్రే ప్రతిపాదితాః-

'నోజ్జ్వలం రూపవస్తం వా నార్థవస్తం న చాతురం।

దూతం వాపి హి దూతీం వా బుధః కుర్యాత్కదాచన॥' ఇతి.

అత్ర మృషాదరాదిభిః క్రోధేర్వాసూచకాకారగోపనస్య గమ్యత్వాత్ అవహిత్థాభ్యః।
సంచారీ భావః-

'అకారగోపనం ధైర్యలజ్జాదే రవహితకః।

అన్యథా కథనం, దృష్టి రన్యథా చ, మృషాదరః।

విషాదధైర్యే కృతకే, తథా భజశ్చ తద్గుణాః॥' ఇతి.

అత్ర నేత్రయో రుత్పలత్వరూపణాత్ రూపకాలంకారః, ఉత్పలస్యచంద్రికాయాం మ్లానత్వమితి జాతిగుణయో ర్విరోధప్రతిపాదనాత్ విరోధాలంకారః, స చ రూపకోత్థాపిత ఇతి తయో రజ్గాఙ్గిభావేన॥ సంకరః, ముక్తాశ్రియం బిభ్రతీత్యత్ర అన్యధర్మస్యాన్యయోగా సంభవేన శ్రియమివ శ్రియమితి సాదృశ్యాక్షేపాత్ నిదర్శనాలంకారః-

'అసంభవద్ధర్మయోగా దుపమానోపమేయయోః।

ప్రతిబిమ్బక్రియా గమ్యా యత్ర సా స్యాన్నిదర్శనా॥' ఇతి.

నాయకానయనరూపేష్టానవాప్తిపూర్వికాయాః శ్రమనిమిత్తాకృతివైకృతరూపా నిష్టావాప్తేః సమర్థనాత్ విషమాలంకారః, లక్షణం తూక్తమ్, అనయోః ప్రాగూక్తాలంకార ద్వయస్య చ పరస్పరనైరపేక్ష్యాత్ సంసృష్టిః.



అవ. - విరహిణీమరణోద్యోగము. -

శ్లో॥ అధివసతి వసంతే మర్తుకామా దురంతే
నవకిసలయతల్పం పుష్పతాజ్గరకల్పమ్।
విరహ మసహమానా చక్రవాకీసమానా
చకితవనకురజ్జీలోచనా కోమలాజ్జీ॥

చక్రవాకీ సమానా=పెంటిజక్రవతో సమానురాలై (చక్రవాకి చక్రవాకమందు ఎంత అనురక్తయో నాయకునియందు అంత యనురక్తురాలైయని తాత్పర్యము). చకి...నా-చకిత =బెదరిన- వనకురణ్ణీ=అడవిలేడియొక్క-లోచనా=కన్నులవంటికన్నులు గలది (ఊరిలేడికన్న అడవిలేడి ఎక్కువ భయపడునుగాన భయాతిశయమును తెలుపుటకు వనశబ్దము), కోమలాణ్ణీ=(ఒకానొక) యబల, దురన్తే=(ఆదిలో మనోహరముగానున్నను) పర్యవసాన మందు కీడు గలదైన (కీడు కలిగించునదైన), వసన్తే=ఆమనియందు, విరహమ్=(కాంతుని తోడి) యెడఁబాపును, అసహమానా=తాళలేనిదై, (అందువలననే), మర్తుకామా(సతీ)=మరణింపఁగోర్మి గలదై, పు...ల్పమ్-పుష్కత=పేర్పఁబడిన-అఙ్గారకల్పమ్= నిప్పులకంటె కొంచెము తక్కువయైన (రమారమిగా అట్టినిప్పువంటిదైన- దానివలె దహించి చంపునదియైన), నవకిసలయ తల్పమ్=లేత చిగుళ్ళ పానుపును, అధివసతి=ఎక్కుచున్నది.

‘దురన్తే’-మలయానిలము కోకిలాలాపము మొదలయిన కామోద్దీపన సామగ్రిచేత కామోద్రేకము గలిగించి తద్వారా ప్రాణము హరించునని భా. ‘కిసలయతల్పమ్’-సామాన్య కిసలయములపాస్సే కామోద్రేకము కావించి విరహతాపముంబెంచి ప్రాణము హరించునది, ఆకిసలయములు ‘నవ’ అప్పుడే పొటమరించిన వైనచో దాని ప్రాణహరణశక్తి చెప్పవలయునా? నవకిసలయములు ఎఱ్ఱగా ప్రకాశించును గాన నవకిసలయతల్పము వర్ణదీప్తి క్రియలచే అగ్ని రాశివంటి దగుటచేత ‘పుష్కతాఙ్గార’ సామ్యము చెప్పఁబడినది. ఆమెప్రాణమునకు ఒక్కొక్క చిగురును ఒక్కొక్క (అంగార=) నిప్పుకవలె నుండెనని అంగారశబ్ద స్వరసము. ‘చకితవనకురణ్ణీలోచనా’- వనశబ్దము భయాతిశయమును దానిచే లోచనములయందు చాంచల్యాతిశయమును తెలుపుటచేత-ఏక్షణ మందేనియు కాంతుఁ డు వచ్చి యీదుర్మరణమును తప్పించునా’యని యతనికై ఇయినటుం జూచుటను సూచించును. ‘కోమలాణ్ణీ’-అబల గావున ఈవిరహమునకు ఈనవకిసలయ తల్పమునకును తప్పక మడియునని భా. మరణోద్యోగముచేత విరహతాపాతిశయమును, దానిచేత అనురాగాతిశయమును సూచితములు. ఉపమా పరికర కావ్యలింగ రసవంతములును వృత్త్యనుప్రాసంబును అలంకారములు. -నాయిక పద్మినీజాతిది, మృతి యనెడు పదియవ మన్మథావస్థ.

వసన్తసమయే సంవర్ధమానవిరహవేదనాసహనసామర్థ్యాభావేన బలాచ్ఛర మదశా ముపయాతుం ప్రయతమానాం నాయికాం విలోక్య శోచన్తీ తస్యాః ప్రియసహచరీ కాఞ్చిదాహ. -అధివసతీతి. - చక్రవాకీసమానా చక్రవాకీవ ప్రియే గాఢానురాగేత్వర్థః, చకితా భీతా-యా- వనకురణ్ణీ కాననహరిణీ- తస్యా ఇవ లోచనే యస్యాః సా తథోక్తా- కురణ్ణీతి స్త్రీవ్యక్తిగ్రహణం తస్యా వససంబంధిత్యేన కథనం చ భయస్యాతిశయం ప్రదర్శయితుం- తత్ప్రదర్శనం తు కురణ్ణీలోచనయో శ్చాఞ్చల్యశాలితా ద్యోతన ద్వారా నాయికా నయన రాయణీయక ప్రత్యాయనార్థమ్- ఏతాదృశసౌందర్యశాలినీ సఖీ భూయః క్వాపి న ద్రక్ష్యతే

ఖల్వితి భావః, కోమలాశ్లే సుకుమారగాత్రీ నాయికా- వరసౌకుమార్యశాలినోఽజ్ఞస్య
తీవ్రతాపానర్హత్వాత్పల్లవాజ్ఞారశయ్యాధిరోహణక్షణ ఏవ మరిష్య తీతి భావః, దుష్టః అన్తోఽ-
వసానం యస్య సః దురన్తః- మన్దానిల కోకిలాలాపాదికామోద్దీపనసామగ్రీశాలితయా
వియోగినా మప్రాప్యపారే తస్మి, న్వసన్తే, విరహ మసమానా, మర్తుం ప్రాణా నివహతుం-
కామోఽభిలాషో యస్యాః సా తథోక్తా 'తుం కామా మనసోరపీ'తి మకారలోపః- తదా
తతోఽన్యస్య దుఃఖసాగరనీరనిస్తారోపాయస్యాభావాదితి భావః, పుష్కతః రాశీకృతః-స
చాసావజ్ఞారశ్చేతి పుష్కతాజ్ఞారః-జాతావేకవచనమ్- ఈషదసమాప్తః పుష్కతాజ్ఞారః
పుష్కతాజ్ఞారకల్పం తత్ ఈషదసమాప్తౌ కల్పప్రత్యయః-యద్వా మాస్తు జాతా వేకవచనమ్.
'సుపో ధాతు ప్రాతిపదికయో' రితి బహువచనస్య లుక్-పున స్తద్ధితోత్పత్తౌ విశేష్యానురోధే
నైకవచనస్య సంభవాత్- ఆకారేణ సంతాపకరత్వేన చ జ్వలదజ్ఞారరాశినదృశమిత్యర్థః-
విరహిణీ ప్రాణవియోజనసామర్థ్యసంపన్న మితి భావః, నవకిసలయతల్పం తరుణ
పల్లవమయీం శయ్యామ్, అధివసతి అధితితి. 'ఉపాన్వధ్యాజ్వస' ఇతి వసతే రాధారస్య
కర్మత్వమ్. అత్ర మరణోద్యోగవర్ణనాత్ మృతి ర్నామ చరమా మన్మథావస్థా 'స్మరార్త్యా
మరణోద్యోగో మృతిరిత్యభిధీయతే॥' ఇతి.

ఇహ పుష్కతాజ్ఞారకల్పమిత్యత్ర అనుపాత్తధర్మా తద్ధితగతా ఆర్థీలుప్తా,
చక్రవాకీసమానేత్యత్ర అనుపాత్తధర్మా సమాసగతా ఆర్థీ లుప్తా, కురశ్లేలోచనేత్యత్ర
అనుపాత్తధర్మావాచకోపమానా లుప్తా ఉపమాత్రయస్య పరస్పరనైరపేక్ష్యాత్ సంసృష్టిః,
పుష్కతాజ్ఞారకల్పమితి తల్పవిశేషణస్య ప్రాణహరణసామర్థ్యాభిప్రాయగర్భత్వాత్ । పరికరః
స చ తద్ధితగతోపమయా సంగృహీత ఇతి ద్వయో రజ్ఞాశ్శిభావేన। సంకరఃచకితవన
కురశ్లేలోచనా కోమలాశ్లేతి నాయికావిశేషణద్వయస్యోపి సాభిప్రాయత్వాదన్యః। పరికరః,
తస్య చ ప్రాగుక్తాంకారచతుష్టయేన సహ। సంసృష్టిః, చక్రవాకీసమానేతి నాయికా
విశేషణార్థస్య దురన్త ఇతి వసన్తవిశేషణార్థస్య చ విరహాసహనప్రయుక్తం మరణోద్యోగం
ప్రతి హేతుత్వాత్, కావ్యలిజ్ఞ మలకారంః, స చ చక్రవాకీసమానేతి సమాసగతోపమయా
పుష్కతాజ్ఞారకల్పమిత్యుపమాసంకీర్ణ పరికరేణ చ పరిపోషం ప్రాపిత ఇతి చతుర్థామ్ సంకరః
, నాయికాశ్రయస్య ప్రవాసవిప్రలమ్బ శృజ్ఞారస్య సన్నికృష్టకరుణరసం ప్రత్యజ్ఞత్వాత్
రసవదలంకారః, ప్రతిపాదమేకైకస్య వర్ణస్య ఖణ్ణద్వయాన్తర్గతత్వేన ఆవృత్తత్వాత్
వృత్త్యనుప్రాసభేదః, అనయోః। ప్రాగుక్తానాం చ, సంసృష్టిః. కరుణరసలక్షణం తు సాహిత్య
చిన్తామణౌ-

ధర్మనాశోఽర్థనాశ శ్చ బాన్ధవేష్టధనక్షయః।

వధో బన్ధ శ్చ దారిద్ర్యం పదభ్రంశః పరాజయః।

దేవోపఘాతధిక్కారౌ వ్యాధిః శాపోఽభిశంసనమ్।

ఇత్యా ద్యాలమ్బనం దృష్ట మనుభూతం శ్రుతం చ వా।

యస్య చోద్దీపనం జ్ఞేయ మాలమ్బనగుణాదికమ్।
 కేశపాశాఙ్గసంస్కారవైధుర్యం ప్రస్తావితమ్।
 శిర శ్చోదజ్ఞేతం చాథో ముఖం పరిలోకితమ్।
 రక్తాభో ముఖరాగశ్చ సబాష్పా మన్థరా చ దృక్।
 భూపాతో ముఖశోష శ్చ బాహుపాదవిమర్దనమ్।
 విన్యాసో హస్తయో ర్మూర్ధ్ని నిశ్వాసోచ్ఛ్వాసదీర్ఘతా।
 ఉరశ్చిరోముఖస్యోపి తాడనం లుణ్ఠనం భువి।
 హాహాకార స్తథాక్రన్దో విలాపః పరిదేవనమ్।
 భావాః స్తమ్భాదయః సర్వే భవేయు రనుభావకాః।
 ఉత్తమాధమమధ్యేషు యథాయోగం భవన్త్యమ్।
 నిర్వేదో దైన్య మాలస్య మున్మాదవ్యాధిసుప్తయః।
 నిద్రా మోహః శ్రమో గ్లాని శ్చింతా మరణచాపలే।
 వివాదో జాడ్య మౌత్సుక్యం శఙ్కా స్మృతి రపస్మృతిః।
 స శోకస్థాయిక స్తన్ధి కరుణో రస ఇష్యతే॥' ఇతి. శోకలక్షణమపి తత్రైవోక్తమ్.-
 'ఇష్టనాశాదిభి ర్దుఃఖప్రకర్షః శోక ఉచ్యతే।
 అశ్రు భూలుణ్ఠన స్వాఙ్గతాడనా ద్యనుభావభాక్॥' ఇతి.

నాయికా ప్రోషితభర్తృకా-లక్షణం తూక్తమ్, చకితవనకురక్షీలోచనా కోమలాశ్లేతి
 విశేషణద్వయే నాస్యాః పద్మినీత్వం సూచ్యతే-తల్లక్షణం తు రతిరహస్యే-

'కమలముకుళమృద్వీ పుల్లరాజీవగన్ధా
 సురతపయసి యస్యాః సౌరభం దివ్య మజ్జే।
 చకితమృగదృగాభే ప్రాంతరక్తే చ నేత్రే
 స్తనయుగళ మనర్హం శ్రీఫలశ్రీవిడమ్బు॥
 తిలకుసుమసమానాం బిభ్రతీ నాసికాం యా
 ద్విజగురుసురపూజాశ్రద్ధధానా సదైవ।
 కువలయదళకాంతిః కాపి చామ్యేయగౌరీ
 వికచకమలకోశాకారకామాతపత్రా॥
 వ్రజతి మృదు సలీలం రాజహంసీవ తన్వీ
 త్రివళిలలితమధ్యా హంసవాణీ సువేషా
 మృదు శుచి లఘు భుజ్జ్యే మానినీ గాఢలజ్జా
 ధవళకుసుమవాసోవల్లభా పద్మినీ స్యాత్॥' ఇతి.



అవ. - నాయికయొక్క విరహాతిశయమును దూత నియమముతో చెప్పుట. -

శ్లో॥ నైష్ఠుర్యం కలకణ్ఠకోమలగిరాం, పూర్ణస్య శీతద్యుతే
స్తిగ్మత్వం, బత దక్షిణస్య మరుతో దాక్షిణ్యహానిశ్చ, తామ్
స్మర్తవ్యాకృతి మేవ కర్తు మబలాం సన్నాహమాతన్వతే
తద్విఘ్నః క్రియతే తృణాదిచలనోద్భూతై స్త్వదాప్తిభ్రమైః॥

13

కల...రామ్-కలకణ్ఠ=కోకిలలయొక్క-కోమల=మృదులమైన- గిరామ్=కూఠల
యొక్క నైష్ఠుర్యమ్=పరుషత్వంబును, పూర్ణస్య శీతద్యుతే=నిండు చలివెలుంగుయొక్క
(నిండుచంద్రునియొక్క), తిగ్మత్వమ్=వేండ్రంబును, దక్షిణస్య=దక్షిణదిగ్భవమైన-మరుతః
=గాలియొక్క (మలయా నిలముయొక్క), దా...శ్చ-దాక్షిణ్య=మోమోటమియొక్క- హానిశ్చ=
నాశంబును, అబలామ్=(ఆ) కోమలాంగిని స్మ...మేవ-స్మర్తవ్య=జ్ఞప్తి చేసికోవలసిన-అకృతి
మేవ=మూర్తిగలదానినిగా నే(అనఁగా కంటి కగపడని దానినిగా, అనఁగా మృతనుగా),
కర్తుమ్=చేయుటకు, సన్నాహమ్=సరంజామును, ఆతన్వతే=చేయుచున్నవి, బత=అయ్యో!
తృ...తైః-తృణ=గడ్డి-ఆది=మొదలుగాఁగలవానియొక్క-చలన=కదలికచేత -ఉద్భూతైః
=పుట్టినవైన, త్వ...మైః-త్వత్=నీయొక్క -అప్తి=రాకయొక్క-భ్రమైః=భ్రాంతులచేతను (గడ్డి
కదలినను నీవు వచ్చితి వేమో యని భ్రమపడి మాటిమాటికి చూచుచుండుటచేత), తద్విఘ్నః
-తత్=ఆమారణ ప్రయత్నమునకు-విఘ్నః=అంతరాయము, క్రియతే=చేయఁబడుచున్నది.

కోకిల చంద్ర మలయమారుతములకుఁదాళక నీయబల యెప్పుడో మరణించి
యుండును గాని, నీవు వత్తు వనునాశచేత జీవించి యున్నది, తడయుదు వేని నిరాశచేసికొని
జీవము విడుచును, కాన ఇప్పుడే నాతో వచ్చి ఆమెప్రాణమును కాపాడుము, అని భా.

పర్యాయోక్తి విరోధ పరికరాంకురము లలంకారములు. విరహవిప్రలంభ
శృంగారము. నాయిక విరహోత్కంఠిత.

ప్రియాగమనసమయే కిశ్చి దతిక్రాంతే స్మరార్తయా నాయికయా ప్రేషితా దూతీ
నాయక మహ. -నైష్ఠుర్యమితి-కలకణ్ఠాః కోకిలాః-

.....'కలకణ్ఠస్తు కోకిలే! హంసే పారావతే చాపి త్రిషు త్వేష కలస్వరే' ఇతి నా. -

తేషాం కోకిలానాం-కోమలగిరః మృదువాచః-తాసాం, నైష్ఠుర్యం పరుషత్వం, తథా,
పూర్ణస్య, శీతద్యుతేః చంద్రస్య, తిగ్మత్వం తీక్షణ్యమ్ 'తిగ్మం తీక్షణం ఖరం తద్వది' త్యమరః,
తథా, దక్షిణస్య దక్షిణదిగ్భవస్య, మరుతః వాయోః దాక్షిణ్యహానిః- దాక్షిణ్యం పరచ్ఛన్దానువృత్తిః
-తస్య హానిశ్చ-

'దక్షిణః సరళే యామ్యే పరచ్ఛన్దానువర్తిని

అపసవ్యే త్రిప్వయం తు దేయభేదే దిశిస్త్రియామ్॥ ఇతి నా.,

తాం ప్రకృతా మబలాం-బలహీనత్వా ద్వేహమాత్రం విద్యతే-మృదుః సర్వత్ర బాధ్యత ఇతి న్యాయా దితి భావః, స్మర్తవ్యాకృతి మేవ న తు దర్శనయోగ్యాకృతిం, కర్తుం సన్నాహమ్, ఆతన్వతే కుర్వన్తి-చరమదశా మేవ ప్రాపయితుం ప్రయతన్తే ఇత్యర్థః, బలేతి భేదే-సౌమ్యా అపి విపరీతాః సంతః అబలాం మారయితుం సన్నహ్యన్తితి భేదః-యద్వా బలేతి విస్మయే -కోమలానాం నిష్కరత్వం శీతస్య తిగ్మత్వం దక్షిణస్య దాక్షిణ్యభావ శ్చేతి విపరీత ధర్మదర్శనాద్విస్మయః- 'భే దానుకమ్పా సంతోష విస్మయామన్తణే బత'. ఇత్యమరః।

కిం తు, తృణాదీనాం చలనేన-ఉద్భూతైరుత్పన్నైః, త్వదాప్తిభ్రమైః త్వత్పాప్తిభ్రాన్తిభిః , తస్య మారణప్రయత్నస్య-విఘ్నః, క్రియతే. కోమలాః కోకిలాలాపాః అత్యంతశీతల సకలకళాశాలీ చంద్రః శైత్యమాన్యై సౌరభ్య సంపన్నతయా మనోహరో మలయమారుతశ్చ సంప్రతి త్వయి విలమ్బమానే విపరీతా భూత్వా దుస్సహవేదనోత్పాదనేన-నాయికా ప్రాణహరణోద్యోగ మేవ కుర్వన్తి-కిం తు కాంతా ద్వారే దత్తదృష్టిః త్వదాగమనం ప్రతీక్షమాణా తృణాదిచలనేఽపి భ్రాన్తివశేన క్షణక్షణే త్వమేవాగతం మన్యమానా కథం దాశయా ప్రాణా నవలమ్బ్య వర్తత ఇతి వివక్షితార్థః, ఇత ఉర్ధ్వం భవదాగమనస్య విలమ్బే సతి నైరాశ్యేన ప్రాణాన్ పరిత్యజేత్-శీఘ్రమాగత్య త్వదధీనజీవితాం తా ముపజీవయేతి భావః

అత్ర వివక్షితార్థస్య భజ్యంతరేణాభిధానాత్ పర్యాయోక్తిభేదః, తథా కోమలా అపి నిష్కరా ఇత్యాదివిరోధదర్శనాత్ విరోధాలంకారః-స చ దక్షిణస్య దాక్షిణ్యహాని రిత్యత్ర శ్లేషసంకీర్ణః। ఇతరత్ర తు శుద్ధః, అబలా మితి విశేష్యస్య సాభిప్రాయత్వాత్। పరికరాఙ్మురాలంకారః- 'సాభిప్రాయే విశేష్యే తు భవే త్పరికరాఙ్మురః'॥ ఇతి.

విరహవిప్రలమ్బశృఙ్గారః, విరహలక్షణం తు సాహిత్యచింతామణౌ-

'కాలక్షేపే తు సంప్రాప్తే కార్యా ద్వాపారతన్తతః।

ఏకగ్రామస్థయో ర్యుమో ర్విరహః సోఽభిధీయతే

ఔత్సుక్య చింతా నిఃశ్వాస వితర్కా ద్యనుభావభాక్॥' ఇతి.

నాయికాత్ర విరహోత్కణ్ఠితా-

'చిరయత్యధికం కాన్తే విరహోత్కణ్ఠిత తోన్మనాః।' ఇతి లక్షణాత్।

ఉత్కణ్ఠా అస్యః సంజాతా ఇతి ఉత్కణ్ఠితా-విరహోత్కణ్ఠితా విరహోత్కణ్ఠితా, తథా చోక్తం సాహిత్యచింతామణౌ-

విరహేణకృతోత్కణ్ఠా విరహోత్కణ్ఠితా మతా।' ఇతి।

ఉత్కణ్ఠా నామ వేదనావిశేషః-తథా చాపలుః-

'రాగే త్వలక్ష్మవిషయే వేదనా మహతీ తు యా।

సంశోషణీ చ గాత్రాణాం తా ముత్కణ్ఠాం విదుర్బుధాః॥' ఇతి



అవ.-చక్కగా అలంకరించుకొని రమణు నెదురుచూచుచున్న నాయిక అతడు విలంబించుటచేత శోకింపం దొడంగఁగా సఖి ఆమె నూరార్చుట. -

శ్లో॥ సాస్రే మా కురు లోచనే, విగళతి న్యస్తం శలాకాఞ్జనమ్
తీవ్రం నిఃశ్వసితం నివర్తయ, నవా స్తామ్యన్తి కణ్ఠస్రజః॥
తల్పే మా లుర కోమలాఙ్గి! తనుతాం హస్తాఙ్గరాగోఽశ్నుతే
నాతీతో దయితోపయానసమయో, మా స్మాన్యథా మన్యథాః॥

14

(హే) కోమలాఙ్గి=(ఓ) యబలా, లోచనే=కన్నులను, సాస్రే= బాష్పయుక్తములనుగా, మా కురు=చేయకుము, (ఏలయన), న్యస్తమ్=(కంట) నుంపఁబడిన, శలాకాఞ్జనమ్-శలాకా=శలాకయొక్క (శలాకతో పెట్టుకొనఁబడిన)- అఞ్జనమ్=కాటుక, విగళతి=కరగి పోవును, తీవ్రమ్= వేఁడియయిన, నిఃశ్వసితమ్= ఊర్పును, నివర్తయా=ఆపుము, (ఏలయన), నవాః=క్రొత్తవైన, కణ్ఠ స్రజః=మెడలోని పూదండలు, తామ్యన్తి=వాడిపోవును, తల్పే=పాన్పునందు, మా లుర=దొరలకుము, (ఏలయన), హస్త=అయ్యో, అఙ్గరాగః=మైపుఁత, తనుతామ్=కృశత్వమును, అశ్నుతే=పొందును, (మైపుఁత చెడును), దయి...యః -దయిత=ప్రియునియొక్క-ఉపయాన=రాకయొక్క-సమయః=వేళ, న అతీతః=దాఁటిపోలేదు, అన్యథా=వేఱు విధముగా, మా మన్యథాః=తలంపకుము. అతఁడు తప్పకుండ వచ్చును. గావున ఈలోపల రోదన నిశ్వాసలోఁతనములచేత నీసొబ గెల్ల చెఱుపుకొనకు మని యుపదేశము. 'అన్యథా'-'రాఁడని, ఎవతెవలలోనో పడి నిన్ను ఒప్పరికించినాఁడని, ఇత్యాది దురూహాలు చేయకుమని భా. ఇందు, ఒకమతమున కార్యముచేత కారణమును సమర్థించుట యనెడియర్థాంతరన్యాసము, మఱియొకమతమున కావ్య లింగము. ఔత్సుక్య మనెడుసంచారి భావము, విరహవిప్రలంభశృంగారము, నాయిక ప్రౌఢ, వాసకసజ్జికగా నుండి విరహోత్కంఠితయైనది.

ఆత్మానం సమ్య గలంకృత్య రమణస్యాగమనమాకాఙ్క్షన్తిం తస్మిన్ కార్యవశాత్ కాలవిలम्బం కుర్వాణే దుర్వారసంతాపాకులాం నాయికాం కాచి చృతురా సఖీ తాపవేగసహనాయ మణ్డనలోపోపపాదనపూర్వక ముపలాలయన్తి ప్రాహ.-సాస్ర ఇతి.-లోచనే, సాస్రే సబాష్టే, మా కురు- అశ్రువిమోచనం మా కుర్విత్యర్థః 'అశ్రు శోణితయో రస్ర మి'తి నా., సాస్రే చేత్కిం స్యాదిత్యత ఆహ: విగళత తీతి-న్యస్తం నిహితం, శలాకాఞ్జనం- శలాకా అఞ్జనకణికా-తస్యామఞ్జనమితి సప్తమీ సమాసః-శలాకాయా అఞ్జన మితి షష్ఠీసమాసో వా-ఉభయధాపి శలాకయా గృహీతమిత్యర్థః, విగళతి బాష్పయోగేన చ్యుతిం ప్రాప్నోతి, తస్మిన్ విగళితే సతి నయనయో ర్మహతీ శోభాహానిః స్యా దితి భావః, తీవ్రముష్ణమ్ 'తీవ్రః కటుభృశోష్ణేష్వితి నా., నిఃశ్వసితం, నివర్తయ, తస్మిన్వర్తమానే కిం స్యాదిత్యత ఆహ, నవాః సద్యోఽపచితైః పుష్పైర్విరచితా ఇత్యర్థః, కణ్ఠస్రజః కణ్ఠేఽర్పితాని మాల్యాని, తామ్యన్తి నిఃశ్వాసవాయుప్రసారేణ మ్లానాజాయన్తే,

మ్లానతాయాం తు తాసాం రామణీయకం వినశ్యతీతి భావః, హే, కోమలాక్షి! ఈదృక్పానర్థే ఇతి భావః, తల్పే శయ్యాయాం, మా లుర పునః పునః మా పరివర్తస్వ, తత్ర లురనే కిం స్యాదిత్యత ఆహ, తనుతామితి-అజ్గరాగః అనులేపనం, తనుతాం కృశతామ్, అశ్నుతే ప్రాప్నోతి-ఆస్తరణసంఘర్షేణ తత్ర విశీర్యత ఇత్యర్థః, తస్మిన్ విశీర్ణే గాత్రం ధూళీధూసర మివ స్థితం సత్ నయనసుభగం న భవేదితి భావః, హస్తేతి భేదే, నను వల్లభసమాగమే సతి ఖలు సత్యమిదం మణ్డనం సఫలం స్యాత్, తదభావే తస్మిన్మణ్డనే గతే కా హానిః, స్థితే కో లాభ, ఇత్యాశక్కాయా మాహ, దయితోపయాన సమయః ప్రియ ప్రాప్తి సమయః, నాతీతః నాతిక్రాంతః, తస్మా న్మహతా ప్రయత్నేన విరచితోఽయం శృంగారవేషః సర్వప్రకారేణ రక్షణీయ ఏవేతి భావః, అన్యథా అన్యప్రకారేణ -మా స్మ మన్యథాః-కాలాతిక్రమో జాతః సంప్రతి వల్లభో నాగమిష్యతీతి నమన్యస్వేత్యర్థః-దుశ్శక్కాదిభిర్మనః వృథా భేదాకులం మా కృథా ఇతి భావః

అత్ర అజ్ఞానగళనా ద్యనభిమతకార్య ముఖేన తత్తత్కారణానామశ్రువిమోచనాదీనాం నివర్తనీయత్వేన సమర్థనాత్ కార్యేణ కారణ సమర్థనరూపః, అర్థాంతరన్యాసః-

‘కార్య కారణ సామాన్య విశేషాణాం పరస్పరమ్।

సమర్థనం యత్ర సోఽర్థాంతరన్యాస ఉదాహృతః।’ ఇతి,

‘ఉక్తి రర్థాంతరన్యాసః స్యాత్ సామాన్య విశేషయోః॥’

ఇతి లక్షణ ముక్త్వా సామాన్యేన విశేషస్య విశేషేణ సామాన్యస్య యత్ర సమర్థనం తత్రైవార్థాంతరన్యాస ఇతి యైరుక్తం తన్మతేఽత్ర వాక్యార్థహేతుకమ్ కావ్యలింగమ్, పాదత్రయేఽపి పూర్వవాక్యార్థం ప్రత్యుత్తరవాక్యార్థస్య హేతుత్వాత్.

కాలవిలम्బాసహనస్య వ్యజ్యమానత్వాత్॥ ఔత్సుక్యం నామ సంచారిభావః-

‘కాలాక్షమత్వ మౌత్సుక్య మప్రాప్తే రిష్టవస్తునః।

సంతాపః శయనే చింతా నిశ్వాసో గమనోద్యమః।

అనవస్థితి రిత్యాద్యా భజన్త్వత్రానుభావతామ్॥’ ఇతి.

విరహవిప్రలम्భశృంగారః. నాయి కాత్ర ప్రాధా వాసకసజ్జికా భూత్వా పశ్చాత్ । విరహోత్కణ్ఠితా జాతా, వాసకసజ్జికాలక్షణం సాహిత్యచింతామణౌ-

‘సంప్రాప్తే వాసకే యా తు సంభోగసుఖలాలసా।

రశనానూపురప్రాయతత్కాలోచితభూషణా।

ధూపాదిభి రలంకృత్య కేళీభవన మాత్మనః।

సంపాద్య హృద్య తామ్బూలవస్త్రమాల్యానులేపనమ్।

ప్రియాగమం ప్రతీక్షేత సా స్యా ద్వాసకసజ్జికా॥’-

వాసకే సజ్జా సన్నద్ధా వాసకసజ్జికా-వాసయతి నాయకం ప్రియావేశ్మ నీతి వాసకో వారాదిః-తథా చాహుః-

‘వార శ్చ ఋతుకాలశ్చ ప్రవాసా దాగతః ప్రియః
ప్రసాదనం చ తుష్టాయా నాయికాయా స్తథోద్యమః
నవోధాభ్యుపపత్తిశ్చ షడేతే వాసకాః స్మృతాః॥’ ఇతి.

విరహోత్కణ్ఠితా లక్షణం తూక్తమ్. నవధా ఖలు స్వాధీనపతికాదయః పరస్పర విలక్షణాః శృంగారనాయికాః ప్రసిద్ధాః, కథ మేకస్యా ఏవ ద్వైవిధ్య మేవం ప్రతిపాద్యతే? ఉచ్యతే-నాయికా తావత్ ప్రథమం త్రివిధా స్వకీయా పరకీయా సాధారణీచేతి, తత్ర స్వకీయా త్రివిధా ముగ్ధా మధ్యా ప్రగల్భేతి, పరకీయా ద్వివిధా కన్యా పరోధా చేతి, కన్యా చ ద్వివిధా ముగ్ధా మధ్యా చేతి, పరోధా తు ప్రాయేణ ప్రగల్భా, సాధారణీ వేశ్యా, సా యౌవనోదయప్రభృతి ప్రగల్భైవ, న ముగ్ధా మధ్యా చ, ఏతా ఏవావస్థాభేదేన యథాసంభవం స్వాధీనపతికాదిరూపేణాప్తధా భవంతి. సర్వమిదం సృష్టికృతం సాహిత్యచింతామణౌ:-

‘రూపయౌవనలావణ్యలజ్జామాధుర్యశాలినీ
సౌభాగ్యోదార్య సంపన్నా నాయికా, సా పున స్త్రిధా,
స్వాన్యా సాధారణీ చేతి, తత్ర స్వీయా పరిగ్రహాత్
సాధ్వీ వినయసంపన్నా కులశీలార్హవాన్వితా
ముగ్ధా మధ్యా ప్రగల్భేతి స్వకీయా త్రివిధా మతా
అన్యాన్యదీయాః సా కన్యా పరోధా ద్వివిధా మతా
రూపాదిగుణసంపన్నా కన్యా ముగ్ధా చ మధ్యమా
సాధారణీ తు గణికా రూపసౌభాగ్యశాలినీ
కళావతీ చార్థపరా సా ప్రగల్భైవ వర్జ్యతే
ఏతాః పున రవస్థాభి రష్టధా స్యు ర్యథోచితమ్॥ ఇతి.

తా శ్చాన్యధా భవంతి, తథాహి-స్వాధీనపతి కైవ ఋతుకాలాదిరూపవాసకే ప్రాప్తే వాసకసజ్జికా భవతి, సైవ కాలాక్షమత్వేన స్వయ మే వాభిసారికా భవతి, భర్తర్యాప్రభాత మనాగతే విరహోత్కణ్ఠితా విప్రలబ్ధా భవతి, భర్తు రన్యాసక్తిం విశజ్ఞ్య కుపితా చే ద్విప్రలబ్ధా ఖణ్డితా భవతి, ప్రాప్తం ప్రియం కోపాన్నిరస్య పశ్చాత్తాప ముపగతా చేద్విప్రలబ్ధా కలహాంతరితా భవతి, ఖణ్డితాప్యేవం కలహాంతరితా భవతి, ఏతాః సర్వాః ప్రియే దేశాంతరం గతే ప్రోషితభర్తృకా భవంతి, ప్రోషితభర్తృకా ప్రియే ప్రత్యాగతే వాసకసజ్జికా భవతి, తస్మాత్ ప్రకృతే ఏకస్యా ఏవ నాయికాయా అవస్థాభేద మాశ్రిత్య ద్వైవిధ్యోక్తి రవిరుద్ధేతి సర్వమవదాతమ్.



అవ.-చెలులనడుమన యుండి వారికిఁ దెలియ నీక ప్రియుని దూతికి చేష్టచే నాయిక సంకేతకాలముం దెలుపుట. -

శ్లో॥ కాచిత్ సర్వజనీనవిభ్రమపరా మధ్యే సఖీమణ్డలం
లోలాక్షిభ్రువసంజ్ఞయా విదధతీ దూత్యా సహాభాషణమ్।

అక్షో రజ్జన మజ్జసా శశిముఖీ విన్యస్య వక్షోజయోః

స్థూలమృచ్ఛకయోః స్థితం మణిసరం చేలాఞ్చలేన పృథాత్॥

15

సర్వ...పరా-సర్వ జనీన=ఎల్లవారికి హితమయిన-విభ్రమ=విలాసముల యందు-
పరా=ఆసక్తురాలు, కాచిత్=ఒకానొక, శశిముఖీ=చంద్ర వదన, మధ్యే సఖీమణ్డలమ్=చెలుల
సమూహము నడుమ, దూత్యా సహ=దూతితో గూడ, లోలా...యా-లోల= చంచలమయిన
-అక్షిభ్రువ=అక్షిభ్రువము యొక్క (కన్నులయొక్క కనుబొమయొక్కయు)- సంజ్ఞయా=
సన్నచేత, ఆభాషణమ్=మాటలాడుటను, విదధతీ= చేయుచున్నదై, అజ్జసా=వడిగా, అక్షోః
=కన్నులకు, అజ్జనమ్=కాటుకను, విన్యస్య=పెట్టుకొని, స్థూలమృచ్ఛకయోః=గొప్పలుగా
అగుచున్న (అనఁగా ఉబుకుచున్న), వక్షోజయోః=కుచములమీఁద, స్థితమ్=ఉన్నట్టి,
మణిసరమ్ =మణులదండను, చేల అఞ్చలేన=చీర చెంగుతో, పృథాత్= కప్పెను.
మోముచందురుని తాఁకి కన్నులఁగాటుక దాల్చి మణిసరమును గప్పుటచే-నెలగ్రుంకి,
చీకటి కమ్ముకొని, ఇంద్రియ జనులు దీపముల నార్పివైచిన యనంతరము కాంతునికడకు
వచ్చెదను, అని నాయిక యభిప్రాయము. సహజమయిన యక్షిభ్రువవిలాసములలో
దూత్యాభాషణ రూప మయినవిలాసములభేదము సఖులకు తెలియలేదు. స్తనములుబుకుట
కామేష్ఠితము. ఇందు మీలితధ్వనియు సూక్ష్మాలంకారమును. సౌశబ్ద్య మనెడుగుణము,
నర్మ, కైశికీవృత్తియుఁగలవు. నాయిక పరకీయ అభిసారిక.

బనసన్నిధౌ సంకేతకాలజిజ్ఞాసయా సంజ్ఞాం కుర్వతీం జారప్రేషితాం దూతికాం ప్రతి
కామిన్యాః సాకూతచేష్టాం కవి రాహ. -కాచి దితి;-సర్వస్మై జనాయహితాః సర్వజనీనాః,
'సర్వజనాత్ రజ్జ ఖశ్చే' తి హితార్థే ఖప్రత్యయః । 'ఆయనే యాని' త్యాదినా ఖస్య ఈనాదేశః
-తే చ తే విభ్రమాశ్చ తే పరా ఇష్టతమా యస్యోః సా తథోక్తా-సర్వజనహితవిలాస
ప్రాధాన్యేత్యర్థః-

‘శ్రేష్ఠాన్య దూర జ్యేష్ఠేషు పరః స్యా ద్వాచ్యలిజ్గకః।

పరోఽరిః పరమాత్మా చ కేవలే పర మవ్యయమ్॥’ ఇతి నా.,

సంజ్ఞినాం నయనాదీనాం సహజవిభ్రమశాలిత్వా దాగన్తుక సంజ్ఞాభూతాః
కటాక్షభ్రూవిక్షేపాదయః సంజ్ఞా ఇతి జ్ఞాతు మశక్యా ఇతి భావః-అత్ర సహజేన
ఆగన్తుకతిరోధానరూపమ్। మీలనం వ్యజ్యతే ఇత్యలంకారధ్వనిః-

‘మీలనం వస్తునా యత్ర వస్తున్తరనిగూహనమ్’ ఇతి లక్షణాత్।

కాచిత్, శశిముఖీ చంద్రవదనా, మధ్యే సఖీమణ్డలం సఖీవర్గస్య మధ్యే ‘పారే మధ్యే
షష్ఠ్యా వే’ త్యవ్యయీభావః। మధ్యశబ్దస్య నిపాతనా దేదన్తత్వమ్, దూత్యా సహ, అక్షిణీ చ
భ్రువౌ చ అక్షిభ్రువమితి ద్వన్వః। ‘అచతురే’ త్యాదినా నిపాతనాత్ సాధుః। ప్రాణ్యజ్ఞత్వా
దేకవద్భావః-లోలం చఞ్చలం య దక్షిభ్రువం తస్య యా సంజ్ఞా సూచనీయార్థ సూచన
పరశ్చేష్టావిశేషః-

‘సంజ్ఞా స్యా దర్మజాయాయాం చైతన్యేఽప్యర్థసూచనే॥’ ఇతి నా.,

తయా కరణేన భాషణం. విదధతీ కుర్వతీ-పరేషు శృణ్వత్సు పరస్పరార్థకథనస్యాయుక్తక్వా దవిజ్ఞాతం నేత్రాదినంజ్ఞయైవ వాగ్వాపారసాధ్యం సాధయస్తీత్యర్థః, అజ్ఞాసా శీఘ్రం-

‘స్రాగ్ఘ్రిడిత్యజ్ఞాసాహ్నాయ ద్రాజ్ఞజ్ఞ సపది ద్రుతమ్’ ఇత్యమరః, అక్ష్ణోర్నయనమో, రజ్ఞానం, విన్యస్య విశేషేణ నిధాయ, అస్థూలౌ స్థూలౌ భవతః స్థూలమ్భావుకౌ-తయోః, వక్షోజయోః స్తనయోః, స్థితం, మణిసరం రత్నమాలాం, చేలాఞ్చలేన వస్త్రాన్తేన-

‘చేలం వస్త్రే బహుచ్ఛిద్రే త్రిషు త్వక్ష్మమనిష్ఠయోః’ ఇత్యమరః, వ్యధాత్ ఛాదయామాస-

‘అపిధాన తిరోధాన పిధాన చ్ఛాదనాని చ’. ఇత్యమరః-అపి పూర్వాద్ధధాతే ర్లుజ్.

అత్ర ముఖశశిస్పర్శపూర్వకాజ్ఞానన్యాసేన మణిసరచ్ఛాదనేన సాన్ధ్యచంద్రికాపగ మానంతరం బహిః సర్వత్రాన్తకారే సాన్ద్రిభూయ దృష్టిప్రతిరోధకే జాతే గృహేషు దీపనిర్వాపణే చ కృతే కాన్తే నాధిష్ఠితం దేశం ప్రతి మయా గూఢ మాగమ్యత ఇతి స్వైరిణ్యా దూతీం ప్రతిసంకేతకాలః సూచితః, అత ఏవాత్ర। సూక్ష్మాలంకారః-

‘సూక్ష్మం పరాశయాభిజ్ఞేతరసాకూతచేష్టితమ్’. ఇతి.

సంస్కారవిశేషశాలిశబ్దప్రయోగసద్భావాత్। సౌశబ్ద్యాభ్యో గుణః-తదుక్తమ్-

‘శబ్దశాస్త్రేణ విజ్ఞేయా శ్లాఘ్యసంస్కారశాలితా

శబ్దానాం విద్యతే యత్ర సౌశబ్ద్యం తత్ర కథ్యతే॥’ ఇతి.

ఇచ్ఛాప్రయుక్తం చేష్టాకృతమ్। నర్మ-

‘ప్రియోపచ్ఛన్దనకృతే కృతం విషయచేష్టితైః।

విదగ్ధక్రీడితం నర్మ హాసేచ్ఛాభయమానభాక్॥’ ఇతి.

(ప్రియోపచ్ఛన్దనకృతే నాయకస్య నాయికాయా వా మనోనురజ్జనార్థమిత్యర్థః),

కైశిక్యాఖ్యా వృత్తిః-తస్యః ప్రథమ మజ్గం నర్మేత్యాహుః-తదుక్తమ్-

‘నర్మ చ నర్మస్పన్దో నర్మస్ఫోటోఽథ నర్మగర్భశ్చ

కైశిక్యాశ్చత్వారి ప్రోక్తా న్యజ్ఞాని చైతాని॥’ ఇతి.

కైశిక్యాదివృత్తయశ్చత్వారః-తాస్తు రసావస్థానసూచకాః-తదుక్తమ్-

‘కైశిక్యారభటీ చైవ సాత్త్వతీ భారతీ తథా

చతస్రో వృత్తయో జ్ఞేయా రసావస్థానసూచకాః॥’ ఇతి.

తత్ర కైశికీవృత్తిః శృంగారరసప్రధానా-తథా చోక్తం సాహిత్యచింతామణౌ-

‘శృంగారే కైశికీ వృత్తిర్నియతా సముదాహృతా’.

ఇతి, కైశికీవృత్తిలక్షణమపి తత్రైవోక్తమ్-

‘గీతనృత్తవిహారాధ్యా రమ్యనైపథ్యభూషణా
కామోపచారసంపన్నా కైశికీ వృత్తిరిష్యతే॥’ ఇతి-

(యూనో రానన్ద జనకం దర్శనాభిజ్ఞనాదిరూపం కర్మ । కామోపచారః)

సవివ సంభోగ ఇత్యుచ్యతే-తదుక్తం భావప్రకాశే-

‘కామోపచారః సంభోగః, కామః స్త్రీపుంసయోః సుఖమ్।
సుఖ మానన్దసంభేదః పరస్పరవిమర్దజః।
ఉపచారః సదానన్దకారకం కర్మ కథ్యతే॥’ ఇతి.

నాయికా పరకీయా అభిసరణోద్యుక్తత్వాత్ అభిసారికా చ-

‘కాన్తాభిసరణోద్యుక్తా స్మరార్తా సాభిసారికా॥’ ఇతి.



అవ.-ఎలజవ్వనిని ఒక యందగత్తియను జూచి వలచి యొక కాముకుఁడు
తదీయసౌందర్యమును చెలికానికి వర్ణించుట:-

శ్లో॥ జిఘ్ర త్యానన మిన్దుకాన్తి, రథరం బిమ్బప్రభా చుమ్మతి
స్రప్టుం వాఞ్చతి చారుపద్యముకుళచ్ఛాయావిశేషః స్తనౌ।
లక్ష్మీః కోకనదస్య ఫేలతి కరా వాలమ్భ్య, కిం చాదరా
దేతస్యాః సుదృశః కరోతి పదయోః సేవాం ప్రవాళద్యుతిః॥

16

ఏతస్యాః సుదృశః=ఈ సుందర నయనకు, ఇన్దుకాన్తిః=చంద్ర ప్రభ, అననమ్=మొగమును, జిఘ్రతి=మూర్ఛించుచున్నది, (ప్రేమపరవశులయిన మాత్రాదిబంధువులవలె నని ధ్వని), (ఇట అన్ని వాక్యములయందును అచేతనములకు చేతనధర్మములు చెప్పఁబడినవి), బిమ్బ ప్రభా=దొండపంటి కాంతి, అథరమ్=మోవిని, చుమ్మతి=ముద్దుగొనుచున్నది, (ఇటను పైయట్లే ధ్వని), చారు...షః-చారు=అందమయిన -పద్యముకుళ=తామరమొగ్గల యొక్క-ఛాయావిశేషః=కాంతి విశేషము, స్తనౌ= కుచములను, స్రప్టుమ్=తాఁకుటకు, వాఞ్చతి=కోరుచున్నది, (కాముకునివలెనని ధ్వని), కోకనదస్య =ఎఱ్ఱదామర యొక్క, లక్ష్మీః=సొంపు, కరా=చేతులను, ఆలమ్భ్య= పట్టుకొని, ఫేలతి=అడుచున్నది, (వర్ధిల్లుచున్న దని యర్థము. చెలి తనరెండుచేతులతోను చెలియొక్క రెండు చేతులను పట్టుకొని గిరగిర తిరుగు నాట యాడునట్లు అని ధ్వని), కిం చ=మఱియు, ఆదరాత్=ప్రీతపూర్వకముగా, ప్రవాళద్యుతిః=చివుళ్ళకాంతి, పదయోః=అడుగులకు, సేవాం కరోతి=ఊడిగము సేయుచున్నది, (పరిచారికవలెనని ధ్వని).

పదార్థవృత్తినిదర్శన, సమాసోక్తి, అతిశయోక్తియును గలవు. సమాధియనెడు గుణము గలదు. నాయిక పరకీయముగ్ధ. అయోగవిప్రలంభము.

కాజ్చి న్నవయౌవనశాలినీం సున్దరీం విలోక జాతాభిలాషః కామీ నర్మసఖినం
బ్రూతే:-జిఘ్రతీతి.-ఇన్దుకాన్తిః, ఏతస్యాః పురోవర్తిన్యాః-సుదృశః సునయనాయాః ఇదం
పదద్వయం ప్రతివాక్యం సంబద్ధతే ఆననం-జిఘ్రతి అప్రూణం కరోతి-ముఖముపైతీత్యర్థః
-ఇహ సర్వత్ర అచేతనే చేతనధర్మ ముపపాద్యతే। ప్రూథాతోః 'పాఢే' త్యాదినా జిఘ్రాదేశః
బిమ్బప్రభా బిమ్బఫలశ్రీః-అధరం చుమ్బతి-ప్రాప్నోతీత్యర్థః-యథా లోకే మాత్రాదిః బన్దుజనః
ప్రేమవశా న్ముఖాఘ్రాణ మధురచుమ్బనం చ కరోతి తద్వదితి ధ్వనిః, తథా,
చారుపద్మముకుళయోః, ఛాయావిశేషః కాన్తివిశేషః-

'ఛాయా త్వనాతపే కాన్తౌ ప్రతిబిమ్బార్కజాయయోః' ఇతి విశ్వః- స్తనౌ స్ప్రప్టుం
వాఙ్మతి-స్తనాశ్రయణం కర్తుముపక్రమత ఇత్యర్థః-యథా కశ్చిత్కామీ స్తనస్పర్శం
కర్తుమిచ్ఛతి తద్వదితి ధ్వనిః-స్ప్రప్టుం వాఙ్మతీతి స్తనస్థౌల్యస్య భావిత్వప్రకటనద్వారా
యౌవనప్రాదుర్భావస్యాభినవత్వం వ్యజ్యతే, తథా, కోకనదస్య రక్తపద్మస్య- 'భవేత్ కోకనదం
రక్తపద్మే రక్తోత్పలేఽపి చ' ఇతి నా.- లక్ష్మీః శోభా- 'శోభా సంపత్తి పద్మాను లక్ష్మీః శ్రీ
రివ కథ్యతే' కరో హస్తా-అలమ్బ్య-భేలతి క్రీడతి-హస్తా ప్రాప్య విజృమ్భత ఇత్యర్థః-యథా
క్రీడనపరా కాచిత్ సఖీహస్తా వాలమ్బ్య భ్రమణాదిరూపభేలనం కరోతి తద్వదితి ధ్వనిః,
కింఞ్చ, ప్రవాళద్యుతిః నవపల్లవకాన్తిః- 'వీణాదణ్డే ప్రవాలోఽస్త్రి విద్రుమే నవపల్లవే' ఇతి నా.-

ఆదరాత్-పదయోః సేవాం కరోతి చరణౌ భజతీత్యర్థః-యథా కాచిత్ పరిచారికా
స్వామిన్యా శ్చరణసేవాం కరోతి తద్వదితి ధ్వనిః-

అత్ర చంద్రాద్యుపమాన ధర్మాణాం వదనాద్యుపమేయసంబన్ధా సంభవాత్ తత్సదృశకాన్తి
రిత్యాదిసాదృశ్యాక్షేపా దసంభవద్వస్తుసంబన్ధనిబన్ధనా పదార్థవృత్తి నిదర్శనా-

'సంభవతోఽసంభవతః సంబన్ధా ద్యత్ర వస్తునో రుభయోః।

బిమ్బప్రతిబిమ్బకృతి రుచ్యత ఏషా నిదర్శనా ప్రోక్తా॥' ఇతి లక్షణాత్,

తథా ముఖాదీనా మాఘ్రాణాదియోగ్యత్వేన జిఘ్ర తీత్యాదివాచ్యార్థలక్ష్యార్థయో
రభేదాధ్యవసాయ మాశ్రిత్య ముఖ్యార్థ పురస్కారేణ వాక్యార్థరూపవిశేషణానాం ప్రస్తుతా
ప్రస్తుతసాధారణత్వలాభాత్ కాన్త్యాదిశబ్దస్త్రీత్వబలాద్విశేషశబ్దపుంస్త్వబలాచ్చ అప్రస్తుతబాన్ధవస్త్రీ
వ్యవహారప్రతీతేః సమాసోక్తిః-తదుక్తమ్-

'విశేషణానాం తౌల్యేన యత్ర ప్రస్తుతవర్తినామ్।

అప్రస్తుతస్య గమ్యత్వం సా సమాసోక్తిరిష్యతే॥' ఇతి,

సా చ ప్రాగుక్తనిదర్శనాలంకారేణ జిఘ్రతీత్యాదౌ వాచ్యలక్ష్యయో ర్భేదేఽ
ప్యభేదకల్పనరూపయా అతిశయోక్త్యా నిర్వాహం గమితేతి త్రయాణామలంకారాణా
మజ్జాగ్గిభావేన, సంకరః-

'భేదే నావస్థితి ర్యైషాం సా సంసృష్టి రుదాహృతా।

క్షీరనీరవదేతేషాం సంభేదః సంకర స్త్రిధా॥' ఇతి-

(అజ్ఞాజ్ఞిభావేన సంశయాస్పదత్వేన ఏకవాచకానుప్రవేశేన చ సంకర స్త్రిధేతి త్రిధాశబ్దార్థః).
ముఖాప్రూణాదీనాం చేతనధర్మాణా మచేతనేషు సమారోపాత్ సమాధి ర్నామ గుణః-

‘సమాధి రన్యధర్మస్య యథన్యత్రాధిరోపణమ్’ ఇతి.

నాయికా పరకీయా ముగ్ధా చ-

‘ఉదయద్యౌవనా ముగ్ధా లజ్జావిజితమన్మథా’ ఇతి లక్షణాత్.

అయోగవిప్రలమ్బశృజ్గారః, తస్య నాయికాది రూపయౌవనాది ప్రశంసనేన యూన స్తద్ధర్మనా న్నాయికావిషయస్పృహోలక్షణరత్యా స్థాయిభావరూపేణాజ్ఞురితత్వమాత్రం వ్యజ్యతే ఇతి, రససత్తా నామ ప్రథమా, రసోక్తిః, రసోక్తిభేదాశ్చమత్కారచన్ద్రికాయాం ప్రతిపాదితాః-

‘సత్తా స్ఫురత్తా సంబోధ నిష్పత్తిః పుష్టి సంకరౌ

హాసాభాసౌ శమ శ్చైవం నిరుక్తా హి రసోక్తయః॥’ ఇతి. రససత్తాలక్షణం తత్రైవోక్తమ్-

‘నిజాశ్రయే సమున్మేషే విభావగుణసంపదా

రసస్య సత్తా రత్యాదిస్థాయిభావాకృతిశ్చ సా॥’ ఇతి,

(విభావగుణసంపత్త్వా రసస్య నాయికాదిరూపే స్వాశ్రయే యదున్మేషమాత్రం సా సత్తైవ రససత్తా), కేవలరత్యాదిస్థాయిభావః స్వాదుతాం నీతశ్చేద్రస ఇత్యుచ్యతే-తథా చోక్తం శృజ్గారతిలకే-

‘విభావై రనుభౌవైశ్చ సాత్వికై ర్వ్యభిచారిభిః

ఆనీయమానః స్వాదుత్వం స్థాయిభావో రసః స్మృతః॥’ ఇతి,

తత్ర రసోత్పత్తికారణం విభావ ఇత్యుచ్యతే-త దుక్తమ్-

‘విభావః కథ్యతే తత్ర రసోత్పాదనకారణమ్

ఆలమ్బనోద్దీపనాత్మా స ద్విధా పరికీర్తితః॥’ ఇతి.

తత్రాలమ్బనవిభావో నాయికాదిః-తథా చోక్తం సాహిత్యచింతామణౌ-

ఆలమ్బనం తు రత్యాదే ర్విషయో నాయికాదికః’ ఇతి,

ఉద్దీపనవిభావస్తు ఆలమ్బనగుణాదిరూపేణ చతుర్విధః-తదుక్తం శృజ్గారతిలకే-

‘ఆలమ్బనగుణ శ్చైవ తచ్ఛేష్టా తదలంకృతిః

తటస్థా శ్చేతి విజ్ఞేయా శ్చతుర్థోద్దీపనక్రమాః

ఆలమ్బనగుణో రూపయౌవనాదిః ప్రకీర్తితః

తచ్ఛేష్టా యౌవనోద్భూతహావభావాదికా మతాః॥

నూపురాజ్గదహారాది తదలంకరణం మతమ్

మలయానిలచన్ద్రాద్యా స్తటస్థాః పరికీర్తితాః’ ఇతి.

ఏవం కార్యభూతేన యేన రత్యాది రనుభావ్యతే జ్ఞాప్యతే సోఽనుభావః-స చ ఆజ్ఞికాదిభావేన త్రివిధః-తదుక్తం సాహిత్యచింతామణి-

‘అనుభావో భవేత్సోఽయం భావో యే నానుభావ్యతే

ఆజ్ఞికో వాచిక శ్చాపి సాత్త్విక శ్చే త్యపి త్రిధా॥’ ఇతి.

ఆజ్ఞికాః కటాక్షవిక్షేపాదయః-వాచికాః గీత నర్మోక్తి గుణకీర్తనాదయః-‘సాత్త్వికాః స్తమ్బాదయః-తే చ అష్టే-

స్తమ్భప్రళయ రోమాఞ్చాః స్వేదో వైవర్ణ్య వేపథూ

అశ్రు వైస్వర్యమిత్యష్టే సాత్త్వికాః పరికీర్తితాః’ ఇతి॥

రససహకారిణో నిర్వేదాదయో భావా వ్యభిచారిణ ఇత్యుచ్యంతే- తే చ త్రయస్త్రింశత్-తథా చాహుః-

‘నిర్వేదగ్లానిశజ్ఞాభ్యా స్తథాసూయామదశ్రమాః

ఆలస్యం చైవ దైన్యం చ చింతా మోహః స్మృతి ర్ఘ్నితః॥

ప్రీడా చపలతా హర్షో వేగశ్చ జడతా తథా

గర్వో విషాద జిత్సుక్యం నిద్రాపస్మార ఏవ చ॥

సుప్తిర్విబోధో హర్షశ్చ అవహిత్యా తథోగ్రతా

మతిర్వాధిస్తథోన్మాదస్తథా మరణ మేవ చ॥

త్రాసశ్చైవ వితర్కశ్చ విజ్ఞేయా వ్యభిచారిణః

త్రయస్త్రింశదమీ భావా రసస్య సహకారిణః॥’ ఇతి.

ఏతే నిర్వేదాదయః సంచారిణ ఇతి చ వ్యవహియంతే- తథా చోక్తమ్-

‘ఏకేషా దాభిముఖ్యేన చరన్తి వ్యభిచారిణః

త ఏవాన్యత్ర సంచారా త్సంచారిణ ఇతి స్మృతాః॥’ ఇతి.

స్థాయిభావాస్తు-

‘రతి ర్వాసశ్చ శోక శ్చ క్రోధోత్సాహా భయం తథా

జుగుప్సా విస్మయ శమాః స్థాయిభావాః ప్రకీర్తితాః॥’ ఇతి-

నవానాం రసానాం నవ ప్రసిద్ధాః, రసా శ్చ

‘శృంగారహాస్యకరుణారౌద్రవీరభయానకాః

బీభత్సాద్భుతశాంతాశ్చ రసాః పూర్వై రుదాహృతాః

ఇతి యథాక్రమం రత్యాదిస్థాయికాః ఏతేషాం లక్షణాని తు తత్ర తత్ర కేషాఞ్చైత్రదర్శయిష్యమాణత్వాద్విస్తరభయాన్న లిఖ్యంతే.



అవ. - పొలయలుకచే తిరస్కృతుడై కోపగించి పోయిన తన ప్రాణవల్లభునికి అలుక దీర్చు మని తాను పంపఁగా పోయి వానిని ఎమ్మెలచే వలపించి వానిపొందుం బొంది వచ్చి 'నీపని చక్కఁగ నెఱవేర్చితి' నని కల్ల పలుకుచున్నదూతిని సంభోగశ్రమ గలదానిని జాణ యైననాయిక రోషము దాఁచికొని నిందాస్తుతి సేయుట. -

శ్లో॥ దూతి, త్వయా కృత మహో నిఖిలం మదుక్తం,
న త్వాదృశీ పరహితప్రవణాస్తి లోకే!
శ్రాంతాసి, హస్త! మృదులాఙ్గి, గతా మదర్థం,
సిద్ధ్యన్తి కుత్ర సుకృతాని వినా శ్రమేణ?

17

(హే) దూతి=(ఓసి) కుంటెనగత్తియా, త్వయా=నీచేత, మదుక్తమ్-మత్= నాయొక్క- ఉక్తమ్=చెప్పినపని(నేను చెప్పినపని), నిఖిలమ్=అంతయు, కృతమ్=చేయఁబడినది, అహో=అశ్చర్యము, (ఇట్లని పైకిస్తుతి, నాపంచినపనికి విపరీతము చేసి నన్ను వంచించితి వని నింద గర్భితము), లోకే=లోకములో, త్వాదృశీ=నీవంటి, పరహిత ప్రవణా=ఇతరుల మేలునందు ఆసక్తురాలు, నాస్తి=లేదు, (అని పైకి స్తుతి. నీవు స్వార్థపరాయణవు సఖీద్రోహిణివి అని నింద గర్భితము), (హే) మృదులాఙ్గి=(ఓ) కోమలాంగీ, మదర్థమ్=నాకొఱకు, గతా(సతీ)=పోయినదానవై, హస్త=అయ్యో పాపము! శ్రాంతా అసి=బడలిన దానవు, మృదులాంగివయ్యును నాకై పోవుట పరోపకారపరాయణత్వము చేత, నని భా., మృదులాంగివి గాన నీయందు రతిశ్రమ చిహ్నములు ఇప్పటికిని స్ఫుటముగా అగపడుచున్న వని భా., ఇట్టి కోమలాంగిని నిన్ను వానికడకు పంపుట నాదే పొరఁబాటు నిన్నన నేల యనియు భా, శ్రమేణ వినా=కష్టపడ కుండ, సుకృతాని=పుణ్యములు, కుత్ర సిద్ధ్యన్తి= ఎట లభించును, నాకై పోయినట్లు ఉపాయము పన్నుకొని పోయినందున వానిపొందు నీకు లభించినదని భా. వ్యాజస్తుతి, పరికరము, అర్థాంతరన్యాసమును అలంకారములు. నాయిక స్వీయ ప్రగల్భయు. నాయకుడు శరుడు, దూతి యభిసారిక.

ప్రణయకలహనిరస్తత్వేన కుపిత మాత్మనో వల్లభ మనునేతం స్వనియోగాధ్గతాం రూపవిభ్రమాదిభి స్తం వశీకృత్య స్వహిత మేవ సాధయిత్వా ప్రత్యాగతాం 'త్వదుక్తం సర్వం కృత మి'తి మృషైవ భాషమాణాం లక్ష్యమాణరతిశ్రమాం దూతీ మన్తర్నిగూఢరోషా విద్ధగా నాయికా నిన్దాస్తుతిం కుర్వతీ ప్రాహ. -

దూతీతి. - హే, దూతి, మదుక్తం, నిఖిలం సర్వం, కృతమ్-ఇదం కురు ఇదం మా కురు ఇతి మయా య ద్య దుక్తం త త్త దేవాచరిత మిత్యర్థః, అహో ఉక్తార్థే లేశోఽప్యన్యరథా న కృత ఇతి స్తుతిపక్షే విస్మయః- అన్యదుక్తమన్యత్కృతమితి నిన్దాపక్షే విస్మయః, త్వాదృశీ త్వత్సమానా దూతీ, పరహితప్రవణా పరోపకారరతా, లోకే నాస్తి, పరోపకార మేవ స్ఫుటీకరోతి- శ్రాన్తేతి:-మృదులాఙ్గి కోమలగాత్రి-సౌకుమార్యశాలిత్యేన కాయక్లేశ మసహమానయా త్వయా పరోపకారార్థం సోఽపి సోఽథః కియ త్తే సౌజన్య మితి స్తుతిపక్షే

భావః-అన్యత్ర మార్దవశాలిని త్వదజ్ఞే స్ఫుటం లక్ష్మమాణాని రతిశ్రమలక్షణాని సంవరీతు మశక్యానీత్యర్థః, మదర్థం గతా శ్రాంతాసి- యాతాదిభిః శ్రమం ప్రాప్తాసీతి స్తుతిపక్షే భావః -అన్యత్ర తు మత్కార్యసాధనవ్యాజేన గతాఽసి సంభోగేన శ్రమం ప్రాప్తాఽసీత్యాశయః, హస్తేతి విషాదే-విషాదోఽత్ర మృషాభూతః, ఉక్తార్థ సమర్థనాయార్థాంతరం న్యస్యతి, సుకృతాని పుణ్యాని, శ్రమేణ వినా కుత్ర సిద్ధ్యన్తి న కుత్రాపీత్యర్థః-అత స్తవ శ్రమ మవిచార్య పరహితా చరణే ప్రవృత్తి రుచితైవేతి భావః।

అత్ర వాచ్యయా స్తుత్యా-మదుక్తం త్వయా కిమపి న కృతం త్వం న కేవలం స్వార్థపరా విశ్వస్య ప్రియం ప్రతి ప్రేషితవత్త్యై మహ్యమేవ ద్రోహం కృతవత్యసి- అశజ్కనీయాన్యనిమిత్తోఽయముత్కటః శ్రమస్తవ మద్వల్లభోపభోగోపదర్శ ముద్ఘాటయతి-ధి క్త్వాం విశ్వస్తుజనద్రోహిణీమితి నిన్దా వ్యజ్యతే-అత-ఏవ। వ్యాజస్తుతి రలంకారః-

‘నిన్దయా వాచ్యయా యత్ర స్తుతి రే వావగమ్యతే।

స్తుత్యా వా గమ్యతే నిన్దా వ్యాజస్తుతి రసౌ మతా॥’ ఇతి లక్షణాత్,

మృదులాక్లితి విశేషణస్య సాభిప్రాయత్వాత్। పరికరాలంకారః, సామాన్యేన విశేష సమర్థనరూపః। అర్థాంతరన్యాసః, పరికరస్య వ్యాజస్తుత్యజ్ఞత్వాదుభయోః। సంకరః, అర్థాంతరన్యాసస్య తు తాభ్యాం సహ సంసృష్టిః। నాయికా స్వీయా ప్రగల్భాచ-

‘ప్రవృద్ధయౌవనా పూర్ణపచ్చేషువిజితత్రపా।

రతౌ ప్రయతతే స్వైరం ప్రౌఢా చృద్మోకిశాలినీ॥’ ఇతి లక్షణాత్.

గూఢవిప్రియకారిత్యా న్నాయకః। శరః. దూతీ తు। అభిసారికా పరకార్యసాధన వ్యాజేనాభిసరణాత్-ఉక్తం చ రతిరహస్యే-

‘దూత్యమిషేణాన్యస్యా నాయకమేత్యాత్మరూపగుణభావాన్।

వ్యాజాన్ని వేద్య ఘటయే దర్థం స్వం సాభిసారికా దూతీ॥’ ఇతి.



అవ. -నాయక సఖులమాటలచే నాయకునిపై ఈసు వహించి యలిగి యాతనితో పలుకక యుండఁగా నాతఁడు తత్సఖితో చెప్పుకొనుట-

శ్లో॥ న బరీభరీతి కబరీభరే స్రజో-న చరీకరీతి మృగనాభిచిత్రకమ్।

విజరీహరీతి న పురేవ మత్పురో-వివరీవరీతి న చ విప్రియం ప్రియా॥ 18

ప్రియా=కాంత, పురేవ=మునుపటివలె, స్రజః=పూదండలను, కబరీ భరే-కబరీ= కొప్పుయొక్క-భరే=మొత్తమునందు(అనఁగా గొప్పకొప్పునందు), న బరీభరీతి=మాటిమాటికి ధరింపదు(అనఁగా ధరించియు పలుమాఱు చక్కఁగా సరుదుకొనదు), మృగనాభి చిత్రకమ్ =కస్తూరి తిలకమును, న చరీకరీతి=తఱుచుగా పెట్టుకొనదు(పెట్టుకొనియు చక్కగా పలుమాఱు దిద్దుకొనదు), మత్ పురః=నామ్రోల, న విజరీహరీతి=తఱుచుగా విహరించుట

లేదు, కిచ్చ=మఱియు, విప్రియమ్=(నా చేసిన) నేరమిని, న వివరీవరీతి=చక్కగ వివరింపదు. కారకదీపకము, స్వభావోక్తి, వృత్త్యనుప్రాసంబును అలం. ఈసుకొల్పిన సఖులమాటలే నిజమేని నాయకుఁడు ధృష్టుఁడు, అవి కల్ల లేని అనుకూలుఁడు. మంజుభాషిణీవృత్తము.

నాయకః సఖీభి రీర్ష్యామానం గమితాయాం నాయికాయా మనాలపన్త్యాం తస్యాః సఖీ మాహః-నేతి.-ప్రియా, స్రజః మాలాః, కబరీ కేశపాశః-సైవ భరో భారః 'భరో విచయభారయో రి'తి నా.-తస్మిన్ కబరీభరే, న బరీభరీతి పునఃపునః న బిభర్తి-అపరితోష నివృత్తిపర్యంతం ఘటితాన్యపి వేష్టనాని న విఘటయతి-భూయోభూయః సుష్మ న ధారయతీత్యర్థః, తథా, మృగనాభిచిత్రకం కస్తూరీ తిలకం-

‘మృగనాభి ర్మృగమదః కస్తూరీ చ|’

‘తమాలపత్ర తిలక చిత్రకాణి విశేషకమ్||’ ఇతి చామరః,

న చరీకరీతి పునఃపునర్న కరోతి-న్యూనాతిరిక్తప్రమార్జన పూర్వకం న విరచయతీత్యర్థః, పురేవ ప్రాగివ, మత్పురో మమాగ్రతః| ‘పూరణగుణే’తి సూత్రే పూర్వోత్తరసాహచర్యేణ కృదవ్యయస్యైవ గ్రహణమిత్యభ్యుపగమాదిహ న షష్ఠీసమాసప్రతిషేధః, తథా చ ప్రయోగః,

‘వాపీ కాపి స్ఫురతి గగనే తత్పరం సూక్ష్మపద్యా|’ ఇతి,

న విజరీహరీతి సహచరీభిః సహ పునః న క్రీడతి, విప్రియం-న వివరీవరీతి భృశం న వివృణోతి చ-ఏతాదృశం కోపనిమిత్తం కి మప్రియం మయాచరిత మిత్యుక్తా. సతీ ప్రతివచనమపి న ప్రయచ్ఛతీత్యర్థః-కిం నిమిత్తం త్వయా జ్ఞాయతే చేద్వక్తవ్య మిత్యాశయః. క్రమా దిహ ‘భృష్ భరణే’ కృష్ కరణే ‘హృష్ హరణే’ ‘వృష్ వరణే’ ఇత్యేతేభ్య శ్చతుర్భ్యో ధాతో రేకాచః| ఇత్యాదినా యథా సంభవం పౌనఃపున్యే భృశార్థే వా యజ్-తస్య ‘యజోఽచి చే’ తి లుక్ ప్రత్యయలక్షణేన, ‘సన్యజోరి’తి ద్విత్వమ్-‘ఋత శ్చే’ త్యభ్యాసస్య రీగాగమః- ‘చర్మరీతం చే’తి యజ్లుగంత స్యాది ప్రభృతిషు పరిగణితత్వా చ్చపో లుక్ ‘యజో వా’ ఇతి పాక్షిక ఈడాగమః.

అత్ర ఏకస్య ప్రియేతి కర్తు రనేకక్రియాన్వయాత్| కారకదీపకాలంకారః, స్వభావోక్తివృత్త్యనుప్రాసౌ స్ఫుటా వేవ. యజ్లుగంతప్రయోగాత్| సౌశబ్ద్యాభ్యో గుణః. ఈర్ష్యామానవిప్రలమ్భశృఙ్గరః, ఈర్ష్యామానలక్షణం సాహిత్య చింతామణౌ-

‘ఈర్ష్యామానః స యః కోపః ప్రియే జ్ఞాతాన్యసంగమే|

అభాషణ ముపాలమ్భో భర్తృనం తాడనం తథా|

వైముఖ్య మశ్రు చామర్ష ఇత్యాద్యైః సోఽనుభావ్యతే|

తజ్ జ్ఞానం శ్రవణా ద్భృష్టే రనుమానాత్ త్రిధా భవేత్||

శ్రవణం దూతికాదిభ్యో, దృష్టిః సాక్షాద్విలోకనమ్|

అనుమా స్వప్న భోగాఙ్మగోత్రప్రస్థలనాదిభిః||’ ఇతి.

(అత్ర స్వప్నో నామ నిద్రాయా ముద్భూతోఽన్యనాయకాగోచరః సల్లాపః.) నాయకా ఖణ్డితా-

‘జ్ఞాతేఽస్యాసజ్గవికృతే ఖణ్డితేర్వాకషాయితా

నిశ్వాస కమ్ప భే దాద్వైః ఖణ్డితేత్యభిధీయతే॥’ ఇతి,

సా చ మధ్యా ధీరా చ-

‘మధ్యా ధీరా ప్రియం మానే న పశ్యతి న భాషతే’ ఇతి,

మధ్యా లక్షణమ్-

‘సంలక్ష్యయౌవనా మధ్యా తుల్యలజ్జామనోభవా

ప్రియప్రోత్సాహితా ధత్తే కేళీవిప్రమ్భకౌశలమ్॥’ ఇతి,

ధీరత్వాదినాఽవాన్తరభేదశాలిత్వం మానిన్యో రేవ మధ్యా ప్రగల్భయోః, తదుక్తం సాహిత్యచింతామణి-

‘మధ్యా ప్రగల్భయో ర్మానవిధాత్రైవిధ్య మిష్యతే

ధీరా త్వధీరా చ పునర్ధీరాధీరేతి చ క్రమాత్॥’ ఇతి.

నాయక స్తు మాననిదానస్య సఖీవచనస్య సత్యత్వే ధృష్టః-అసత్యత్వే నిరపరాధత్వా దనుకూల ఏవ. మజ్జుభాషిణీవృత్తమ్- ‘స జ సా జ గౌ భవతి మజ్జుభాషిణీ’ ఇతి.



అవ.-పూర్వపరిచితయైన పరకీయతో నాయకుఁడు పలుకుట.-

శ్లో॥ గూఢాలిజ్గనగణ్డచుమ్మనకుచస్పర్శాదిలీలాయితం

సర్వం విస్మృతమేవ విస్తృతవతో బాలే, ఖలేభ్యో భయాత్

సల్లాపోఽస్త్యధునా సుదుర్ఘటతమ, స్త త్రాపి నాతివృథా

యత్ త్వద్దర్శనమప్యభూదసులభం, తే నైవ దూయే భృశమ్॥

19

బాలే=ఓపిల్లా(బాలవు) ఖలులకు భయపడి నాకుఁగనఁబడుట సయితము మానితివి, ప్రౌఢ వేని వారిని వంచించి నన్నుం గలయుదువు: ప్రౌఢతను వహింపుము, -అని ధ్వని), విస్తృతవతః=అధికమైన, ఖలేభ్యః=ధూర్తులవలని, భయాత్=వెఱపుచేత(ధూర్తులు అంకులు గట్టుదురను భయముచేత), సర్వమ్=సకలమైనది, గూఢా...తమ్-గూఢ=ఇతరులకుఁ దెలియరాని-ఆలిజ్గన=స్పృష్టకాదిరూపమైనకౌఁగిలింత-గణ్డ=చెక్కిళ్ళ యందు-చుమ్మన=ముద్దు వెట్టుకొనుట-కుచ=స్తనముల యొక్క (స్తనములను)-స్పర్శ=తాఁకుట- ఆది=మొదలుగాఁగలది, లీలాయితమ్=విలాసము(-ఆది=మొదలయినదాని యొక్క-లీలాయితమ్ =విలాసమువంటి యాచరణము అని యేని చెప్పవచ్చును), విస్మృత మేవ=బొత్తిగా మఱవఁ బడినది, (అందుకై యెక్కువ దుఃఖింపను అని భా.), అధునా=ఇప్పుడు, సల్లాపః అపి=సంభాషణ సయితము, సుదుర్ఘట తమః=బొత్తిగా సమకూడనిది (అయినది), తత్రాపి=

అందునకు సయితము, అతి వ్యథా=ఎక్కువ దుఃఖము, నాస్తి=లేదు, (అపిశబ్దముచేత అతివ్యథ ఉండవలసినదని భా.), (మఠి దేనికి వగచెద ననఁగా-) త్వత్ దర్శన మపి=నిన్ను చూచుట సయితము, అసులభమ్=దుర్బలము, అభూత్ ఇతి యత్=ఆయె ననుట యేది గలదో, తేనైవ=దానికే, భృశమ్=మిక్కిలి, దూయే=దుఃఖించుచున్నాను. అప్రస్తుతప్రశంస, విశేషోక్తి, విభావనయు, అలం. దైన్యమనెడు సంచారి భావము. విరహవిప్రలంభశృంగారము. నాయిక పరకీయ.

అదౌ రూపరేఖావిలాసాదిభిః శనైశ్శనైః ప్రలోభ్య క్రమా దాలిజ్జనాదిష్వానుకూల్యం నీత్వా కఞ్చి త్కాలం గూఢం రమితాం తతః పరేఙ్గితజ్జేషు ధూర్తేషు లక్షణాన్యవేక్ష్య సైవిరిణీత్వానుమానపరేషు సత్సు పరిత్యక్తాభిసరణాది ప్రసజ్గాం కదాచిత్ ప్రదర్శన సంభాషణపరాం తేషు సంభాషణ మప్యసహమానేషు సత్సు ముఖప్రదర్శనమాత్రపరాం తస్యాపి తైరన్తరాయే క్రియమాణే చిర మనవలోకితాం దైవాత్కదాచి ద్విజనప్రదేశే దృష్టిపథ మాగతాం నాయికాం కామీ భేదాకులః ప్రాహః-గూఢేతి-హే బాలే బాల్యప్రయుక్తా నౌగ్ధాదేవ తే ఇద మనర్థమూలం భయం ప్రవృద్ధ మితి భావః, విస్తృతవతః-విస్తారం ప్రాప్తవత ఇతి యావత్, ఖలేభ్యో రన్ధ్రాన్వేషణపరేభ్యో-భయాత్, 'భీత్రార్థానాం భయహేతు రి'తి అపాదానత్వాత్ ఖలేభ్య ఇతి పఞ్చమీ-భయశబ్దా ద్ధేతో పఞ్చమీ-అస్య హేతోరుత్తర త్రాపి సంబంధః, సర్వం, గూఢమ్ అన్యై రవిదితం స్పృష్టకాదిరూప మాలిజ్జనం-తథా గణ్డయో శ్చుమ్భునం కుచయోః స్పర్శః-తేషాం ద్వన్దవః తే ఆదయో యస్య తత్తథోక్తం-లీలాయితం విలాసః-తద్రూపం చేష్టిత మిత్యర్థః 'లీలా విలాసే' ఇతి ధాతోః కణ్డాదిత్వాద్యకి భావే క్తః-కణ్డాది రాకృతిగణః- తథా చ దృశ్యతే ప్రయోగః-

'య ద్విద్యద్భవనేషు భోజనృపతే స్తత్త్వాగలీలాయితమ్।' ఇతి-

'య సోద్యద్భుజదణ్డచణ్డిమచలతోదణ్డలీలాయితమ్॥' ఇతి,

యద్వా గూఢేత్యాది లీలాయితమిత్యేకం పదం-గూఢాలిజ్జన గణ్డచుమ్భున కుచ స్పర్శా ఆదయో యాసాం చేష్టానాం తా స్తథోక్తాః-తాసాం లీలాయితం విలాసవదాచరణం-భావపరీక్షార్థం కేనచిన్మిషేణ క్రియమాణత్వా ద్విలాసాయమానవత్వమిత్యర్థః, లీలాశబ్దా దాచార కృజంతా ద్భావే క్తః 'స లోకే'తి నిషేధస్య కృద్యోగలక్షణషష్ఠీవిషయత్వా దిహ శేషషష్ఠ్యా సమాసః, (చతురాః కామినః కేనచిద్వాజేనోపక్రాంతై రాలిజ్జనాదిభిః కామినీపరీక్షాం కుర్వంతీతి కామశాస్త్రే ప్రదర్శితమ్-

'సుహృది శిశౌ వా జనయతి తామేవోద్దిశ్య చుమ్భునాశ్లేషమ్।

ఉత్పజ్గ మజ్గ మస్యో బహు స్పృశే ద్బాలలాలనవ్యాజాత్॥' ఇతి-

దర్శితేఙ్గితాయాం సంశ్లేషణమ్ స్పృష్టకాదిరూప మాయుజ్ఞాత్-

'సలలితమజ్జువిహారై స్తజ్జఘనం సంస్పృశే దన్యైః

అవతార్య కా మపి రుజం వార్తావ్యాజేన తత్ర నీతాయాః।

అలమ్బ్య పాణి మస్యాః శిరసి దృశోః స్వస్య సపులకం దద్యాత్
అనురాగపేశలం చ బ్రూయా దుభయార్థ మిదృశం వాక్యమ్॥
శమయ మమ దుఃఖపీడాం, కలయ నిమిత్తం త్వమేవాస్యాః
సుతను మదనాదరోయం యుక్తః కిం? త్వద్గుణస్య కిన్ను ఫలమ్?
ఇత్యౌషధాదిపేషణవిధిషు వ్యాపారయే దేనాం
సనఖస్పర్శం కూర్యా ద్దానాదానం చ పూగకుసుమాదేః॥
కరజరదనపదలాఞ్చిత మస్మై పర్ణాదికం దద్యాత్
అథ సన్నిదాయ రహసి ప్రాధా శ్లేషాది సుఖరసం విన్యాత్॥ ఇతి

స్పృష్టకాదిలక్షణ మపి తత్రైవోక్తమ్ -

‘యద్యోషితః సమ్ముఖమాగతాయా అన్యపక్షేశా ద్ర్వజతో నరస్య
గాత్రేణ గాత్రం ఘటతే, రతజ్ఞా ఆలింగనం స్పృష్టకమేతదాహుః॥
య ద్భృష్ణతీ కిచ్చన కుఞ్చితాక్షం స్థిరోపవిష్టం పురుషం స్తనాభ్యామ్
నితమ్బినీ విధృతి తాం చ గాఢం గృహ్య త్వసౌ విధృక ముచ్యతే తత్॥
యత్రోత్సవాదౌ తిమిరే ఘనే వా యదిచ్ఛతోఽస్యా శ్చిర మజ్గసజ్గమ్
తత్ స్పృష్టకం, త త్పున రేవ కుద్యే నిపీడనా త్పీడనసంజ్ఞకం స్యాత్॥
భావప్రబోధార్థ మజాతరత్యో శ్చతుర్విధోక్తా పరిరమ్భలీలా॥’ ఇతి.

విస్మృత మేవ-తద్వార్తా మపి విహాయ బహుకాలో గత ఇత్యర్థః-చిరోజ్ఞితే దుర్బటే
తస్మిన్నైరాశ్య స్యోత్పన్నత్వా దసంస్మరన్ భృశం న శోచామితి భావః, అధునా సంప్రతి-
సల్లాపో మిథస్సంభాషణమ్, ‘సల్లాపో భాషణం మిథ’ ఇ త్యమరః- సుదుర్బటతమః అతిదుర్బటః
-అస్తు భవేత్-ఖలేషు తత్ర తత్ర గూఢం స్థితేషు నిర్భయ మేకత్ర మేళనస్యాలాభాదితి
భావః, తత్రాపి సల్లాపాభావేఽపి-అతివృథా అతిదుఃఖం-నాస్తి- దుస్సహవిరహతాప
విస్మరణహేతో స్వన్ముఖదర్శనమాత్రస్య కదాచిదపి సద్భావాదితి భావః, కిం తు త్వద్దర్శన
మపి-అసులభం దుర్లభమభూదితి యత్- భావపరీక్షాకౌతుకేషు ఖలేష్వపశ్యత్స్వివ పశ్యత్సు
మన్ముఖదర్శనస్య మద్భృష్టిపథే వర్తనస్య త్వయా ప్రాయేణ పరిత్యక్తత్వాదితి భావః, తే నైవ
త్వద్దర్శనస్య దౌర్లభ్యే నైవ-భృశ మత్యం-దూయే పరితాపం ప్రాప్నోమి ‘దూఞ్ పరితాప’
ఇతి ధాతోః కర్తరి లట్, చిరపరిచితానా మాలింగనాదీనా మాత్యన్తికనివృత్తావపి దర్శన
సల్లాపయోః సంభవతో ర్విరహవృథాం కిచ్చిత్ సోధవా నస్మి-తత సల్లాపే నివృత్తేఽపి
దర్శనమాత్రస్య సంభవాత్ కథఞ్చిత్ దైర్య మాలమ్బ్య స్థితవానస్మి-సంప్రతి దర్శనస్యాలాభే
సతి ప్రతిబంధనాభావా దతిమాత్రం విజృమ్భమాణేన విరహతాపేన దుస్సహమార్తి
-మనుభవామితి నిష్క్రుష్టార్థః॥

అత్రాలిజ్ఞనాదిలీలాయితస్య చిరోజ్ఞితత్వే ప్రస్తుతే తత్ప్రత్యాయనార్థం తత్కార్యభూతస్య విస్మరణ స్యోపవర్జనాత్ అప్రస్తుతప్రశంసాలంకారః-

‘అప్రస్తుతస్య కథనాత్ ప్రస్తుతం యత్ర గమ్యతే

అప్రస్తుతప్రశంసేయం సారూప్యాదినియన్త్రితా||’ ఇతి లక్షణాత్,

అదిశబ్దేన కార్యకారణభావాదేః సంగ్రహః-తథాచామలః-

‘కార్యే నిమిత్తే సామాన్యే విశేషే ప్రస్తుతే సతి

తదన్యస్య వచ స్తుత్యే తుల్య స్యేతి చ పఞ్చధా||’ ఇతి.

సా చ విస్మరణాసంబంధేఽపి తత్సంబంధకల్పనరూపయా అతిశయోక్త్యాను ప్రాణితేతి సంకరః, తథా వ్యథాకారణభూతానాం ప్రకృష్టానాం కామోపచారాణా మాత్యన్తికనివృత్తౌ సత్యా మపి వ్యథారూపకార్యానుదయాత్ విశేషోక్తి ర్నామాలంకారః-

‘కార్యాజని ర్విశేషోక్తిః సతి పుష్కలకారణే’ ఇతి లక్షణాత్,

తద్దర్శనాలాభరూపాసమగ్రకారణా దధికపరితాపకార్యస్యోత్పత్తి వర్జనాత్ విభావనాభేదః-

‘విభావనా వినాపి స్యాత్కారణం కార్యజన్మ చేత్

హేతూనా మసమగ్రత్వే కార్యోత్పత్తిశ్చ సా మతా||’ ఇతి,

సా చ విశేషోక్త్యనుగృహీతేత్యుభయోః సంకరః, అనయోః ప్రాగుక్తాలంకారస్య చ సంసృష్టిః నాయకమనసో దౌర్బల్యస్య ప్రతీయమానత్వాత్ దైన్యం నామ సంచారీభావః-

‘నిరోజస్త్యం తు మనసో దైన్య మిత్యభిధీయతే

మనస్సంతాపదారిద్ర్యచిన్తృక్యాదిభిర్భవేత్||’ ఇతి.

విరహవిప్రలమ్బశృఙ్గారః. నాయికా పరకీయా.



అవః:-నాయకుడు రాక తడయుచుండగా విరహాతుర యైననాయిక పంపున దూతి వోయి యతనితో ఆమెయవస్థను చెప్పుట:-

శ్లో|| యా చన్ద్రస్య కళజ్ఞికో జనయతి స్మేరాననేన త్రపాం

వాచా మన్దిరకీరసున్దరగిరో యా సర్వదా నిన్దతి

నిశ్వాసేన తిరస్కరోతి కమలామోదాన్వితా న్యాఽనిలాన్

సా తై రేవ రహ స్త్వయా విరహితా కాఞ్చే ద్దశాం నీయతే||

20

యా=ఎవతె, స్మేరాననేన-స్మేర=నగువుతోడి-అననేన=మొగముచేత, కళజ్ఞినః=మచ్చగలవాడయిన, చన్ద్రస్య=చంద్రునికి, త్రపామ్=లజ్జను, జనయతి=కలిగించునో, యా=ఎవతె, వాచా=వాక్కుచేత, మన్ది...రః-మన్దిర=ఇంటియందలి-కీర=చిలుకల

యొక్క-సుందర=మనోహరము లయిన-గిరః=వాక్కులను, సర్వదా=ఎల్లప్పుడు, నిన్దతి = దూఱునో, (యా= ఎవతె), (కిం) వా=మఱియును, నిఃశ్వాసేన=ఊపిరిచేత, కమ...తాన్ -కమల=తామరలయొక్క-ఆమోద=పరిమళముతో-అన్వితాన్=కూడుకొన్నవైన, అనిలాన్= వాయువులను, తిరస్కరోతి= అవమానపఱుచునో, (ఎవతెయొక్క యూపిరితావి తామర పువ్వుల తావిని మించి యుండునో, (తామరతావి గల వాయువున కంటె ఎవతెయొక్క యూపిరి తావిగలదిగా నున్నదో), సా=అట్టియానాయిక, త్వయా విరహితా=నీతో నెడఁ బాసినదై, తైరేవ=(తనచే నవమానపడిన) యా చంద్రకీరవాయువులచేతనే, రహః=ఏకాంత మందు, కాఞ్చీత్=చెప్ప శక్యముగాని దశామ్=అవస్థను, నీయతే=పొందింపఁబడుచున్నది. (చంద్రాదులచేత మిక్కిలి హింసింపఁబడుచున్నదని భా.)

‘స్మేరాననేన’-చిఱునగవు గుణము, జయకారణము, ‘కళఙ్కినః’-మచ్చదోషము అపజయకారణము. ‘మన్దిరకీర’-పెంపుడుచిలుకలనియు పెంచిన వారియుపదేశముచేత వానికి కడమ చిలుకలకన్న మధురవాక్కులు కలుగుననియు నిత్యాదిక మభిప్రాయము. ‘రహః’-ఏకాంతమందు అసహాయముగా నుండుటంబట్టి బాధించుట సుకర మనియు, నలుగుర నడుమ నున్నప్పుడు విక్షేపాంతరములచేత ఈబాధ తగ్గి యుండును, ఏకాంత మందున్నది గాన ఈబాధకు పూర్ణముగా అగ్గమైనది, అనియు భా., నీకై యేకాంతమందు కనుపెట్టుకొని యున్నదనియు, ఈబాధకు నీవే కారణమవు, ఇత్యాదికము ప్రయోజన మూహ్యము. ‘త్వయా విరహితా’-నీవు వీరుండవు చెంత నున్నప్పుడు ఆమెను దరియ లేనివారు నీవు చెంత లేనిసమయమున బాధించుచున్నారనుట, ఇందులకు ప్రతిక్రియ నీవు వచ్చుటయే అని భా. ‘కాఞ్చీత్’-తిరస్కృతులు పగపట్టి తఱి వేచి అబలకు పెట్టుబాధ అతిదుస్సహమని భా. ‘త్రపాం జనయతి’-మొగమున ఘోర మయినమచ్చగలవానిని అందగత్తెయ యెవతె యేని చెలికత్తెలకు సంజ్ఞలచే చూపి చిఱునగవులచే పరిహసించి లజ్జితునిఁ జేసినట్లు అని భా. ‘వాచా నిన్దతి’-లక్ష్యము సేయక స్పష్టముగా నిందను పలుకు చున్నది అని భా. ‘నిశ్వాసేన’-ఊర్పుచేత (తిరస్కరించు) ననుటచే అవలీలగా (అధః కరించు)నని భావము.

అభేదాతిశయోక్తి ఉత్ప్రేక్షాధ్వనియు అలం. విరహవిప్రలంభశృంగారము. గాంభీర్య మనెడుగుణము. నాయిక స్వయ, మధ్య, విరహోత్కంఠిత.

కస్మింశ్చి ద్వాసరే కార్యవ్యాసఙ్గాత్ ప్రాణవల్లభే విలम्బమానే విరహవేదనా మసహమానయా నాయికయా ప్రేషితా దూతీ నాయక మాహ:-

యేతి.-యా-స్మేరం స్మితయుక్తం-య దాననం తేన-కళఙ్కినః చన్ద్రస్య కుత్సిత లాఞ్చనయుక్తస్య చన్ద్రస్యేతి-మన్దహాసశాలినా నిష్కళజ్జేన ముఖేనేతి త్రపాహేతూక్తిః, త్రపాం లజ్జాం-జనయతి-సకళజ్మచన్ద్రమతిశయేనాభిభవతీత్యర్థః, యా నాయికా, వాచా గిరా-మన్దిరకీరః క్రీడార్థం గృహే సంవర్ధితః శుకః। ‘కీరశుకౌ సమావి’ త్యమరః

-మన్దిరగ్రహణం శిక్షాలబ్ధోక్తిచాతుర్యాతిశయశాలిత్వసూచనార్థం-సర్వదా సమక్షవర్తిత్వేన నిఖిలదూషణవచనశ్రోతృత్వస్య ద్యోతనార్థం చ-తస్య-సున్దరగిరః చారువాచః-సర్వదా సర్వస్మిన్ కాలే-అస్య పదస్య పూర్వోత్తరవాక్యయో రపి సంబంధః-నిన్దతి గర్హతి-తద్వన్మధురం భాషత ఇత్యర్థః, యా నిశ్వాసేన-కమలానా మామోదః మనోహరపరిమళః-

‘విమర్శోత్థే పరిమళో గన్ధే జనమనోహరే|

అమోదః సోఽ తినిర్హారీ’, ఇత్యమరః-

తేన-అన్వితాన్యక్తాన్-అనిలాన్ వాయూన్-తిరస్కరోతి పరిభవతి- కమలగన్ధిభిః కోమలైః శిశిరైశ్చ నిశ్వాసైర్యుక్తా భవతీత్యర్థః, సా నాయికా, త్వయా, విరహితా వియుక్తా సతీ, తైః స్వపరిభూతైరేవ చన్ద్ర కేళిశుక కమలవనానిలైః, రహః విజనప్రదేశే-అన్యత్ర నిశ్శుక్లం బాధితుం ప్రవృత్తే రసంభవాదితి భావః, కాఞ్చిత్ వక్తుమశక్యామిత్యర్థః, దశాం మూర్ఛాదిరూపావస్థామిత్యర్థః, నీయతే ప్రాప్తవతీ క్రియతే.

అత్ర ప్రథమపాదే కళజ్జిన ఇతి నిష్కృష్టహేతుపన్యాసేన ఉపమానా చున్ద్రా దుపమేయస్య నాయికావదనస్యాధిక్యవర్ణనాత్ వ్యతిరేకాలంకారః-

‘వ్యతిరేకో విశేష శ్చేదుపమానోపమేయయోః’ఇతి లక్షణాత్,

ద్వితీయతృతీయయోస్తు ఉపమాలంకారః-నిన్దతి తిరస్కరోతీతి పదద్వయస్య సాదృశ్యప్రతిపాదకత్వాత్-స్పర్శతి జయతి ద్వేష్టీత్యాదీనామపి సాదృశ్యప్రతిపాదకేషు దణ్డినా పరిగణితత్వాత్, త్రపాం జనయతీత్యత్ర కఞ్చిత్కళజ్జితం సాకూతస్మితేన లజ్జాం ప్రాపయతి తద్వదితి, వాచా నిన్దతీత్యత్ర కణ్ఠత ఏవ నిన్దాం కరోతీతి, నిశ్వాసేన తిరస్కరోతీత్యత్ర హేలయా నిన్దాంకరోతీతి చ, ప్రతీయతే, ఇహ సర్వత్ర ప్రకృతార్థస్య ప్రతీయమానార్థా భేదాధ్యవసాయమాశ్రిత్య నాయికాయాః ప్రథమాపరాధం స్వయముద్ఘాట్యత ఇతి అభేదాతిశయోక్తిః, తన్మహిమ్నా త్వయా విరహితా సతీ తై రేవ గురవస్థాం నీయత ఇత్యనేన తయా కృతమపరాధం మనసి నిధాయ చన్ద్రాదయః సర్వే సంభూయ తవ అసాన్నిధ్యవశా దేకాకినీం తాం వైరనిర్యాతనార్థమివ పీడయన్తితి ఉత్ప్రేక్షాలంకారో వ్యజ్యతే, తేన చ తత్కృతపీడనస్యాతిమాత్రత్వం గమ్యతే, తతః నాయికా స్వపరిభూతైరేవ పరిభూయతే తదుపేక్షణం తు తవానుచితమితి ధ్వన్యతే, కిం చ సర్వదా స్మేరముఖీ మఞ్జుభాషిణీ సుకుమారీ సురభి శిశిర నిశ్వాసశాలినీ నాయికా సంప్రతి దురవస్థామనుభవతీత్యనేన స్మితాదికం సర్వం పరిత్యజ్య సాశ్రుముఖీ దైన్యోక్తిపరా దీర్ఘోష్ణనిశ్శ్వసితా సతీ వర్తత ఇతి ద్యోత్యతే, రహ ఇత్యనేన లజ్జయా పరేభ్యః స్వావస్థామనావిష్కృత అన్తరేవ తామృతీతి గమ్యతే, తతః సర్వదా శీఘ్ర మాగత్య నాయికామిమాం జీవయేతి ప్రాధాన్యేన ధ్వన్యతే. చన్ద్రమన్దానిలకీరకోకిలాలాపాదివిభావైస్త్రీవనిశ్వాసాద్యనుభావైరశ్రువైస్వర్యాది సాత్త్వికై ర్ద్విదాదైన్యాది సంచారిభావైశ్చ పరిపోషం గమితో నాయికాశ్రయో విరహవిప్రలమ్భశృంగారః

ప్రతీయతే ఏవం వ్యజ్ఞసమృద్ధిసద్భావాత్ గామీర్యం నామ గుణః, 'ధ్వనిమత్తాతు గామీర్యమి'తి లక్షణాత్. నాయికా స్వీయా మధ్యా, విరహోత్కణ్ఠితా చ-

'అనేకకార్యవ్యాసజ్ఞా ద్యస్యా నాగచ్ఛతి ప్రియః
నామతః సైవ దుఃఖార్తా విరహోత్కణ్ఠితా మతా
అస్యా స్తనుత్వం కమ్పశ్చ పాణ్డిమా బాష్పనిర్గమః
నిర్వేదశ్వాసదైన్యాద్యా అనుభావా భవన్త్యమీ॥ ఇతి.



అవ. - ఒకానొకవిలాసినిసొబగును కాముకుఁడు వర్ణించుట:-

శ్లో॥ తస్వీ సా యది గాయతి, శ్రుతికటు ర్వీణాధ్వని ర్జాయతే
య ద్వావిష్కరుతే స్మితాని, మలి నై వాలక్ష్మతే చంద్రికా
ఆస్తే మ్లానమివోత్పలం నవ మపి, స్యాచ్ఛేత్ పురో నేత్రయో
స్తస్యాః శ్రీ రవలోక్యతే యది, తటిద్వల్లీ వివర్జిత సా॥ 21

సా=ఆ(నేను చూచిన), తస్వీ=చెలువ(సన్ననిదని శబ్దార్థము), గాయతి యది=పాడు నేని, వీణా ధ్వనిః=వీణయొక్క నాదము, శ్రుతి కటుః=చెవికి చేఁడు, జాయతే=అగును, స్మితాని=చిఱునగవులను-ఆవిష్కరుతే యది=ప్రకటించు నేని-(చిఱునగవు నవ్వునేని), చంద్రికా=వెన్నెల, మలినైవ=నిశ్చయముగా మలినముగా, ఆలక్ష్మతే=అగపడును, నేత్రయోః=కన్నులకు, పురో=ఎదుట, స్యాత్ చేత్=ఉండునేని, ఉత్పలమ్=కలువ, నవ మపి=క్రొత్తదైనను, మ్లాన మివ=వాడినదానివలె, ఆస్తే=ఉండును, తస్యాః=ఆచెలువ యొక్క, శ్రీః=దేహకాంతి, అవలోక్యతే యది=చూడఁబడునేని, సా=ప్రసిద్ధమైన, తటిత్వల్లీ=మెఱుపుఁ దీఁగ, వివర్జిత ఏవ=కాంతిహీనమే. అప్రస్తుతప్రశంస, సంబంధాతిశయోక్తియు అలం. అయోగవిప్రలంభశృంగారము. నాయిక పరకీయ.

కాశ్చీ ద్వీలాసినీం విలోక్య జాతాభిలాషః కామీ తదీయగుణాన్ నర్మనచివస్యాగ్రే స్తాతి. -తస్వీతి. -సా మయా దృష్టా-తస్వీ తన్వక్తీ-గాయతి గానం కరోతి-యది-వీణాధ్వనిః -శ్రుత్యోః శ్రోత్రయోః-కటుః అప్రియః-శ్రుతికటుః కర్ణకరోరః-

'కటు స్తిక్తరసే క్షారరసే నా తద్వతి త్రిషు
సుగన్ధి మత్స రాకా ర్యాప్రియ తీక్ష్ణేష్వపి త్రిషు
కటుః స్త్రీ కటురోహిణ్యాం దూషణే తు నపుంసకమ్॥' ఇతి. నా. -

జాయతే భవతి-గాయన్త్యాః తస్యాః కణ్ఠస్వరే శ్రూయమాణే వీణాధ్వనిః శ్రావ్యతాం జహాతీత్యర్థః-వీణాస్వనమప్యతిశేతే తదీయకణ్ఠస్వర ఇతి భావః, సా తస్వీ-స్మితాని మన్దహాసాన్-ఆవిష్కరుతే యది ప్రకటయతి చేత్-చంద్రికాఽపి మలినైవాలక్ష్మతే-తత్సన్నిధౌ సా మన్దస్ఫూర్తిః సతీ దృశ్యత ఇత్యర్థః-వైశద్యేన తతోఽపి తదీయస్మితశ్రీ రుత్కృష్టేతి

భావః, ఉత్పలం కువలయం-నవం నూతనమపి- అమ్లానమపీతి యావత్-తస్యా స్తన్వ్యాః
నేత్రయోః పురః స్యాచ్ఛేత్ తదీయనయనద్వన్వస్య పురోవర్తి భవేద్యది-మ్లాన మివాస్తే
తిష్ఠతి-తదా స్వల్పీభూతశోభత్వేన లక్ష్మత ఇత్యర్థః-తదక్షియుగళం శ్రియా నవోత్పలం
నిరాకృత్య వర్తత ఇతి భావః, తస్యాః-శ్రీః దేహకాంతిః అవలోక్యతే యది-సావర్ణ
ప్రకర్షశాలిత్వేన ప్రసిద్ధా-తటిద్వల్లీ విద్యుల్లతా- వివర్ణైవ తద్వర్ణో నయనసుభగో న భవతీత్యర్థః
-తత్కాంతే ర్విద్యుత్కాంతేశ్చ మహదంతరమస్తీతి భావః.

అత్ర వీణాధ్వనిపారుష్యాదిరూపప్రస్తుతకార్యేణ ప్రశంసనీయనాయికాగాన
-మాధుర్యాతిశయాది రూపప్రస్తుతకారణప్రతీతేః, అప్రస్తుతప్రశంసాలంకారః, తల్లక్షణం
తూక్తమ్, సా చ వీణాధ్వనిప్రభృతీనాం శ్రుతికటుత్వాద్యసంబంధేఽపి తత్సంబంధాభిధాన
-రూపయాఽతిశయోక్త్యాఽనుపాణితేతి ద్వయోః సంకరః. నాయికా పరకీయా.
అయోగవిప్రలమ్బశృంగారః. నాయికారూపేణాలమ్బనవిభావేన ఆలమ్బనగుణరూపేణోద్దీపన
-విభావేన చ లబ్ధప్రథమోన్మేషా నాయికాశ్రయా రతిర్వ్యజ్యత ఇతి రససత్తా నామ ప్రథమా
రసోక్తిః, లక్షణం తూక్తమ్.



అవ. -అన్యకాంతతో రాత్రి గడపి తెల్లవాటఁగానే తత్సంభోగ చిహ్నములతో ఇంటికి
వచ్చిన వల్లభుని నాయిక స్తుతిమిషచే మర్మోద్ఘాటనముగా పలుకుటః-

శ్లో॥ సత్యం తద్య దవోచథా మమ మహాన్ రాగ స్వదీయా దితి
త్వం ప్రాప్తోఽసి విభాత ఏవ సదనం మాం ద్రష్టుకామో యతః।
రాగం కిచ్చ బిభర్షి నాథ, హృదయే కాశ్మీరపత్రోదితం
నేత్రే జాగరజం లలాటఫలకే లాక్షారసాపాదితమ్॥

22

త్వదీయాత్(రాగాత్)=నీదైన(యనురాగముకంటె) (అనఁగా నీకు నాపైఁగల
యనురాగము కంటె), మమ రాగః=నా యనురాగము(అనఁగా నీపై నాకు గల
యనురాగము), మహాన్=గొప్పది, ఇతి=అని, యత్= ఏమాట, అవోచథాః=పలికితివో,
తత్=ఆమాట, సత్యమ్=వాస్తవము, యతః=ఎందుచేతననఁగా, త్వమ్=నీవు, విభాతే
ఏవ=వేకువనే (విలంబ మోర్వక యని స్తుతి, రాత్రియంతయు అన్యకాంతతోఁగడపి అని
నింద), మాం ద్రష్టుకామః=నన్ను చూడఁగోరినవాఁడవై(అని స్తుతి-రాత్రి యెల్ల
దానిపొందులలో నిద్రలేనందున విశ్రాంతికొఱకు అని నింద), సదనం ప్రాప్తః అసి=ఇల్లు
చేరినవాఁడ వగుచున్నావు. (-నన్ను చూడ నీవు వచ్చితివి గాని నిన్నుఁ జూడ నేను
రాలేదు గాన నీరాగమే నారాగముకన్న అధికమని యూహ్యము), కిం చ=మఱియును
(అనఁగా ఊహ్యమైన రాగమే గాక ప్రత్యక్షరాగము కూడ నీయం దగపడుచున్నది, ఎట్లనఁ
గా), నాథ=ఓభర్తా (నీవు భర్తవు గాన నీ వేమి వంచన చేసినను నేను పడవలసినదనియు,
నీకు నాపై ప్రేమ లేనందున దయితాదిపదముల కనర్హుడవు అనియు భా.), హృదయే

=వక్షస్సునందు (మనస్సునందుఁ గాదు), కాశ్మీరపత్ర ఉదితమ్=కుంకుమ(తో రచింపఁ బడిన) మకరికాదిపత్రములనుండి పుట్టినదైన, రాగమ్=ఎఱుపును, (-ప్రేయసీకుచ కుంభముల నుండి తదాలింగనంబున నంటుకొన్న కుంకుమమకరికాపత్రముల యెఱుపును అని భా.), బిభర్షి=వహించుచున్నావు), నేత్రే=కంటియందు, జాగరజమ్(రాగం బిభర్షి) =(రే యెల్ల సంభోగములలో నుంటచే) నిద్ర లేమిచే గలిగిన (ఎఱుపును వహించుచున్నావు), లలాటఫలకే=ఫలకమువంటి నుదుటి యందు (ఫలకోపమానముచే బాగుగా తన్నుటకు వాటమైనదని భా.), లాక్షా...తమ్-లాక్షా=లత్తుకయొక్క-రస=ద్రవముచేత- ఆపాదితమ్= చేయఁబడినదైన, (రక్తిమను వహించుచున్నావు అని యధ్యాహార్యము), (మొగమున లాక్షారాగము అన్యకాంతయొక్క లాక్షారసరంజిత మయినయడుగుఁదామరచే తాఁపు తిన్నందున, తాఁపు తినుట ఆమెను అలుకతీర్చుటకై ఆమె పాదములకు ప్రణమిల్లినందున, నామిఁద ఏపాటికొంచె మనురాగమున్నను ఇంతనీచముగా దానిని సేవింపవు అని భా.)

కావ్యలింగము, వ్యాజస్తుతియు అలం. విస్తర మనెడుగుణము. ఈర్వామాన విప్రలంభశృంగారము. నాయిక ఖండిత, మధ్య, ధీరాధీర.

అన్యకాంతావేశ్యని రాత్రిం నీత్వా ప్రభాతసమయే సమాయాంతం పరిదృశ్యమాన సంభోగవిహ్నం వల్లభం కాచి న్నాయికా స్తుతివ్యాజేన మర్మోద్ఘాటనం కుర్వతీ ప్రాహః-సత్య మితి-త్వదీయాత్ త్వత్సంబంధినోమద్విషయా దనురాగాత్, మమ రాగః మత్సంబంధిత్వ ద్విషయోఽనురాగః, మహాన్ అధికః, ఇతి య ద్వచః, అవోచథాః అవాదీః బ్రూజ్ఞో జ్ఞోత్వాదాత్మనేపదమ్ ప్రకృతే ర్వచి రాదేశః 'అస్యతి వక్త్రీ' త్యాదినా చ్లేరజ్ 'వచ ఉ మి' త్యుమాగమః, తద్వచః, సత్యం తథ్యం, యతః యస్మాత్కారణాత్, త్వం విభాతే ప్రభాతే ప్రాత-రేవ-న తు తం కాల మతిక్రమ్య విలంబునాసహిష్టుత్వా దితి స్తుతిపరో భావః-నిశాం నీత్వైవాగతః న తు పూర్వ మన్యకాంతాపరతన్త్రత్వాదితి నిన్దాపరో భావః, మాం ద్రష్టుం కామోఽభిలాషో యస్య తథోక్తః సన్-సదనం గృహం-ప్రాప్తోఽసి, మా మదృష్ట్వా చిర మన్యత్ర వర్తితుం న శక్నోషీతి స్తుతిపరో భావః-ప్రతారణపరతయా దర్శనమాత్రం కర్తుమాగతోఽసీతి నిన్దాపరో భావః, త్వదీయరాగస్య మహత్త్వం న కార్యానుమేయం-కిం తు ప్రత్యక్షసిద్ధమపీత్యాహ, రాగ మితి-కిం చ హే నాథ, హృదయే వక్షసి 'హృదయం చిత్తవక్షసోఽ' తి నా.-కాశ్మీరాఖ్యదేశే భవం కాశ్మీరం కుజ్జుమం-

'అథ కుజ్జుమం కాశ్మీరజన్మాఽగ్ని శిఖమ్' ఇత్యమరః-

'కాశ్మీరం చ గుడం రక్తం తథా కాలేయకం చ తత్'

కాశ్మీరజన్మాగ్నిశిఖం చారులోహితచందనమ్॥' ఇతి ప్రతాపమూర్తాణ్డః-

తస్య పత్రాణి తన్మయాః పత్రాకారాః రేఖావిశేషాః- 'పత్రావళిః పత్రలతా పత్రభజ్జశ్చ పత్రకమ్.' ఇత్యమరశేషే-తేభ్య ఉదిత ముత్పన్నం-ప్రేయసీకుచకుమ్భపరిరమ్భపిశున మితి

భావః-రాగం రక్తిమాణ మనురాగం చ బిభర్షి తథా నేత్రే చక్షుషి-జాగరజం జాగరా
జ్ఞాతం-కృత్స్ననిశాయా మపి కామోపచారసూచక మితి భావః-రాగం బిభర్షి తథా-లలాటం
ఫలకమివేతి ఉపమితసమాసః-తస్మిన్ లాక్షారసేన అలక్తకద్రవ్యేణ-ఆపాదితం సంపాదితం-
దయితాచరణప్రణిపాతశంసన మితి భావః-రాగం బిభర్షి ఏవమన్తర్బహిశ్చ రాగస్ఫూరేః
స్ఫుటత్వా దధునా త్వదీయవచస్యనృతత్వశజ్ఞానివృత్తేతి భావ, ఇహ త్వం సత్యవాదీతి
స్తుత్యా త్వద్వచనం సర్వ మనృతమేవ-వాఙ్మాత్రేణ మయ్యనురాగో దర్శితః-నిశావసానే
గృహం ప్రత్యాగమనేన సంభోగచిహ్నైశ్చ వనితాన్తరవిషయ స్తవానురాగః స్ఫుటీక్రియతే-
వఞ్చకాగ్రేసరస్త్వమ్-అత స్త్వయి విశ్వాసో న విధేయః-ఇతి నిన్దా వ్యజ్యతే.

అత్ర ప్రథమవాక్యం ప్రతి పాదత్రయవాక్యార్థస్య హేతుత్వా దనేకవాక్యార్థహేతుకమ్,
కావ్యలిఙ్గ మలంకారః, త చ్చైకస్మిన్నంశే శుద్ధమ్, అంశాన్తరే తు రాగశబ్దగతశ్లేష
మూలాతిశయోక్తిసంకీర్ణమ్, స్తుత్యా నిన్దా ప్రతీయత ఇతి, వ్యాజస్తుతిశ్చ, సా చోక్తకావ్యలిఙ్గ
సాపేక్షేతి తయో రఙ్గాఙ్గిభావేన సంకరః, లక్షణాని తూక్తాని. ప్రథమపాదోక్తార్థస్య ప్రపఞ్చేన
సమర్థనాత్ విస్తరాభ్యో గుణః-

‘సమర్థనప్రపఞ్చోక్తిరుక్తస్యార్థస్య విస్తరః’ ఇతి లక్షణాత్.

ఈర్వామానవిప్రలమ్బశృఙ్గారః నాయికా ఖణ్డితా-

‘నీత్వాఽన్యత్ర నిశాం ప్రాత రాగతే ప్రాణవల్లభే!

అన్యాసంభోగచిహ్నైస్తు కుపితా ఖణ్డితా మతా॥’ ఇతి లక్షణాత్,

సా చ మధ్యా, ధీరాధీరా చ-

‘ధీరాధీరా తు సోత్పాసవక్రోక్తిః స్యాత్ ప్రియాగసి’ ఇతి లక్షణాత్.

నాయకో ధృష్టః, అపరాధేస్ఫుటేఽపి నిర్భీకత్వాత్.



అవ.:-ఒకానొకనాయక వసంతకాలమందు తన్నుండోడ్కొనక దేశాంతరమునకుఁ
బయనమగుచున్న నాయకునితో ఆపయన మంగీకరింపనిదయ్యును అంగీకరించినదియుం
బోలె పలుకుచున్నది-

శ్లో॥ ఏతస్మిన్ సహసా వసన్తసమయే ప్రాణేశ! దేశాన్తరం
గన్తుం త్వం యతసే, తథాపి న భయం తాపాత్ ప్రపద్యేఽధునా
యస్మాత్ కైరవసారసౌరభముషా సాకం సరోవాయునా
చాన్ద్రీ దిక్షు విజృమ్భతే రజనిషు స్వచ్ఛా మయూఖచ్ఛటా॥

23

(హే)ప్రాణేశ=(ఓ) ప్రాణనాయకుడా (పూర్వశ్లోకమందుంబోలె ‘నాథ’యని
సంబోధింపక ‘ప్రాణేశ’ అని సంబోధించుటచేత -నాప్రాణములు నీవి నీతోడివి నీవు
పోయిననవియు నీతోనే పోవును-అని గూఢాభిప్రాయము), ఏతస్మిన్= (విరహోద్ధీపన

సామగ్రీసమగ్రమై విరహిణీప్రళయాయమాస మైన)ంబూ, వసంతసమయే=వసంతకాలము నందు (కంఠోక్తముగా వసంతమును పేర్కొనుటచే కడమయన్ని ఋతువులకంటెను ఇది విరహిణీమారక మని భా.), సహసా=ఆకస్మికముగా (ముందు వెనుకలు ఆలోచింపక), దేశాంతరమ్=పరదేశమునకు, గన్తుమ్=పోవుటకు, త్వం యతసే=నీవు ప్రయత్నము సేయుచున్నావు, తథాపి=అట్లయినను (భయపడవలసియేయున్నను), అధునా=ఇప్పుడు, తాపాత్=విరహతాపము వలన, భయమ్=వెఱపును, న ప్రపద్యే=పొందను, (విరహ తాపమునకు నేను వెఱచినదానను గాను), యస్మాత్=ఎహేతువుచేత ననఁగా రజనిషు=రాత్రులయందు, కైర...ముషా-కైరవ =తెల్లగలువల యొక్క-సార=ఉత్కృష్టమైన (తాప హరణమునకును ప్రాణహరణమునకును మిక్కిలి సమర్థమైన)-సౌరభ= నెత్తావిని-ముషా =దొంగిలునదైన, సరో వాయునా= కొలని గాలితో, సాకమ్=కూడ, చాన్ద్రీ=చంద్రునిదైన, మ...టా- మయూఖ= కిరణములయొక్క-ఫటా=సమూహము(అనఁగా పండువెన్నెల), దిక్షు=దిక్కుదిక్కునందును, విజృమ్భతే=పెచ్చు పెరుగుచున్నది. చల్లని వైన- తెల్లగలువనెత్తావి, సరోవాయువు, పండువెన్నెలయు-నాతాపమును హరించును గాన నాకై నీవు భయపడక పయనము నెఱవేర్చుకొనుము, అని బాహ్యార్థము. ఈ మూఁడును తప్పకుండ నన్ను ముగించివైచును గావున పోవలదని లోపలియభిప్రాయము. విరహోద్దీపకములనే విరహ తాపశమకములనుగా చెప్పినందున ఈధ్వని యేర్పడుచున్నది. ఆక్షేపాలంకారము, విశేషోక్తియు, కావ్యలింగంబును. భావిప్రవాసవిప్రలంభశృంగారము. నాయిక ప్రవత్సద్భర్తృక.

కాచి న్నాయికా వసంతకాలే దేశాంతరం గన్తుం ప్రయత్నవంతం కాన్తం తత్రప్రవాస మంతరజ్ఞేణానజ్ఞీకుర్వాణాఽప్యజ్ఞీకుర్వాణేవాహ:-

ఏతస్మిన్నితి:-హేప్రాణేశ! మత్ప్రాణానా మీశ్వర! త్వయి గతే త్వదధీనాస్తేఽపి నిర్గమిష్యన్తీత్యభిప్రాయగర్భమిదం సంబోధనపదమ్, ఏతస్మిన్ వివిధకుసుమావిర్భావ మధుకరనికురుమ్మకమదకలకలకణ్ఠకూజితాదిమదనోద్దీపనసామగ్రీశాలితయా విరహిణీనాం సంవర్తకాలవద్వర్తమాన ఇత్యర్థః, వసంతసమయయే, త్వం, సహసా అతర్కితం యథా తథా 'అతర్కితం తు సహ సే' త్యమరః, దేశాంతరమన్యదేశమ్, మయూర వ్యంసకాదిత్వా త్సమాసః, గన్తుం, యతసే యత్నం కరోషి, తథాఽపి ఇత్థ మనభిమతేఽర్థే చిక్రీర్షితేఽపి, అధునా ఇదానీం-తాపా ద్విరహతాపాత్- భయం-న ప్రపద్యే న ప్రాప్నోమి-సంప్రతి విరహతాపశ్చిరం బాధిష్యత ఇతి న బిభేషితిత్యర్థః-కాలాంతరే తు భయం ప్రాప్నుయా మిత్యాశయః, నను కుతోఽధునా తాపభయం తవ న విద్యతే తత్రాహ- యస్మాదితి:- యస్మాత్కారణాత్, రజనిషు రాత్రిషు-'రజ్జ్వరాగ' ఇతి ధాతో రని రుణాదిః-బాహుళకాత్ న లోపః-'కృదికారాదక్తినః' ఇతి పాక్షికే జీష్ ప్రత్యయే రజనీతి దీర్ఘాంతః ప్రసిద్ధః-అత్ర విజ్ఞాంతత్వాద్దస్వాంతత్వం-తథా భోజప్రయోగః

'రజనిచరమభాగే వారసీమన్తినీనామ్' ఇతి,

కైరవాణాం కుముదానాం-యత్ సారసౌరభ ముత్కృష్టసౌరభ్యం-

‘సారో బలే స్థిరాంశే చ న్యాయ్యే క్షీణం వరే త్రిషు॥’ ఇత్యమరః-

తం ముష్టా త్యపహరతీత్యథోక్తః-తేన వికచకుముదామోదభాజేత్యర్థః, సరో వాయునా సాకం సరస్సంబన్ధినా సమీరణేన-సహా ‘సాకం సత్రా సమం స హే’త్యమరః-వాయోః శైత్యం సౌరభహేతుం కుముదవనోపరిప్రసరణం చ గమయితుం సరోగ్రహణం, చాస్త్రీ చన్ద్రసంబన్ధినీ, స్వచ్ఛా నీహారనివృత్త్యా నిర్మలా, మయూఖానాం కిరణానాం-ఛటా సంహతిః, ‘రిజ్జోభిః స్త్రీ తతిశ్చటే’ త్యభిధానాత్, దిక్షు, విజృమ్భతే ఉత్కటతయా భాసతే. అయత్నసిద్ధ శైత్యోపచారసామగ్రీశాలిని కాలేఽస్మిన్నుత్పన్న స్తాపః ప్రకర్షం నోపయాస్యతి-తత స్తస్మా దధునా న బిభేమితి బాహ్యభిప్రాయః, కాలాంతరే ప్రవాసశ్చేత్తాపశ్చిరం మహతీ మార్తిమేవ సంపాదయేత్ న తు క్షిప్రం-స్వనివృత్తిహేతు ప్రాణవిరహసహకారి విరహాత్ తస్మా త్తదానీం తాపా ద్భేతవ్యమ్, ఇదానీం చక్రానిల దవానలయో రివ మలయానిలచన్ద్రాతపయో ర్యోగే తాపో భృశాయమానః సహసైవ ప్రాణాన్నిర్గమయ్య ఆత్మనికీం నివృత్తిం భజత ఇత్యాశు-వినాశిన స్తస్మాత్ న భేతవ్య మితి గూఢాభిప్రాయః.

అత్ర తాపాన్న బిభేమితి సహేతుకముపపాదనేన మదభిమతో యాత్రాకాలః గన్తుమిచ్ఛసి చేదిదానీ మేవ గమ్యతా మితి విధి ర్వ్యజ్యతే-స చానిష్ఠతయా ఆభాసీభర్వ మజ్జీవిత మిష్టం చేదధునా న గమ్యతామితి నిషేధ మాక్షిపతి-అతోఽత్రానిష్ఠవిధ్యాభాసరూప ఆక్షేపాలంకారః-

‘ఆక్షేపోఽన్యో విధౌ వృక్షే నిషేధే చ తిరోహితే’ ఇతి లక్షణాత్,

స విధి రపి ప్రతీయమానతయా ధ్వనిరూపః, వసంతసమయప్రసక్త ప్రాణవల్లభ ప్రయాణసన్నాహరూపకారణసామగ్రీ సద్భావేఽపి తాపభయరూపకార్యస్య అనుదయాత్ విశేషోక్తిర్నామాలంకారః-

‘కారణేన వినా కార్య స్యోత్పత్తిః స్యా ద్విభావనా

తత్సామగ్ర్యా మనుత్పత్తి ర్విశేషోక్తిర్నిగద్యతే॥’ ఇతి లక్షణాత్,

తాపభయానుదయం ప్రత్యుత్తరవాక్యార్థస్య హేతుత్వే నోపన్యాసాత్ కావ్యలింగమ్, త చ్చ విశేషోక్తేరజ్గమితి ద్వయోః సంకరః. భావిప్రవాసవిప్రలమ్భశృఙ్గారః. నాయికా ప్రవత్సద్భర్తృకా.



అవః.-నాయకుఁడు నాయికను అలుకతీర్చుట-

శ్లో॥ చక్షుర్జ్ఞాన్య మపైతు మానిని ముఖం సన్దర్శయ, శ్రోత్రయోః

పీయూషస్రుతిసౌఖ్యమస్తు మధురాం వాచం ప్రియే వ్యాహర।

తాపః శామ్యతు మే ప్రసాదశిశిరాం దృష్టిం శనైః పాతయ

త్యక్వా దీర్ఘ మభూతపూర్వ మచిరా ద్రోషం సఖీదోషజమ్॥ 24

దీర్ఘమ్=చాలసేపు ఉన్నట్టిదియు, అభూతపూర్వమ్=మున్నెప్పుడును లేనిదియు (ఇంతవఱకెన్నఁడును ఇంతటికినుక కలుగలేదని యర్థము, ఈ దోషము అత్యుత్కటమని భా.), సఖీదోషజమ్=చెలులయొక్క దౌష్ట్యముచేత పుట్టినదియు(చెలులు కావలయునని కల్లులు చెప్పి నిన్ను నాపై అలిగించినారని యర్థము). (అయిన), రోషమ్=కోపమును, త్యక్వా=మాని, మానిని=ఓ చిత్తసమున్నతిమంతురాలా (నిజ మెఱుంగుదు నేని ఉదార స్వభావురాలవు గావున నీవే మన్నింతు వని యభిప్రాయము), ముఖం సందర్శయ=మొగమును చూపుము, (ఏలయన), మే=నాయొక్క చక్షుర్జాడ్యమ్-చక్షుః=కన్నులయొక్క-జాడ్యమ్=మాంద్యము, అపైతు=పోవును గాక, (ఇతరములను చూచుటచేత నాకు దృష్టి చెడినట్లయినది నీముఖముంగాంచిన వెండియు చూపు వచ్చినట్లగును-అని జాడ్యశబ్ద స్వారస్యము), ప్రియే=ఓప్రేయసీ, మధురాం వాచం వ్యాహర=తీయని మాటను పలుకుము (అర్థముచేతను స్వరముచేతను ఇరుదెఱుంగులను మధురిమ, అర్థముచే నెట్లన ప్రసాద సూచక మగుటచేత, స్వరముచే నెట్లన వీణా కీర కోకిలాది స్వరములకన్న ప్రియమగుటచేత), (ఏల యన), శ్రోత్రయోః=(నా) చెవులకు, పీ...ఖ్యమ్-పీయూష= అమృతముయొక్క-స్రతి=పోయుటయొక్క- సౌఖ్యమ్=సుఖము, అస్తు=కలుగునుగాక, (ఇతర వాక్కులను వీణాదికములను వినుటచేత నాచెవులు గాయపడి చావసిద్ధమైయున్నవి, నీపలుకు విన్న వానిగాయములు మాని అవి బ్రదుకును, మృతికన్న బ్రదుకెంత యుత్కృష్టమో నీపలుకులు ఇతరసుస్వరములకన్న అంతయుత్కృష్టములు అని యమృతసామ్యము వలనియభిప్రాయము) ప్రసా...రామ్-ప్రసాద= అనుగ్రహముచే- శిశిరామ్=చల్లనిదైన, దృష్టిమ్=చూపును, శనైః =మెల్లఁగా, పాతయ=(నాపై) పడవేయుము, (ఏలయన్న), మే తాపః శామ్యతు=నా తాపము శమించునుగాక. (తాపము ఇరుదెఱుంగులు-ఇంతసులువుగా నీవు ఆవంచకురాండ్ర కల్లమాటలకు మోసపోయితి వనుదుఃఖము ఒకటి, నీపొందు లేనందునం గలిగిన కామజ్వర మొకటి). కావ్యలింగము, నిదర్శన, పరికరము-అలం. వాక్కృతము సంగేచ్ఛారూప మయిననర్మము. నాయక ఖండిత. నాయకుఁడు సఖీవచనములు సత్యము లేని ధృష్టుఁడు, కా వేని అనుకూలుఁడు. సామము మానాపనయనోపాయము.

నాయకః సఖీభి రుత్పాదితేన ప్రథీయసా మానేన ముఖప్రదర్శన మేవాకుర్వతీం కృచ్ఛేణ కిఞ్చిన్ముఖప్రదర్శనే క్రియమాణేఽపి మౌనమాలమృమానాం చిరాత్ తత్తాగేఽపి నిష్కరమేవాభాషమాణాం నిష్కరభాషణావసానేఽపి రోషకషాయితామేవ దృష్టిముపరిష్టాత్ పాతయంతీం నాయికాం ప్రియోక్తిభిః ప్రసాదయతిః- చక్షురితి-హే మానిని-మే మమ-చక్షుషో జాడ్యం జడత్వం స్తబ్ధత్వం-త్వన్ముఖదర్శనాలాభజనితచింతాపారవశ్యప్రయుక్తమ్ రూప గ్రహణాక్షమత్వ మిత్యర్థః-‘జడః స్తబ్ధే బుద్ధిహీనే గ్రహగ్రస్తే చ వాచ్యవత్’. ఇతి నా.-

అపైతు అపగచ్ఛతు-ముఖం సందర్శయ-త్వన్ముఖానవలోకనజన్యస్య నయనజాడ్యస్య
త్వన్ముఖావలోకనైకపరిహార్యత్వాదితి భావః, హే ప్రియే మే శ్రోత్రయోః- పీయూషస్రుతి
రమృత స్రావః! 'పీయూష మమృతం సుధే' త్యమరః-తేన యత్-సౌఖ్యం సుఖం-తత్-
తాదృశమిత్యర్థః, స్వార్థేష్యజ్-అస్తు భవతు మధురాం ప్రియామ్,స్వాదు ప్రియౌ తు మధురౌ
వి' త్యమరః-వాచం-వ్యాహర ఉదీరయ-మౌనం పరుషభాషణాని చ విహాయ సరళయా
వాచా కర్ణయోః సుఖం జనయేత్సర్థః, మే-తాపః కామజః సంతాపః-శామ్యతు శాంతి
ముపయాతు-దీర్ఘం చిరస్థాయినం-పూర్వం భూతో భూతపూర్వః! 'భూతపూర్వే చర డి'తి
నిర్దేశా త్పూర్వశబ్దస్య పరనిపాతః-భూతపూర్వో న భవతీత్యభూతపూర్వః కదాఽపి ప్రాగేవం
న జాత మిత్యర్థః-అత్యుత్కటమితి భావః-సఖీనాం -దోషాన్మృషావాదరూపాత్-జాత స్తం-న
తు విద్యమానమదీయదోషప్రభవమితి భావః-రోషం కోప-మచిరా చ్ఛీఘ్రం-
త్యక్త్వా-శిశిరాం శీతలాం-

'..... సుషిమః శిశిరో జడః

తుషారః శీతలః శీతో హిమః సప్తాన్యలిజ్జకాః' ఇత్యమరః-

దృష్టిం-శనైః పాతయ మన్దం ప్రసారయ-మయీతి శేషః-సఖీనా మన్యతోక్తిభిః
నిరపరాధే మయ్యేతాదృశో దీర్ఘరోషః కర్తుం నోచితః-తస్మా దుగ్రదృష్టిమపహాయ శిశిరయా
సౌమ్యదృష్ట్వా తాపం నివర్తయేత్సర్థః, సర్వత్ర ప్రార్థనాయాం లోట్.

ఇహ సర్వత్ర పూర్వోత్తరవాక్యార్థయోర్ద్వేతు హేతుమద్భావాపన్నత్వాత్ వాక్యార్థహేతుకమ్,
కావ్యలిజ్జ మలంకారః, పీయూష స్రుతిసౌఖ్య మిత్యత్ర పీయూషస్రుతిసాధ్యసౌఖ్యస్య
వాగ్వాపారసాధ్యత్వాయోగాత్ తత్సదృశం సౌఖ్యమితి సాదృశ్యాక్షేపాత్ నిదర్శనాలంకారభేదః
, దీర్ఘమిత్యాదిరోష విశేషణత్రయస్య తత్పరిగ్రహానౌచిత్యాభిప్రాయగర్భత్వాత్ పరికరః,
ప్రసాదశిశిరామితిదృష్టి విశేషణస్యాఽపి తాపనివర్తకసామర్థ్యాభిప్రాయగర్భత్వాత్ పరికరః
ఏతేషా మన్యోన్యనైరపేక్ష్యాత్ సంసృష్టిః, ద్వితీయపరికరస్యోత్తరార్థగకావ్యలిజ్జం ప్రత్యజ్ఞత్వాత్
తయో రుభయోః సంకరః. మానవిప్రలమ్బశృఙ్గారః! వాక్కృతం సజ్జేచ్ఛారూపమ్! నర్మ.
నాయికా ఖణ్డితా. నాయికః సఖీవచనస్య సత్యత్వే ధృష్టః-అసత్యత్వే అనుకూలః. సామాఖ్యః
ప్రథమో మానాపనయనోపాయః,సామాద్యుపాయస్వరూపం సాహిత్యచింతామణౌ ప్రదర్శితమ్-

'సామ్నా భేదేన దానేన న త్యుపేక్షా రసాన్తరైః

మానాపనయనం తాసా ముపాయైః షడ్భి రాచరేత్||

తత్ర చాటువచః సామ, భేద స్తత్సఖ్యుపార్జనమ్|

దానం వ్యాజేన భూషాదేః ప్రదానం, పదయో ర్మతిః|

దైర్యాలమ్బ ఉపేక్షా స్యా, ద్రస్యోత్పాదో రసాన్తరమ్||' ఇతి.



అవ.-పొలయలుక పూనిన దై ప్రియుఁడు వచ్చినపుడు మానమునకును అతఁడు పోయినంతట తాపమునకును పాలగుచున్న నాయికం గాంచి భేదపడి తదవస్థను తత్సఖి యొకతె మఱియొకతెతో చెప్పుట.-

శ్లో॥ మానమ్లానమనా మనాగపి న తం నాలోకతే వల్లభం
నిర్యాతే దయితే నిరన్తరమియం బాలా పరం తప్యతే
ఆనీతే రమణే బలాత్ పరిజనై ర్మానం సమాలమ్భతే
ధత్తే కణ్ఠగతా నసూన్ ప్రియతమే నిర్గన్తుకామే పునః॥ 25

మాన...నా:-మాన=కోపముచేత-మ్లాన=వాడిపోయిన-మనాః=చిత్తముగలదైన (మ్లాన మనుటచే ఆచిత్తము పువ్వువంటిదియు కోపము ఎండవంటిదియు, ననియు ఈకోపముచే ఆమెహృదయము తల్లిడిల్లిపోవుచున్నదనియు భా.), ఇయం బాలా= ఈచిన్నది(తెలియమిచే ఇట్లు చేయుచున్న దని బాలాశబ్దస్వారస్యము- మఱియు నిట బాలాశబ్దమునకు పదియాణేండ్లకు కొంచెమే లోపుది మధ్య యర్థముగాని, అంతకన్న తక్కువవయసుది ముగ్ధ యర్థము కాదు), నతమ్=ప్రణమిల్లిన, వల్లభమ్=కాంతుని, మానాక్ అపి=ఇంచుక యేనియు, న ఆలోకతే= చూడదు, దయితే నిర్యాతే(సతి)=కాంతుఁడు వెడలిపోయినవాఁడు (కాఁగా), నిరన్తరమ్=అవధి లేకుండ, పరమ్=మిక్కిలి, తప్యతే= దుఃఖించుచున్నది, రమణే బలాత్ పరిజనైః ఆనీతే(సతి)=రమణుఁడు బలాత్కారముచేత సేవకులచేత తేఁబడినవాఁడు (కాఁగా), మౌనం సమాలమ్భతే=మౌనము దాల్చును (=అతనితో పలుకదు), ప్రియతమే పునః నిర్గన్తు కామే (సతి)=ప్రియతముఁడు వెండియు వెలువడఁగోర్మికలవాఁడు (కాఁగా), కణ్ఠగతాన్= కంఠమందున్నవానినిగా, అసూన్= ప్రాణములను, ధత్తే= ధరించును, ప్రాణములను కంఠములో నుంచుకొనును-అనఁ గా-దేహమును వదలిపోవునప్పుడు ప్రాణములు కడపట కంఠమునుండి పోవును గావున చావునకు సిద్ధమగునని యర్థము.) ఇందు నాయకునిచే ఉపేక్ష యను పంచమోపాయము ప్రయోగింపఁబడినది. కంఠగతప్రాణయగు ననుటచే ఆయుపాయముచే మానము చాల వఱకు పోయినదని భా. కారకదీపకాలంకారము. మానవిప్రలంభశృంగారము. నాయిక మధ్యాధీర కలహాంతరితయు. నాయకుడు ధృష్టుఁడు.

ప్రవృద్ధే ప్రణయకలహే ప్రియే దృష్టే మానమ్ అదృష్టే తాపం చ భజమానాం నాయికా మాలోక్య మనసి భిద్యమానా కాచిత్ తస్యాః సఖీ తదవస్థా మన్యస్యై కథయతి:-మా నేతి.-మానే-మ్లానం క్షీణహర్షం మనోయస్యాః సా తథోక్తా-ఇయం పురోవర్తినీ-బాలా అత్ర బాలాశబ్దేన కిచ్చిదూనపోడశవర్షా మధ్యా వివక్షితా-న తు తదూనముగ్ధా-తస్యాః స్తోకనిష్ఠలమానత్వా దీదృగనల్పసఫలమానశాలినీత్వాయోగాత్-ముగ్ధాయాః స్తోకనిష్ఠల మానశాలినీత్వం సాహిత్యచింతామణౌ స్ఫుటీకృతమ్-

‘ముగ్ధోద్యద్వౌవనా మూఢా లజ్జావిజితమన్మథా
సఖీనాం పరతన్త్రా చ నిష్ఫలస్తోకమానభాక్||’ ఇతి-

అషాడశబ్దా బాలేతి వ్యవహారస్తు కామశాస్త్రే ప్రదర్శితః-

‘బాలా సా షోడశాబ్దాత్, తదుపరి తరుణీ త్రింశతో యావదూర్ధ్వమ్|
ప్రాధా స్యాత్ పఞ్చపఞ్చాశదవధి, పరతో వృద్ధతా మేతి నారీ||’ ఇతి.

నతం ప్రణతమ్-నత్యాఖ్యమానాపనయనోపాయానుష్ఠానతత్వరమిత్యర్థః-వల్లభం
ప్రియం-మనాగీషదపి-‘కిఞ్చిన్మనాగల్పమపీ’త్యమరః-నాలోకతే న పశ్యతి-అనునయస్యాదౌ
మన్యుద్రేకహేతుత్వాదిత్యర్థః, దయితే ప్రియే-నిర్యాతే నిర్గతే-ఉపేక్షామన్తరేణ నేయ
ముపాయాన్తరేణ సాధ్యేతి నిశ్చయా దుపేక్ష్య గతే సతీతి యావత్-నిర్గత మన్తర మవధి
ర్యస్మిన్ కర్మణి తద్యథా భవతి తథా నిరన్తరం సంతతమిత్యర్థః-

‘అన్తరం వివరాన్తర్థి భేదేష్వవధి రన్తయోః|

అవకాశావసరయో స్తాదర్థానర్థయో రపి||’ ఇతి నా.-

పర మత్యన్తం-తప్యతే-అవధీరితోఽపి స్వయమేవాగత్యానునయన్ ప్రియః కిమితి
మయోపేక్షిత ఇతి పశ్చాత్తాపం భజత ఇత్యర్థః, రమణే కాన్తే-పరిజనైర్నాయికాసంబంధిభిః
-యద్వా సఖీదాస్యాదిభిః-యద్వాపీత మర్దాదిభిః నాయకస్త్వేన నర్మసచివైః-పీతమర్దాదీనాం
స్వరూపం సాహిత్యచిన్తామణౌ కథితమ్-

‘తత్సహాయాః పీతమర్ద విట చేట విదూషకాః

పీతమర్దః సమీపస్థః కార్యాలోచనకోవిదః|

కామశాస్త్రరహస్యానా ముపదేష్టా విటః స్మృతః

చేటః సంధాననిపుణో, హాస్యకారీ విదూషకః||’ ఇతి-

బలాదానీతే బలాత్కారేణాగమితే సతి-మౌన-సమాలంబితే ఆశ్రయతే-వియోగితా
ప్రకర్షేణ మన్దవేగతా మాపన్నస్యాపి కోపస్య సాపరాధప్రియముఖ దర్శనవశాత్ కిఞ్చిత్
పునరుల్లసితత్వాదితి భావః, ప్రియతమే పునః నిర్గన్తుం కామోఽభిలాషో యస్య తస్మిన్
-భాషితాఽపి న భాషతే కిమత్ర వృథావస్థానేన ఇతి సాసూయం నిర్యాతు ముద్యుక్తే
సతీత్యర్థః-కణ్ఠగతాన్ అనూన్ ప్రాణాన్, ‘పుంసి భూమ్మసవః ప్రాణా ఇ’త్యమరః-ధత్తే
పునర్వియోగ ప్రసక్త్యా విజృమ్భమాణేన దుస్సహతావేన కణ్ఠగతప్రాణా భవతీత్యర్థః
-జీవితసంశయే ప్రసక్తేఽపి మానం న ముఞ్చత్యహో కియదస్యా మౌర్ఖ్య మితి భావః.
నాయకనిర్గమసన్నాహమాత్రేణ నాయికాయాః ప్రాణసంకటప్రసక్తే రుపవర్ణనాదుపేక్షారూప
పఞ్చమోపాయప్రయుక్తం మానస్యోల్పావశిష్టత్వం వ్యజ్యతే.

స్వభావోక్తిః, కర్తృకారకస్య క్రమికానేకక్రియాన్వయత్వాత్| కారకదీపకాలంకారః,
లక్షణం తూక్తమ్. మానవిప్రలంబశృంగారః. నాయికా మధ్యా ధీరా కలహాన్తరితా చ-

‘కోపాత్ కాంత పరానుద్య పశ్చాత్తాపసమన్వితా
కలహోన్తరితా నామ సూరిభిః పరికీర్తితా॥’ నాయకో ధృష్టః.



అవ.:-ఒకానొక హేయలుకత్తియం గాంచి వేదురగొన్నయొక కాముకుడు తనవేడుక చెలికాని మ్రోల ఆమెను వర్ణించుచున్నాడు. -

శ్లో॥ కర్ణారున్తుదమేవ కోకిలరుతం తస్యాః శ్రుతే భాషితే
చన్ద్రే లోకరుచి స్తదాననరుచేః ప్రాగేవ సన్దర్శనాత్
చక్షుర్మీలనమేవ తన్నయనయోరగ్రే మృగీణాం వరం
హైమి వల్లపి తావదేవ లలితా యావన్న సా లక్ష్మతే॥

26

తస్యాః భాషితే శ్రుతే (సతి)=ఆసుందరియొక్క మాట వినఁబడియె నేని, కోకిలరుతమ్ =(దానితోడితారతమ్యముచేత) కోయిల కూత, కర్ణా...వ-కర్ణ=చెవులకు- అరున్తుదమ్ ఏవ=నిశ్చయముగా ఆయువుపట్టును బాధించునది-(అనఁగా చెవులను చంపునది, అనఁ గా చెవులకు అత్యంతపీడాకరము అని యర్థము), (అగునని శేషము), తత్ ఆననరుచేః సందర్శనాత్ ప్రాక్ ఏవ.-ఆ చెలువయొక్క ముఖకాంతియొక్క (ముఖకాంతిని) చూచుటకు ముందు మాత్రమే, చన్ద్రే=చంద్రునియందు, లోకరుచిః=జనులయొక్క యభిలాష (ఉండునని శేషము), (ఏవకారముచే అనంతరము నిశ్చయముగా ఆయభిలాష యుండదని భా., ఈమెమొగమును గాంచినకన్నులతో చంద్రునింగాంచిన రోత గలుగుననియు, చంద్రుని కన్న ఆముఖము లెక్కనేనిమడుంగులు దర్శనీయమనియు భా.), తత్ నయనయోః=ఆసుందరి యొక్క నేత్రములయొక్క అగ్రే=ముందఱ, మృగీణామ్=ఆడులేళ్ళకు, చక్షుర్మీలన మేవ-చక్షుః=కన్నులయొక్క (కన్నులను)-మీలన మేవ=మూసికొనుటయే, వరమ్=మేలు, (లేళ్ళు కన్నులుమూసికొనినచో వానికనులకు నాయికానేత్రములతో తారతమ్య పరీక్ష ఉండదు, తమనేత్రములయధమత వెల్లడికాక యుండును, ప్రత్యక్షావమానము తప్పును అని భా., ఏవకారమునకు-ఆమెనేత్రములతో తారతమ్యమున లేడినేత్రముల యధమత యందు సందేహము లేదని-యభిప్రాయము), సా=ఆసుందరి, యావత్=ఎంతకాలము, న లక్ష్మతే=చూడఁబడదో, తావ దేవ=అంతకాలమే, హైమి=స్వర్ణమయమైన, వల్లీ అపి=తీర గ సయితము, లలితా=మనోహర మయినది, (ఆచెలువనెమ్మేనిసోయగము బంగారుతీర గయందు సున్నయని భావము. ఏవకారమునకు నిశ్చయ మర్థము, అపిశబ్దముచే కడమలతల మాట చెప్పవలయునాయనుట). అప్రస్తుతప్రశంస, వ్యతిరేకము, సంబంధాతిశయోక్తియు అలం. అయోగవిప్రలంభశృంగారము. నాయిక పరకీయ.

నిస్తులరూపవిభ్రమాదిశాలినీం కాఞ్చీత్ తరుణీం విలోక్య తరళచిత్తతాం ప్రాప్తః
కామి నర్మసచివస్యాగ్రే తాం మనస్తారళ్ళకారిణీం వర్ణయతి.-కర్ణేతి.-తస్యాః మయా

విలోకితాయాః సుందర్యాః-భాషితే వచసి-శ్రుతే సతి-కోకిలరుతం-కర్ణయోః-అరున్తుద మేవ
అతిపీడాకర మేవ-భవతీతి శేషః-తదుక్తిశ్రవణానంతరమత్యంతం బాధత ఇత్యర్థః-న తు
మనాగపి ప్రాగివ శ్రుతిసుభగతాం ప్రతిపద్యత ఇత్యేవకారాభిప్రాయః-ఏతేన కణ్ఠస్వరస్య
సర్వాతిశాయిమాధుర్యశాలిత్వం ద్యోత్యతే, అరున్తుదస్తు మర్మస్పృగి' త్యమరః, తథా,
చన్ద్రే-లోకరుచిర్జనానామభిలాషః-

'రుచిస్తు కిరణే కాంతావభిషక్గాభిలాషయోః'. ఇత్యమరః-

తదాననరుచే స్తన్ముఖకాన్తేః-సందర్శనాత్-ప్రాక్ పూర్వ-మేవ-వర్తత ఇతి శేషః
-తదాననరుచిసందర్శనానంతరం తు నివర్తతే నిస్సారత్వబుద్ధి రుదయతీ త్యేవకారాభిప్రాయః
-ఏతేన తదాననస్య చన్ద్రాదప్యధికలోకోత్తరసౌందర్యశాలిత్వం ద్యోత్యతే, తథా, తన్నయనయో
స్తస్యః నేత్రయో-రగ్రే-మృగీణా కురజ్గాఙ్గానానాం-చక్షుర్మీలనం నిజనేత్రాణాం పక్షుభిః
ప్రచ్ఛాదన-మేవ- వరం మనాక్ప్రియం-తత్కాలప్రసజ్యమానలాఘవపరిహారేణ ప్రాక్సిద్ధగౌరవ
పరిత్రాణసంభవా దితి భావః-చక్షూంషి సమ్యక్స్నిమిల్య తద్విక్రమ ప్రకాశనే తు పూర్వ
గౌరవహానిర్న స్యాత్-ఉత్కృష్టసన్నిధౌ రమ్యాణామప్యరమ్యత్వేనాభాసమానత్వా
దిత్యేవకారాభిప్రాయః-ఏతేన తన్నయనయో ర్నిఖిలహరిణాఙ్గానానయన దుర్లభవిస్తార
-తారళ్యాదిగుణసంపన్నత్వం ద్యోత్యతే, సా సుందరీ యావత్-న లక్ష్మ్యతే న దృష్టివిషయీ
క్రియతే-తావ దేవ-హైమి వల్లీ హిరణ్మయీ లతా-అపి-కిముతాన్య దితి భావః-లలితా
మనోరమా-గుణాద్భుతవస్త్రసుభవస్యాన్యత్రారుచేర్మూలత్వాదిత్యేవకారాభిప్రాయః-ఏతేన
కనకప్రభాతిశాయినీ తదజ్జద్యుతిరితి ద్యోత్యతే.

అత్ర కోకిలరుతకర్ణారున్తుదభావాదిరూపాప్రస్తుతకారణప్రతీతేః! అప్రస్తుతప్రశంసాభేదః
ఉపమానభూతకోకిలరుతాద్యపేక్షయా నాయికావాగాదిరూపాణా ముపమేయానా మాధిక్యస్య
వర్జనాత్! వ్యతిరేకశ్చ, తౌ చ కోకిలరుతాదీనాం కర్ణారున్తుదత్వాద్యసంబంధేఽపి
తత్సంబంధకల్పనరూపయా అతిశయోక్త్యానుగృహీతావితి తస్యా స్తయో శ్చాఙ్గాఙ్గిభావేన!
సంకరః, వ్యతిరేకాప్రస్తుతప్రశంసయో స్తు ఏకమేవవాక్యార్థ మాశ్రిత్య సహోత్థానా
దేకవాచకానుప్రవేశ! సంకరః. అయోగవిప్రలమ్బశృఙ్గారః. నాయికా పరకీయా.

ఇతి శ్రీవేంకటపణ్డితరాయసార్వభౌమేన విరచితా శృంగారచంద్రికాఖ్యా
పుష్పబాణవిలాసవ్యాఖ్యా.

శ్రీః

NOTES

శ్రీః

మహాకవి శ్రీకాళిదాస విరచితమ్

మేఘదూతమ్

సంస్కృతవ్యాఖ్యాత్రయసముల్లసితమ్

(సంజ్ఞావిధి-బ్రహ్మప్రకాశ-విద్యుల్లతాః)

ఆంధ్ర 'మృణాళినీ' వ్యాఖ్యాసహితమ్

ఆంధ్రవ్యాఖ్యాత

రావి మోహనరావు, M.Sc., M.A. (సంస్కృతమ్)

లెక్చరర్ - భూవిజ్ఞానశాస్త్రశాఖ,

వి.ఆర్.యస్. & వై.ఆర్.యస్. కాలేజి, చీరాల - 523 157

శ్రీః

73



ప్రాజ్ఞో భాషావిశేషాన్ప్రచురితరచనస్సమ్ప్రదాయానురక్తో
 వ్యాఖ్యాతాన్ధ్రప్రబంధానపిచ రచయితా నాటకానామ్ కవీన్ద్రః।
 వేదం శ్రీవేంకటార్య స్సహృదయగుణముద్రాపితాన్యప్రబంధః
 ప్రాతస్సుర్తవ్యనామా జయతు కృతిమిమాం ముద్రణాఞ్చానుగృహ్లాన్॥

వేదం వేంకటరాయో
 వేదితతెలుగుప్రబంధసన్దాయః।
 ఏతద్గ్రంథోపాయన
 మాహరతాత్ప్రథమముద్రణోపాయః॥

- మేళ్ళచెర్వు

Check List

Book Number	RMROLAIS	Date	03/07/2022
Front Cover	yes	Back Cover	yes
Blank Pages	CT, 73		
Missing Pages	No		
Prepared By	K. Yameema	Cutting By	K. Yameema
Scanned By	pradhyush	Pages	77